

**8. ULUSLARARASI
TOPLUMSAL
ARAŞTIRMALAR
KONGRESİ
SOSYAL BİLİMLER
GÜZEL SANATLAR
SPOR BİLİMLERİ
FEN BİLİMLERİ
MÜHENDİSLİK BİLİMLERİ**

Uluslararası Toplumsal Araştırmalar Kongresi, Sosyal Bilimler, Güzel Sanatlar, Peyzaj ve Mimarlık, Spor Bilimleri Sempozyumları bulunmaktadır.

01-07 Aralık 2025 tarihleri arasında yüz yüze olarak Fransa'da gerçekleştirilecek olan Kongre'nin ana teması **Toplumsal Araştırmalar**'dır.

Farklı disiplinlerden birçok araştırmacıya ev sahipliği yapacak olan kongrenin düzenleyicisi **Uluslararası Toplumsal Araştırmalar Bilim Derneği** dir.

Kongre Paydaşlarımız:

- Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi
 - Ankara Üniversitesi DTCF
 - Sivas Cumhuriyet Üniversitesi
 - Yozgat Bozok Üniversitesi
 - İstanbul Gelişim Üniversitesi
 - Karadağ Üniversitesi
 - Prof. Asen DİAMANDİEV Sanat Akademisi
 - Trakya Üniversitesi Balkan Araştırmaları Enstitüsü
 - Türkiye-Bulgaristan Kültürünü Araştırma ve Geliştirme Derneği
 - Trakya Rumeli Balkan Dernekler Federasyonu
 - UCİM
 - TEGV
 - ARK Kitapları
- <https://www.yuzdeiki.com/>
- Ankara Anadolu ve Rumeli Araştırmaları Dergisi
- <https://www.ankaradergisi06.com/>
- www.esardergi.com
- Review of Tourism Administration Journal
- <http://www.rotajournal.org/>
- Anakara Yayıncılık Eğitim Araştırma Danışmanlık Limited Şirketi
 - TNKÜ Akademik Bakış Topluluğu

Kongre Yönetim Kurulu ile İletişim için:

vtakonare@gmail.com

Doç. Dr. Ökkeş NARİNÇ

E-ISBN: 978-625-96784-3-6

**8. ULUSLARARASI TOPLUMSAL ARAŞTIRMALAR KONGRESİ /
INTERNATIONAL CONGRESS OF SOCIAL STUDIES**

01-07 ARALIK / DECEMBER 2025

(FRANSA)

**BİLDİRİ ÖZETLERİ-
WORKSHOPLAR KİTABI**

&

**BOOK OF ABSTRACTS-
WORKSHOPS**



**SOSYAL BİLİMLER
SEMPOZYUMU**

SOCIAL SCIENCES SYMPOSIUM

**GÜZEL SANATLAR,
PEYZAJ VE MİMARLIK
SEMPOZYUMU**

**FINE ARTS, LANDSCAPE AND
ARCHITECTURE SYMPOSIUM**

E-ISBN: 978-625-96784-3-6

01-07 ARALIK / DECEMBER 2025

8. ULUSLARARASI TOPLUMSAL ARAşTIRMALAR KONGRESİ

FRANSA

INTERNATIONAL CONGRESS OF SOCIAL STUDIES

FRANCE

01-07 ARALIK / DECEMBER 2025

YÜZ YÜZE / FACE TO FACE

BİLDİRİ ÖZETLERİ- WORKSHOPLAR KİTABI

BOOK OF ABSTRACTS-WORKSHOPS

EDİTÖR / EDITOR

Doç. Dr. Ökkeş NARİNÇ

UTABilim Yayınları / UTABilim Book Publishing

E-ISBN: 978-625-96784-3-6

Tekirdağ-2025

KURULLAR & BOARDS

KONGRE ONURSAL BAŞKANI HONORARY PRESIDENT OF THE CONGRESS

Prof. Dr. İrfan ATALAY & Martial BOURQUIN

(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi) & (France-Audincourt Belediye Başkanı)

KONGRE BAŞKANI & CHAIRMAN OF THE CONGRESS

Assist. Prof. Dr. / Dr. Öğr. Üyesi Emine GÜZEL

((Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi / Tekirdag Namik Kemal University))

KONGRE YÖNETİM KURULU CONGRESS BOARD OF DIRECTORS

Doç. Dr. Ökkeş NARİNÇ (Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)	Dr. Sedat ÖZER Sanat Galerisi & Polidesign Akademi (Audincourt-Fransa)
Doç. Dr. Oktay ATİK (Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)	Prof. Dr. Ayşe KAYAPINAR (Milli Savunma Üniversitesi)
Doç. Dr. Sabri Can SANNAV (Trakya Üniversitesi)	Prof. Dr. Hasan KAYA (Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Murat TOPCU (İstanbul Gelişim Üniversitesi)	Dr. Tuncay Murat ATAL (Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Betül ÖZCAN BALKIR (Yozgat Bozok Üniversitesi)	Dr. Özden AYDIN (Sivas Cumhuriyet Üniversitesi)
Prof. Dr. Ayşen SİNA (Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)	Dr. Öğr. Üyesi. İhsan KOLUAÇIK (Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)
Artist Dr. Ayşe TUNCAY (Audincourt-Fransa)	Prof. Dr. Korkmaz BELLİTÜRK (Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)

KONGRE GENEL KOORDİNATÖRLERİ
CONGRESS GENERAL COORDINATORS

Assoc. Prof. Dr. / Doç. Dr. Ökkeş NARİNÇ
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)

Dr. Sedat ÖZER
Sanat Galerisi & Polidesign Akademi
(Audincourt-Fransa)

&

Artist Dr. Ayşe TUNCAY
(Audincourt-Fransa)

KONGRE SEKRETERYASI & CONGRESS SECRETARIAT

Dr. Tuğba GÜNÖR
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)

SEMPOZYUM KURULLARI & SYMPOSIUM BOARDS

DÜZENLEME KURUL BAŞKANLARI
REGULATORY BOARD CHAIRMEN

Prof. Dr. Hasan KAYA
(Sosyal Bilimler Sempozyumu)
(Social Sciences Symposium)

Dr. Tuncay Murat ATAL
(Güzel Sanatlar Sempozyumu)
(Fine Arts Symposium)

SOSYAL BİLİMLER SEMPOZYUMU DÜZENLEME KURULU
SOCIAL SCIENCES SYMPOSIUM ORGANIZING BOARD

Prof. Dr. Ayşe KAYAPINAR (Tarih-History)
Prof. Dr. Ayşen SİNA (Tarih- History)
Prof. Dr. Feyyaz ZEREN (İktisadi ve İdari Bilimler- Economics and Administrative Sciences)
Prof. Dr. Petru GOLBAN (İngiliz Dili ve Edebiyatı- English Language and Literature)
Prof. Dr. Emre ÖZŞAHİN (Coğrafya-Geography)
Prof. Dr. Serhat KUZUCU (Tarih-History)
Prof. Dr. Orlin SABEV ((Tarih-History)
Doç. Dr. Harun BEKİR (Dil Bilimleri-Plovdiv Üniversitesi-Bulgaristan)
Doç. Dr. Ökkeş NARİNÇ (Tarih-History)
Doç. Dr. Sabri Can SANNAV (Tarih- History)
Doç. Dr. Elif KIRAN (Sosyoloji-Sociology)
Doç. Dr. R. Batu GÜNÖR (Felsefe-Philosophy)
Doç. Dr. Oktay ATİK (Alman Dili ve Edebiyatı-German Language and Literature)
Dr. Öğr. Üyesi Emine GÜZEL (Fransız Dili ve Edebiyatı- French Language and Literature)
Dr. Öğr. Üyesi Murat TOPCU (İktisat- Economy)
Doç. Dr. Cahit KAHRAMAN (Japon Dili ve Edebiyatı- Japanese Language and Literature)
Doç. Dr. Başak KAPTAN ŞİRAY (İletişim- Communication)
Doç. Dr. Eylem KILIÇ (Eğitim Bilimleri- Educational Sciences)
Dr. Öğr. Üyesi M. Oğuzhan KUŞOĞLU (Türk Dili -Turkish Language)
Dr. Öğr. Üyesi Sudan ALTUN (Gürcü Dili ve Edebiyatı- Georgian Language and Literature)
Dr. Öğr. Üyesi Uğur ÖZGÜR (Türk Dili- Turkish Language)

UTAK-FRANSA (1-7 ARALIK 2025)

Dr. Öğr. Üyesi Betül ÖZCAN BALKIR (Sanat Tarihi- Art History)
Dr. Öğr. Üye. Hilal KARABULUT (Psikoloji- Psychology)
Dr. Öğr. Üyesi Serhat FOÇA (Arkeoloji- Archeology)
Dr. Tuğba GÜNÖR (Rus Dili ve Edebiyatı- Russian Language and Literature)
Dr. Özden AYDIN (Tarih-History)
Dr. Anca POPESCU (University of Bucharest-Hungary)
Dr. Emanuel ANTOCHE (University of Leicester-England)
Dr. Tomasz KAMUSELLA (University of St. Andrews-Scotland)
Uzman Öğrt. Hülya NARİNÇ (Türk Dili ve Edebiyatı)

GÜZEL SANATLAR, PEYZAJ VE MİMARLIK SEMPOZYUMU DÜZENLEME KURULU

FINE ARTS, LANDSCAPE AND ARCHITECTURE SYMPOSIUM ORGANIZING COMMITTEE

Prof. Zeliha AKÇAOĞLU (Resim- Painting)
Prof. Ayhan ÇETİN (Resim- Painting)
Prof. Dalila ÖZBAY (Resim- Painting)
Prof. Melihat TÜZÜN (Resim- Painting)
Prof. Dr. Bünyamin ÖZGÜLTEKİN (Resim- Painting)
Prof. Serdar YILMAZ (Resim- Painting)
Prof. Duygu SABANCILAR (Resim- Painting)
Prof. Dr. Aydin ERSÖZ (Dans-Dance)
Prof. Sezin TÜRK KAYA (Grafik-Graphic)
Prof. Dr. Berna ÖZKUT (Müzikoloji-Musicology)
Prof. Dr. Lyubomir KARACOV (Medya-Animasyon- Media-Animation)
Doç. Dr. Jan PEHLİVANOV (Müzik-Music)
Doç. Dr. İlke KARCILIOĞLU (Müzik-Music)
Doç. Dr. Dimitir VODENİÇAROV (Sahne Sanatları- Performing Arts)
Doç. Dr. Aleksandır Gyoşev (Tasarım)
Doç. Dr. Dinka YAKIMOVA-KASABOVA (Moda Tasarım- Fashion Design)
Doç. Hülya KÜPÇÜOĞLU (Resim- Painting)
Doç. Dr. Serkan ÇELİK (Müzik-Music)
Doç. Dr. Görkem KUTLUER (Heykel- Sculpture)
Doç. Dr. Zekiye Aslıhan KUŞOĞLU (Resim- Painting)
Dr. Öğr. Üyesi Şeref KOCAMAN (Grafik-Graphic)
Dr. Öğr. Üyesi İhsan KOLUAÇIK (Sinema ve Televizyon- Cinema and Television)
Dr. Öğr. Üyesi İpek ŞENEL ÖZAYTEN (Resim- Painting)
Dr. Öğr. Üyesi Güneş ÖZAYTEN (Sinema- Cinema)
Dr. Öğr. Üyesi Gönenç HÖNGÜR (Bahçeşehir Üniversitesi)
Dr. Aliya Hanse (Müzik-Music)

KONGRE BİLİM KURULU CONGRESS SCIENTIFIC BOARD

Prof. Bünyamin ÖZGÜLTEKİN
(İstanbul Topkapı Üniversitesi)
Prof. Dr. Oğuz ADANIR
(Dokuz Eylül Üniversitesi)
Prof. Dr. Ali EMİNOV (ABD)
Prof. Dr. Ali YAMAN
(Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi)
Prof. Dr. Ayşe KAYAPINAR
(Milli Savunma Üniversitesi)
Prof. Dr. Ayşen SİNA
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)
Prof. Dr. Cevdet YAKUPOĞLU
(Kastamonu Üniversitesi)
Prof. Dr. Cüneyt KANAT
(Ege Üniversitesi)
Prof. Dr. Çiğdem ÜNAL
(İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)
Prof. Dr. Dimitri KOROBÊİNİKOV
(ABD)
Prof. Dr. Emine DİNGEÇ
(Kütahya Dumlupınar Üniversitesi)
Prof. Dr. Ersin GÜLSOY
(Bursa Uludağ Üniversitesi)
Prof. Dr. Fehmi YILMAZ
(İstanbul Medeniyet Üniversitesi)
Prof. Dr. Hasan MERT
(Ege Üniversitesi)
Prof. Dr. Hüseyin ÇINAR
(Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi)
Prof. Dr. Süleyman ÖZKAN
(Ege Üniversitesi)
Prof. Dr. Emine ERDOĞAN ÖZÜNLÜ
(Hacettepe Üniversitesi)
Prof. Dr. Turgut YİĞİT
(Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. Turhan KAÇAR
(İstanbul Medeniyet Üniversitesi)
Prof. Dr. Ümit EKİN
(Sakarya Üniversitesi)
Prof. Dr. Viorel PANAİTE
(Bükreş Üniversitesi)
Prof. Dr. Yusuf AYÖNÜ
(Ege Üniversitesi)
Prof. Dr. Zeliha DEMİREL
(Eskişehir Anadolu Üniversitesi)
Prof. Dr. İlker ALP
(Trakya Üniversitesi)
Prof. Dr. İvan RUSEV
(Varna Ekonomi Üniversitesi)

Prof. Dr. Levent KAYAPINAR
(Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. Mehmet Akif TURAL
(Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Prof. Dr. Mehmet KARAYAMAN
(Uşak Üniversitesi)
Prof. Dr. Mehmet YAVUZERLER
(Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi)
Prof. Dr. Mustafa EKİNCİKLİ
(Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Prof. Dr. Mustafa ŞAHİN
(Dokuz Eylül Üniversitesi)
Prof. Dr. Mustafa TURAN
(Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Prof. Dr. Nuri KARAKAŞ
(Ege Üniversitesi)
Prof. Dr. Orlin SABEV
(Bulgar Bilimler Akademisi Sofya)
Prof. Dr. Petru GOLBAN
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)
Prof. Dr. Recep KARACAKAYA
(İstanbul Medeniyet Üniversitesi)
Prof. Dr. Refik TURAN
(Gazi Üniversitesi)
Prof. Dr. Serdar SARISIR
(Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. Recep DÜNDAR
(Malatya İnönü Üniversitesi)
Prof. Dr. Hamdi ÖNAY
(Malatya İnönü Üniversitesi)
Prof. Dr. Mehmet KARAGÖZ
(Malatya İnönü Üniversitesi)
Prof. Dr. Hacı Ömer BUDAK
(Kırıkkale Üniversitesi)
Doç. Dr. Ökkeş NARİNÇ
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)
Doç. Dr. Sabire SOYTOK
(Dokuz Eylül Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Hasan Yılmaz YAŞAR
(Eskişehir Anadolu Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi İsmail YILDIRIM
(Kayseri Erciyes Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Kader ÖZLEM
(Bursa Uludağ Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Güven AVCI
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Meral ORTAÇ
(Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Nuri ADIYEKE

UTAK-FRANSA (1-7 ARALIK 2025)

(İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Rüstem BOZER
(Ankara Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Sagıp ATLI
(Manisa Celal Bayar Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Selahattin BAYRAM
(İstanbul Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Şebnem PARLATIR
(İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Türkan DOĞRUÖZ
(Kırklareli Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Ünal ŞENEL
(İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Aslıhan DİNÇER DAĞHAN
(İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Beycan HOCAOĞLU
(İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Bilge KAYA YİĞİT
(Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Bülent AKYAY
(Trakya Üniversitesi)
Doç. Dr. Egemen Çağrı MIZRAK

(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Bahattin ÇATMA
(Malatya İnönü Üniversitesi)
Dr. Anca POPESCU
(Romanya Bükreş Üniversitesi)
Dr. Dragana AMEDOSKİ
(Sırbistan Belgrad Tarih Enstitüsü)
Dr. Georgi ZELENGORA
(Sofya)
Dr. Nevena GRAMATİKOVA
(Sofya)
Dr. Nevena NEDELÇEVA
(Tırnova)
Dr. Öğr. Üyesi Uğur ÖZGÜR
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Betül ÖZCAN BALKIR
(Yozgat Bozok Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Pınar SERDAR DİNÇER
(Yozgat Bozok Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Demet TAŞKAN
(Yozgat Bozok Üniversitesi)

İÇİNDEKİLER & CONTENTS

SOSYAL BİLİMLER SEMPOZYUMU

SOCIAL SCIENCES SYMPOSIUM

Ayşen SİNA & Mert Alperen UÇAN	ARGANOT SEFERİ & ARGANOT EXPEDITION	5
Betül ÖZCAN BALKIR	YİRMİSEKİZ ÇELEBİ MEHMET EFENDİ'NİN FRANSA SEFARETİNİN TÜRK SANATINA ETKİLERİ & THE IMPACT OF YİRMİSEKİZ ÇELEBİ MEHMET EFENDİ'S EMBASSY TO FRANCE ON TURKISH ART	7
Elif Arslan DERNEKLİCİLER	HAÇLI SEFERLERİ'NİN ANADOLU'DA BIRAKTIĞI İZLER & TRACES LEFT BY THE CRUSADES IN ANATOLIA	9
Emine GÜZEL	L'EKPHRASIS DANS LES TURBANS DE VENISE DE NEDİM GURSEL: LA TRANSFORMATION DU VISUEL EN DISCOURS & EKPHRASIS IN RESİMLİ DÜNYA BY NEDİM GÜRSEL: THE TRANSFORMATION OF THE VISUAL INTO DISCOURSE	10
Emrah İsmail ÇEVİK & Ayşegül BAYRAM	KADIN İSTİHDAMININ EKONOMİK BÜYÜMEYE ETKİSİ & THE IMPACT OF FEMALE EMPLOYMENT ON ECONOMIC GROWTH	11
Esra Miray ŞAHİN	ALGILANAN EBEVEYN BASKISININ İMPOSTER SENDROMU VE ÖZ-SABOTAJ DAVRANIŞLARI ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: KUŞAK FARKLILIKLARININ (Y VE Z) DÜZENLEYİCİ ROLÜ & THE IMPACT OF PERCEIVED PARENTAL PRESSURE ON IMPOSTER SYNDROME AND SELF-HANDICAPPING: THE MODERATING ROLE OF GENERATIONAL DIFFERENCES (Y VS. Z)	12
Fatih SERBEST & Ecren DEMİRCİ	HUKUKA UYGUNLUK SEBEPLERİNDEN MEŞRU SAVUNMA & LEGAL JUSTIFICATION GROUNDS SELF-DEFENSE	13
Fatma ULUTÜRK	YER HİZMET PERSONELİNİN RİSK VE EMNİYET YÖNETİMİ ALGILARININ İNCELENMESİ & EXAMINATION OF GROUND SERVICE PERSONNEL'S PERCEPTIONS OF RISK AND SAFETY MANAGEMENT	15
Gökçe ULUS	"HAMİT MACİT SELEKLER"İN MODERN TÜRK ŞİİRİNE KATTIKLARI & HAMİT MACİT SELEKLER'S CONTRIBUTIONS TO MODERN TURKISH POETRY	17
Gülçin Tuğba NURDAN	KURGUDAN KADRAJA: ÇAĞDAŞ TÜRK EDEBİYATINDA SİNEMASAL ANLATIM BİÇİMLERİ- BARIŞ BIÇAKÇI ÖRNEĞİ & FROM FICTION TO FRAME: CINEMATIC MODES OF EXPRESSION IN CONTEMPORARY TURKISH LITERATURE – THE CASE OF BARIŞ BIÇAKÇI	19
Hasan KAPLAN	DENEYSEL EDEBİYATIN ZİRVESİ: BURSALI FEYZÎ DİVANI'NDAKİ SANATLI ŞİİRLER & THE APEX OF EXPERIMENTAL LITERATURE: RHETORICAL AND LINGUISTIC TECHNIQUES IN BURSALI FEYZÎ'S DİVAN	21
Hasan KAYA & Aleyna AKYILDIZ	KLASİK TÜRK EDEBİYATINDA BELGRAD FETİHNÂMELERİ & THE BELGRADE FETİHNAMES IN CLASSICAL TURKISH LITERATURE	23
Hasan KAYA & Emel AYDIN	ARA NESİL ROMANINDA BİR DÖNEM TANIĞI: FAZLI NECİP VE BİR GENÇLİĞİN GÜZARİ ROMANI ÜZERİNE BİR İNCELEME & A WITNESS TO AN ERA IN ARA NESİL NOVELS FAZLI NECİP AND THE NOVEL BİR GENÇLİĞİN GÜZARİ	24
Hasan KAYA & Gülben BULUT	KLASİK TÜRK EDEBİYATINDA MÂH-I NAHŞEB & THE MOON OF NAHŞEB IN CLASSICAL TURKISH LITERATURE	26
Hasan KAYA & Melis Beyzanur GÜREL	BELGRADLI DİVAN ŞAİRLERİ & DIVAN POETS FROM BELGRADE	27
Hasan KAYA & Yunus Emre ARIKAN	KLASİK TÜRK EDEBİYATINDA TEVBENÂME TÜRÜ VE ENDERUNLU FÂZİL'İN TEVBENÂMELERİ & THE TEVBENÂME IN CLASSICAL TURKISH LITERATURE AND THE TEVBENÂMES OF FAZIL FROM ENDERUN	28

Hasan KAYA	KLASİK TÜRK EDEBİYATINDA BELGRAD'IN FETHİ İÇİN YAZILAN TARİH MANZUMELERİ & CHRONOGRAMMATIC POEMS WRITTEN FOR THE CONQUEST OF BELGRADE IN CLASSICAL TURKISH LITERATURE	29
Hüseyin TAŞ & Elif Yeşim KÖSTEN & Gülşah ÜNER	MEKANSAL HAFIZA VE KATMANLAŞMA: SİİRT ÜZERİNDEN PALİMPSEST KENTLERİN ARKEO-MİMARİ İNCELEMESİ & SPATIAL MEMORY AND LAYERING: ARCHAEO-ARCHITECTURAL STUDY OF PALİMPSEST CITIES THROUGH SİİRT	30
İlknur Kübra YALÇINDAĞ & Gamze BOZTÜRK	MEDYA PERSPEKTİFİNDEN İKLİM DEĞİŞİKLİĞİYLE MÜCADELEDE SAĞLIK POLİTİKALARININ ÖNEMİ: TÜRKİYE İÇİN STRATEJİK BİR YOL HARİTASI & THE IMPORTANCE OF HEALTH POLICIES IN COMBATING CLIMATE CHANGE FROM A MEDIA PERSPECTIVE: A STRATEGIC ROADMAP FOR TURKEY	32
İrfan ATALAY	NİCOLAS MATHIEU'NÜN PARİS-COLMAR ROMANI ÜZERİNDE TÜR TARTIŞMASI: POLAR MI, KARA ROMAN MI? & GENRE DEBATE ON NICOLAS MATHIEU'S PARIS-COLMAR: POLAR OR ROMAN NOIR?	33
K. Ceren DEMİRALP	SINIF ÖĞRETMENLİĞİ VE OKUL ÖNCESİ ÖĞRENCİLERİNİN SANAT EĞİTİMİ DERSİ YÖNÜNDEN DEĞERLENDİRMESİ & EVALUATION OF CLASSROOM TEACHING AND PRESCHOOL STUDENTS IN TERMS OF ART EDUCATION COURSE	35
Mehmet Oğuzhan KUŞOĞLU	SİRP-HIRVAT DİLİNDE TÜRKÇE KÖKENLİ +LUK EKİ & THE "+LUK" SUFFIX COMING FROM TURKISH ORIGIN IN THE SERBO-CROATIAN LANGUAGE	36
Mehmet Oğuzhan KUŞOĞLU	SİRP-HIRVAT DİLİNDEKİ TÜRKÇE ALINTILARDA SÖZBAŞI Đ VE Ć FONEMLERİNE DAİR & CONCERNING THE PHONEMS Đ AND Ć IN TURKISH LOANWORDS IN THE SERBO-CROATIAN LANGUAGE	38
Mehmet Oğuzhan KUŞOĞLU & Şükran AĞDUMAN	BOŞNAK MUTFAK KÜLTÜRÜNE AİT TÜRKÇE KÖKENLİ KELİMELEER ÜZERİNE & ON WORD OF TURKISH ORIGIN BELONGING TO BOSNIAN CULINARY CULTURE	40
Merve ALICI AKA & Gülşah ÜNER & Nihan KONAK	İSTANBUL'DAKİ OSMANLI SU YAPILARININ ENDÜSTRİ MİRASI OLARAK YENİDEN İŞLEVLENDİRİLMESİ: AVRUPA UYGULAMALARIYLA KARŞILAŞTIRMALI BİR DEĞERLENDİRME & ADAPTIVE REUSE OF OTTOMAN WATER STRUCTURES IN ISTANBUL AS INDUSTRIAL HERITAGE: A COMPARATIVE ASSESSMENT WITH EUROPEAN PRACTICES	42
Milad SALMANİ	ÇENGİNÂME'NİN KAYNAĞI HAKKINDA BAZI TESPİTLER & SOME OBSERVATIONS ON THE SOURCE OF THE CHANGNAMA	44
Neriman NÜZKET ÖZEN	DİJİTAL OKURYAZARLIK BECERİSİ VE YABANCI DİL ÖĞRETİMİ & DIGITAL LITERACY SKILLS AND FOREIGN LANGUAGE TEACHING	45
Nihan KONAK	TARİHSEL SÜREÇTE FARKLI COĞRAFYA VE KÜLTÜRLERDE AVLU MEKÂNLARININ KURGULANIŞI & THE CONFIGURATION OF COURTYARD SPACES ACROSS DIFFERENT GEOGRAPHIES AND CULTURES IN THE HISTORICAL PROCESS	46
Ökkeş NARİNÇ & Ayşe Afra SARIKAYA	SİVİL HAVACILIK TARİHİ & HISTORY OF CIVIL AVIATION	47
Ökkeş NARİNÇ & Muhammet İlhan ERDEM	BİRİNCİ DÜNYA SAVAŞINDA BATI ÇEPHESİNDEKİ KESKİN NİŞANCI FAALİYETLERİ & SNIPER ACTIVITIES ON THE WESTERN FRONT IN THE FIRST WORLD WAR	48
Ökkeş NARİNÇ & Volkan KABAYEL	SAVAŞ TARİHİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME: 1806-1812 OSMANLI-RUS SAVAŞI & AN EVALUATION ON WAR HISTORY: THE OTTOMAN-RUSSIAN WAR OF 1806-1812	49
Ökkeş NARİNÇ & Zeynep GENÇ	BİRİNCİ DÜNYA SAVAŞINDA MULHOUSE MUHAREBESİ (7-19 AĞUSTOS 1914) & BATTLE OF MULHOUSE IN WORLD WAR I (7-19 AUGUST 1914)	50
Özge YIMAZ AYDIN	YUNAN MİTOLOJİSİNİN ROMA DUVAR RESİMLERİNE YANSIMASI: POMPEİİ VE ÇEVRESİ & THE REFLECTION OF GREEK MYTHOLOGY IN ROMAN WALL PAINTINGS: POMPEİI AND ITS SURROUNDINGS	52
Serap BOZPOLAT AYAN	SULTAN HAMİD'İN GÖLGESİNDE BİR JÖN TÜRK: JOSEPH FEHMİ'NİN MUHALİF KALEMİ & A YOUNG TURK IN THE SHADOW OF SULTAN HAMID: JOSEPH FEHMİ'S OPPOSITION PEN	54

GÜZEL SANATLAR, PEYZAJ VE MİMARLIK SEMPOZYUMU

FINE ARTS, LANDSCAPE AND ARCHITECTURE SYMPOSIUM

Canan GÜÇİN & Tuncay Murat ATAL	AŞKIN DÖNÜŞTÜRÜCÜ GÜCÜ: PYGMALİON ETKİSİ VE BOTTICELLI'NİN SİMONETTA İMGESİ & THE TRANSFORMING POWER OF LOVE: THE PYGMALION EFFECT AND BOTTICELLI'S IMAGE OF SIMONETTA	58
Cebrail ÖTGÜN	GÖRSEL ANLATI DENEYİMİNDE DUYGULAR ÜZERİNE & ON EMOTIONS IN VISUAL NARRATIVE EXPERIENCE	60
Dilek KUYRUKCU	SERAMİKTE ENDÜSTRİYEL DÖNÜŞÜM: SERİ ÜRETİME GEÇİŞ VETASARIM YAKLAŞIMLARI & INDUSTRIAL TRANSFORMATION IN CERAMICS: TRANSITION TO MASS PRODUCTION AND DESIGN APPROACHES PAPERS TITLE	61
Güneş ÖZAYTEN	ÇAĞDAŞ FEMİNİST SİNEMA KURAMLARI BAĞLAMINDA MARYNA ER GORBACH'IN "KLONDIKE" FİLMİ ÖRNEĞİ ÜZERİNDEN UKRAYNA SAVAŞINA BİR BAKIŞ & A VIEW TO THE UKRAINIAN WAR THROUGH THE EXAMPLE OF MARYNA ER GORBACH'S FILM "KLONDIKE" IN THE CONTEXT OF CONTEMPORARY FEMINIST CINEMA THEORIES	62
Hacer ALPTEKİN	OSMANLI DENİZCİLİĞİNDE KALYON VE KADIRGA TİPOLOJİSİNİN 16. YÜZYIL İZNİK ÇİNİ VE SERAMİK SANATINA YANSIMASI & THE REFLECTION OF GALLEY AND KADIRGA TYPOLOGY IN OTTOMAN NAVAL ARCHITECTURE ON 16TH CENTURY İZNİK TILE AND CERAMIC ART	64
İpek ŞENEL ÖZAYTEN	KAFKAS'TA TIBBİ BİTKİLERİN BOTANİK SANAT BAĞLAMINDA İNCELENMESİ & EXAMINATION OF MEDICINAL PLANTS IN THE CAUCASUS WITHIN THE CONTEXT OF BOTANICAL ART	66
Mustafa ALBAYRAK	ÇOCUKLUK, GENÇLİK VE YETİŞKİNLİKTE BİR MÜZİK ALETİ ÇALMAYI ENGELLEYEN FAKTÖRLERİN GENEL ÇERÇEVEDE DEĞERLENDİRİLMESİ & A GENERAL FRAMEWORK EVALUATION OF FACTORS THAT PREVENT PLAYING A MUSICAL INSTRUMENT IN CHILDHOOD, YOUTH AND ADULTHOOD	68
Özlem AL	FİZİKSEL VE DİJİTAL DENEYİM ALGISI İLE DUYGUSAL DEĞER ANALİZİ: LEONARDO DA VİNCİ'NİN "SON AKŞAM YEMEĞİ" TABLOSU ÜZERİNE BİR İNCELEME & PERCEPTION OF PHYSICAL AND DIGITAL EXPERIENCE AND EMOTIONAL VALUE ANALYSIS: AN EXAMINATION OF LEONARDO DA VİNCİ'S "THE LAST SUPPER"	69
Rüya YILMAZ	KÜRESEL İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE PEYZAJ MİMARLIĞI & GLOBAL CLIMATE CHANGE AND LANDSCAPE ARCHITECTURE	71
Rüya YILMAZ & Okan YILMAZ	MAVİ-YEŞİL ALTYAPI SİSTEMLERİNİN DİRENÇLİ KENTLER OLUŞTURULMASINDA SAĞLADIĞI OLANAKLAR & OPPORTUNITIES OF BLUE-GREEN INFRASTRUCTURE SYSTEMS IN CREATING RESILIENT CITIES	72

Sedat ÖZER & Tuncay Murat ATAL & Metin EKER	EKOLOJİ VE SANAT: ENDÜSTRİYEL VE DOĞAL ATIKLARIN FONSIYONAL TASARIMLARA DÖNÜŞTÜRÜLMESİ VE İNSAN YAŞAMINA ETKİSİ & ECOLOGY AND ART: THE TRANSFORMATION OF INDUSTRIAL AND NATURAL WASTE INTO FUNCTIONAL DESIGNS AND THEIR IMPACT ON HUMAN LIFE	73
Yılmaz Sami GÖKÇE & Rüya YILMAZ	MİLLET BAHÇELERİNİN EKOLOJİK ETKİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ: TEKİRDAĞ MİLLET BAHÇESİ ÖRNEĞİ & ASSESSING THE ECOLOGICAL IMPACTS OF NATIONAL GARDENS: THE EXAMPLE OF TEKİRDAĞ NATIONAL GARDENS	75
Zekiye Aslıhan KUŞOĞLU & Tuncay Murat ATAL	FIN DE SIECLE VE LA BELLE ÉPOQUE: 19.YÜZYIL SANATINDA ÇELİŞKİLİ DÜŞÜNCELER & FIN DE SIECLE VE LA BELLE ÉPOQUE: CONFLICTING IDEAS IN 19TH CENTURY ART	76
Zeynep SERDAR & Bünyamin ÖZGÜLTEKİN	SOYUT RESİMDE RENK VE FORMUN ÖZERKLİĞİ & AUTONOMY OF COLOR AND FORM IN ABSTRACT PAINTING	78

FEN VE MÜHENDİSLİK BİLİMLERİ

SCIENCE AND ENGINEERING

Gülen ÖZDEMİR & Yurdağül AĞDUMAN	İKLİM DEĞİŞİKLİĞİNE KARŞI SÜRDÜRÜLEBİLİR BİR YAPILANMA: TARIM KOOPERATİFÇİLİĞİ & A SUSTAINABLE STRUCTURE AGAINST CLIMATE CHANGE: AGRICULTURAL COOPERATIVES	80
Özge ALTUNTAŞ	BİRDEN FAZLA DİL BİLMENİN MATEMATİK ÖĞRENİMİNE ETKİSİ & THE IMPACT OF KNOWING MULTIPLE LANGUAGES ON MATHEMATICS LEARNING	82

SPOR BİLİMLERİ

SPORT SCIENCES

Melih ÖZVEREN & Sercan ÖNCEN	ERGENLİK ÖNCESİ SPOR OKULUNA KATILIMCILARININ BRANŞA GÖRE FİZİKSEL UYGUNLUK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ & EXAMINATION OF THE PHYSICAL FITNESS LEVELS OF PARTICIPANTS IN PRE-ADOLESCENT SPORTS SCHOOLS BY BRANCH	85
Yunus Emre ÇAKIRLI & Serkan AYDIN	ERGENLİK ÖNCESİ SPOR OKULU KATILIMCILARININ BİYOMOTOR PARAMETRELERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI & COMPARISON OF BIOMOTOR PARAMETERS OF PRE-ADOLESCENT PRE-ADOLESCENT SPORTS SCHOOL PARTICIPANTS	87

WORKSHOPLAR

WORKSHOPS

Dilek KUYRUKCU	DOĞANIN SERAMİK DİLİ & THE CERAMIC LANGUAGE OF NATURE	90
İpek ŞENEL ÖZAYTEN	KAĞIT ÜZERİNDE SESSİZ FLORA 2 & SILENT FLORA: ON PAPER 2	91
Keziban Ceren DEMİRALP	İPLER SANA YOL GÖSTERSİN ETKİNLİĞİ ÜZERİNE BİR WOKSHOP & A WOKSHOP ON THE ACTIVITY "LET THE ROPES GUIDE YOU	92

SOSYAL BİLİMLER SEMPOZYUMU

BİLDİRİ ÖZETLERİ

**SOCIAL SCIENCES SYMPOSIUM
PRESENTATION ABSTRACTS**

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

ARGANOT SEFERİ

Ayşen SİNA* & Mert Alperen UÇAN**

Özet: Argonot Seferi, Antik Yunan mitolojisinin en kapsamlı ve etkileyici kahramanlık anlatılarından biridir. İason'un, babasının tahtını geri alabilmek için Altın Post'u elde etme amacıyla çıktığı bu yolculuk, yalnızca bireysel bir macera değil, aynı zamanda insanın kader, tanrısal irade ve toplumsal sorumluluk karşısındaki mücadelesini simgeler. Argo adlı gemide bir araya gelen Argonotlar, Yunan dünyasının farklı bölgelerinden gelen kahramanlardan oluşur. Her biri kendine özgü bir güce veya yeteneğe sahiptir. Bu durum, Yunan toplumunun çeşitlilik içinde birlik anlayışını ve ortak amaç uğruna dayanışma kavramını mitolojik düzlemde yansıtır. Argonot Seferi, Apollonios Rhodios'un *Argonautika* adlı eseri başta olmak üzere birçok antik yazar tarafından farklı şekillerde yorumlanmıştır. Bu eserlerde İason'un kahramanlık anlayışı, geleneksel savaşçı figüründen farklı olarak daha insani bir karakter çizer. İason'un cesareti, Medeia'nın zekâsı ve büyü gücüyle tamamlanır. Medeia karakteri, kadın figürünün mitolojik temsili açısından büyük önem taşır; aşk, ihanet, sadakat ve güç ilişkileri üzerinden dönemin toplumsal ve ahlaki değerlerini sorgular. Medeia'nın İason'a yardım etmesi, kadın aklının ve sezgisinin erkek kahramanlığını destekleyen fakat aynı zamanda tehdit eden bir unsur olarak konumlanmasına örnek teşkil eder. Seferin geçtiği coğrafya, yani Kolkhis'in (bugünkü Gürcistan) Karadeniz'in doğusunda yer alması, Antik Yunanlıların "bilinmeyen doğu"ya dair algılarını da yansıtır. Bu bakımdan Argonot Seferi yalnızca bir mitolojik anlatı değil, aynı zamanda antik coğrafi ve kültürel bilincin oluşum sürecini temsil eden bir metindir. Yolculuk boyunca karşılaşılan yaratıklar, tanrılar ve mucizevi olaylar, insanın bilinmeyene yönelme cesaretini ve bilginin sınırlarını sorgulayan sembolik öğelerdir. Sonuç olarak Argonot Seferi, bireysel kahramanlık kadar kolektif dayanışmanın, etik ikilemlerin ve kültürel kimlik arayışının da merkezinde yer alır. Bu efsane, Antik Yunan dünyasının toplumsal değerlerini, insan-doğa ilişkisini ve mit aracılığıyla kurulan anlam evrenini derinlemesine anlamak için vazgeçilmez bir kaynak niteliği taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Argo, Altın Post, İason, Hellenistik Dönem, Kolkhis.

ARGANOT EXPEDITION

Abstract: The Argonautical Expedition is one of the most comprehensive and impressive heroic narratives in Ancient Greek mythology. Jason's voyage to obtain the Golden Fleece to reclaim his father's throne is not only an individual adventure, but also symbolizes man's struggle against fate, divine will, and social responsibility. The Argonauts, gathered on the ship called the Argo, are composed of heroes from different regions of the Greek world. Each possesses a unique power or ability. This reflects Greek society's understanding of unity in diversity and the concept of solidarity for a common purpose on a mythological plane. The Argonautical Expedition has been interpreted in different ways by many ancient writers, most notably Apollonius Rhodios's *Argonautika*. In these works, Jason's understanding of heroism depicts a more human character, unlike the traditional warrior figure. Jason's courage is complemented by Medea's intelligence and magical powers. The character of Medea is of great importance in terms of the mythological representation of the female figure; It questions the social and moral values of the period through love, betrayal, loyalty, and power relations. Medea's assistance to Jason exemplifies the positioning of female intellect and intuition as a supportive yet threatening element of male heroism. The geography in which the expedition takes place, namely Colchis (present-day Georgia), located east of the Black Sea, reflects the Ancient Greeks' perceptions of the "unknown east." In this respect, The Argonautical Expedition is not merely a mythological narrative, but also a text representing the formation of ancient geographical and cultural consciousness. The creatures, gods, and miraculous events encountered throughout the voyage are symbolic elements that question man's courage to venture into the unknown and the limits of knowledge. Ultimately, The Argonautical Expedition lies at the heart of collective solidarity, ethical dilemmas, and the search for cultural identity, as much as individual heroism. This myth is an indispensable resource for deeply understanding the

* Prof. Dr. Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü Orcid: 0000-000253015973, asina@nku.edu.tr.

** Lisans Öğrencisi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü, mertcanucan392@gmail.com.

social values of the Ancient Greek world, the human-nature relationship, and the universe of meaning constructed through myth.

Key Words: Argo, Golden Fleece, Jason, Hellenistic Period, Colchis.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

YİRMİSEKİZ ÇELEBİ MEHMET EFENDİ’NİN FRANSA SEFARETİNİN TÜRK SANATINA ETKİLERİ

Betül ÖZCAN BALKIR*

Özet: Tarihte “Lale Devri” diye adlandırılan 1718-1730 yılları arasında, III. Ahmet’in saltanatı döneminde, yaşanan yenilgilerin sebebinin batının teknolojik üstünlüğünden kaynaklandığı anlaşılmıştı. Bunun üzerine Paris, Varşova, Viyana, Lehistan ve Rusya’ya elçiler gönderilmiştir. Elçilerin siyasi ve ekonomik görüşmeler yapmasının yanı sıra teknoloji, kültür ve sanat konularında da bilgi edinmeleri istenmiştir. Bu elçiler içinde en dikkati çekenlerden biri Paris’e gönderilen Yirmisekiz Çelebi Mehmet Efendi’dir. Yirmisekiz Çelebi Mehmet Efendi, Edirne doğumlu olup doğum tarihi bilinmemektedir. Gençliğinde Yeniçeri Ocağında 28. Ortaya mensup olduğu için bu adla anılmıştır. Zamanla devlet işlerinde ilerlemiş, hatta Pasarofça Antlaşmasında Osmanlı heyetinin 2. Murahhası 3. Defterdar ve baş muhasebeci olmuştur. Zamanın veziriazamı Damat İbrahim Paşa’nın desteği ile Fransa elçiliğine tayin edilmiştir. Görev talimatnamesinde “hizmet-i siyâsiyyesinin haricinde Fransa’nın vesâit-i umrân ve maârifine dahi lâıykıyla kesb-i itılâ ederek kabil-i tatbîk olanlarını takrir etmesi” belirtilmiştir. Mehmet Efendi Fransa’da siyasi görüşmelerin yanında bulunduğu şehirlerin, saray, bahçe, kale, kilise gibi yapılarını görme fırsatı bulur. Yaşadıklarını, gezip gördüklerini Sefaretname adlı eserinde yazarak Padişaha ve Damat İbrahim Paşa’ya sunmuştur. Sefaretnamenin yanında birçok saray ve bahçe planını da beraberinde getirdiği bilinmektedir. Plan ve gravürlerde yer alan eserler, Avrupa’da 17. yüzyıl boyunca ve 18. yüzyıl başlarında yaygın olan Barok ve Rokoko üsluplarındadır. Bu plan ve gravürlerin etkisiyle artık Osmanlı Mimarisinde de Barok etkiler görünmeye başlanır. 18. yüzyıl ilk yarısından 20. yüzyıl başlarına kadar bütün kamu binalarında hemen hemen Avrupa ile eş zamanda Batılı unsurların yoğun olduğu mimari ve süsleme anlayışı Osmanlı sanatına hâkim olur. Öyle ki Geç Dönem Osmanlı Mimarisine özgü yuvarlak kemer gibi unsurların yanlış biçimde Türk mimarisine has olduğu fikriyle 20. yüzyıl sonlarına kadar bazı binalarda tercih edildiği görülür.

Anahtar Kelimeler: 28 Çelebi Mehmet Efendi, Batılılaşma Dönemi, Geç Dönem Osmanlı Mimarisi, Türk Sanatı.

THE IMPACT OF YİRMİSEKİZ ÇELEBİ MEHMET EFENDİ’S EMBASSY TO FRANCE ON TURKISH ART

Abstract: It was understood that the reason for the defeats during the reign of Ahmet III, between 1718 and 1730, known as the "Tulip Era" in history, was due to the technological superiority of the West. Thereupon, ambassadors were sent to Paris, Warsaw, Vienna, Poland and Russia. In addition to holding political and economic meetings, the ambassadors were also asked to acquire information on technology, culture and art. One of the most notable of these ambassadors was Yirmisekiz Çelebi Mehmet Efendi, who was sent to Paris. Yirmisekiz Çelebi Mehmet Efendi was born in Edirne, her birth date is unknown. He was given this name because, in his youth, he was a member of the 28th Corps of the Janissary Corps. Over time, he advanced in state affairs, even becoming the second delegate of the Ottoman delegation at the Treaty of Passarowitz, the third treasurer, and chief accountant. He was appointed to the French ambassadorship with the support of the Grand Vizier of the time, Damat İbrahim Pasha. In the instructions, it was stated that "in addition to his political service, he should also acquire the necessary knowledge and resources for the welfare of France and report on the feasible ones." Mehmet Efendi had the opportunity to see the palaces, gardens, castles and churches of the cities where he held political meetings in France. He wrote down what he experienced and saw in his work called Sefaretname and presented it to the Sultan and Damat İbrahim Pasha. It is known that he brought with him many palace and garden plans along with the embassy. The works in the plans and engravings are in the Baroque and Rococo styles that were common in Europe during the 17th and early 18th centuries. With the influence of these plans and engravings, Baroque influences begin to appear in Ottoman

* Dr. Öğretim Üyesi, Yozgat Bozok Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Sanat Tarihi Bölümü, Türk İslam Sanatı Anabilim Dalı, <https://orcid.org/0000-0002-6634-2818>, betül.ozcan.balkir@yobu.edu.tr (Yozgat Bozok University, Faculty of Arts and Sciences, Department of Art History, Department of Turkish Islamic Art, <https://orcid.org/0000-0002-6634-2818>, betül.ozcan.balkir@yobu.edu.tr).

Architecture. From the first half of the 18th century until the beginning of the 20th century, an architectural and decorative approach dominated Ottoman art, with Western elements almost simultaneously with Europe, in all public buildings. So much so that elements such as round arches, specific to Late Ottoman Architecture, were seen to be preferred in some buildings until the end of the 20th century, with the mistaken idea that they were unique to Turkish architecture.

Key Words: 28 Çelebi Mehmet Efendi, Westernization Period, Late Ottoman Architecture, Turkish Art.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

HAÇLI SEFERLERİ’NİN ANADOLU’DA BIRAKTIĞI İZLER

Elif Arslan DERNEKLİCİLER*

Özet: Ortaçağ da derin etkiler bırakmış olan “Haçlı Seferleri” Papa II. Urbanus’un Clermont konsilinde verdiği vaaz ile kitleleri harekete geçirmiş, Doğu topraklarına doğru yola çıkarmıştır. Batı’nın Sarasinlere doğru bu yürüyüşü, Doğu’nun Haçlılara karşı savunması ile karşı karşıya gelecek ve aynı kitleler hem siyasal hem sosyal çatışmaların yanında bilim, kültür ve medeniyet sahalarında da ciddi değişiklikler yaşayacaklardır. Bu hareket, Batı Hristiyan Dünyası ile Doğu İslâm Dünyası arasında inanç kaynaklı bir temele oturtulsa da zaman bize farklı gerekçelerin de bulunduğunu gösterecektir. Haçlılar, Anadolu’yu bir geçiş güzergâhı olarak görüp, ele geçirdikleri bölgeleri Bizans’a geri verme sözü ile yola çıkmışlarsa da verdikleri sözleri unutup ele geçirdikleri Urfa ve Antakya’da yerel kontluklar kurmuşlardır. Bu durum bizlere Haçlıların, hedefinin sadece Kudüs olmadığını aynı zamanda Anadolu topraklarının da bir hedef olduğunu göstermektedir. 11. yüzyılın ikinci yarısından başlayarak kısa bir zaman zarfında Doğu Akdeniz’in ve Anadolu’nun politik, demografik ve kültürel çehresi büyük ölçüde değişecektir. Çalışmada Haçlıların Anadolu da bıraktığı izler yanında yaşanan etkileşimlerin, sanat, mimari, dil ve geleneklerdeki değişimlerine değinilecek, bu sürecin, kültürel çeşitliliğin artmasına etkileri irdelenmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Haçlı Seferleri, Anadolu, Bizans, Kültürel Değişim.

TRACES LEFT BY THE CRUSADES IN ANATOLIA

Abstract: The Crusades, which had a profound impact on the Middle Ages, mobilized the masses with the sermon given by Pope Urban II at the Council of Clermont and sent them on their way to the Eastern lands. This march of the West towards Saracens will be confronted with the defense of the East against the Crusaders, and the same masses will experience serious changes in the fields of science, culture and civilization, as well as political and social conflicts. Although this movement is based on faith between the Western Christian World and the Eastern Islamic World, time will show us that there are also different justifications. Although the Crusaders saw Anatolia as a transit route and set out with the promise of returning the conquered territories to Byzantium, they forgot their promises and established local counties in Urfa and Antakya, which they captured. This situation shows us that the Crusaders' target was not only Jerusalem, but also the Anatolian lands. Beginning in the second half of the 11th century, the political, demographic, and cultural landscape of the Eastern Mediterranean and Anatolia would undergo significant changes within a short period. This study will examine the traces left by the Crusaders in Anatolia, as well as the changes in art, architecture, language, and traditions resulting from these interactions. The impact of this process on increasing cultural diversity will be explored.

Key Words: Crusades, Anatolia, Byzantium, Cultural Change.

* Lisans Öğrencisi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Tarih Bölümü, 1230105026, elif.derneklciler@icloud.com

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

L'EKPHRASIS DANS *LES TURBANS DE VENISE* DE NEDİM GÜRSEL: LA TRANSFORMATION DU VISUEL EN DISCOURS

Emine GÜZEL*

Résumé: Cette communication examine le roman de Nedim Gürsel, *Les turbans de Venise* (1990), comme une application de la théorie de l'ekphrasis. L'objectif principal de cette étude est de démontrer que, par l'intermédiaire de Kâmil Uzman, le professeur d'histoire de l'art et personnage principal du roman, l'ekphrasis cesse d'être un simple outil de description visuelle pour se muer en un axe narratif qui structure les thèmes de l'identité, de la mémoire et du traumatisme historique. Cette transformation est désignée dans cette étude comme la transformation du visuel en discours. Le roman offre un terrain original en faisant du concept d'ekphrasis un instrument indispensable aux interrogations existentielles et intellectuelles. L'expérience de Kâmil à Venise s'approfondit à travers les tableaux qu'il rencontre ou dont il se souvient, créant une chaîne d'ekphrasis contraignante qui déclenche un flux de conscience. En centrant sa recherche sur les tableaux de Gentile Bellini et en explorant l'héritage historique et artistique de la famille Bellini, Kâmil Uzman intègre également au fil du récit quelques œuvres du peintre turc, Fikret Mualla Saygı, élargissant ainsi les références visuelles du roman. Cette approche, au-delà de l'établissement d'une interaction inter-artistique, crée une transversalité culturelle à plusieurs niveaux, opérant sur l'axe Venise–Istanbul–Paris. En définitive, cette étude envisage l'ekphrasis dans le cadre du récit postmoderne comme un concept qui dépasse la seule relation entre la langue et l'image, et qui s'étend vers des axes thématiques tels que l'identité culturelle, l'expérience de l'exil et la mémoire traumatique. Grâce à cette approche, *Les Turbans de Venise* se situe au sein de la tradition du roman ekphrastique moderne, où l'art visuel joue un rôle transformateur dans la structure narrative, et occupe ainsi une place significative dans la littérature turque.

Anahtar Kelimeler: Ekphrasis, Nedim Gürsel, *Les turbans de Venise*, flux de conscience, art.

EKPHRASIS IN *RESİMLİ DÜNYA* BY NEDİM GÜRSEL: THE TRANSFORMATION OF THE VISUAL INTO DISCOURSE

Abstract: This paper examines Nedim Gürsel's novel, *Resimli Dünya*, as an application of the theory of Ekphrasis. The primary goal of this study is to demonstrate that, through the novel's main character, art history Professor Kâmil Uzman, ekphrasis transcends its function as a mere tool for visual description and evolves into a narrative axis that structurally frames themes of identity, memory, and historical trauma. This transformation is termed, within this study, as the transformation of the visual into discourse. The novel offers a unique foundation by making the concept of ekphrasis an essential tool for existential and intellectual inquiries. Kâmil's experience in Venice deepens through the paintings he encounters or recalls, generating a compelling chain of ekphrasis that triggers a stream of consciousness. Centering his research on the paintings of Gentile Bellini and the historical and artistic legacy of the Bellini family, Kâmil Uzman also incorporates the some works of Turkish painters such as Fikret Mualla Saygı throughout the narrative, thereby expanding the novel's visual references. This approach not only establishes an inter-artistic interaction but also creates a multi-layered cultural transit operating along the Venice–Istanbul–Paris axis. This study addresses Ekphrasis within a conceptual framework that is not reduced merely to the relationship between word and image in a postmodern narrative context but is expanded by thematic foci such as cultural identity, the experience of exile, and traumatic memory. Through this approach, *Resimli Dünya* is positioned as a significant work within the modern ekphrastic novel tradition in Turkish literature, where visual art functions as an element transforming the narrative structure.

Key Words: Ekphrasis, Nedim Gürsel, *Resimli Dünya*, stream of consciousness, art.

* Dr. Öğr. Üyesi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Fransız Dili ve Edebiyatı Bölümü, Filoloji-Batı Dilleri ve Edebiyatları, 0000-0002-5586-7205, eguzel@nku.edu.tr.

KADIN İSTİHDAMININ EKONOMİK BÜYÜMEYE ETKİSİ

Emrah İsmail ÇEVİK* & Ayşegül BAYRAM**

Özet: Sürdürülebilir büyüme ve kalkınmanın sağlanabilmesinde kadınların işgücüne katılımlarının artması önemli bir faktördür. Özellikle işgücüne katılımda kadınların erkeklere göre düşük seviyelerde olduğu ülke ekonomilerinde ekonomik gelişme açısından kadın istihdamı belirleyici bir faktördür. Dünya Bankası verilerine göre, kadınların işgücüne katılım oranı arttıkça ülkelerin kişi başına düşen milli gelirlerinde de yükselme gözlemlenmektedir. Kadınların işgücüne katılımı 2. Dünya Savaşı ile artış göstermiştir; savaş sonrası dönemde sanayileşme ve kentleşmeyle birlikte kadınlar hizmet sektöründe daha fazla yer almaya başlamıştır. Kalkınma aşamasının başlarında kadınların işgücüne katılımı tarım sektörü ile sınırlı iken; sanayi devriminden sonra hızlı bir şekilde sanayi sektörüne yönelmiştir. Kadın istihdamının ekonomik büyüme üzerindeki etkisi çok boyutludur. Öncelikle kadınların işgücüne katılımı, emek arzını artırarak üretim kapasitesini genişletir. Bu durum hem mikro düzeyde verimliliği hem de makro düzeyde ekonomik büyümeyi destekler. Ülke ekonomilerinin büyüme ve kalkınmasında kadınların işgücüne katılımı oldukça önemli bir unsurdur. Bu nedenle kadınların işgücüne katılım oranlarının artırılması ülkelerin istihdam politikalarının temel amaçlarındandır. Bireylere cinsiyet ayrımı yapmaksızın eşit eğitim ve istihdam olanakları oluşturulması ülkelerin sürdürülebilir ekonomik büyüme ve kalkınma hedeflerinde önemli bir faktördür. Kadınların işgücüne katılımlarının artması hem ülkelerin gelişmişlik seviyesinin yükselmesinde hem de iktisadi kalkınmanın gerçekleştirilebilmesinde önemlidir. Bu doğrultuda politika yapıcılara kadınların işgücü piyasasına katılımlarını arttırabilmeye yönelik istihdam politikaları geliştirmeleri önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kadın İstihdamı, Ekonomik gelişme, Makro ekonomi, Kalkınma.

THE IMPACT OF FEMALE EMPLOYMENT ON ECONOMIC GROWTH

Abstract: Increasing women's participation in the labor force is an important factor in achieving sustainable growth and development. In countries where women's participation in the labor force remains lower than that of men, female employment plays a decisive role in economic development. According to World Bank data, as women's labor force participation increases, countries' per capita income levels also tend to rise. Women's participation in the labor force began to increase during World War II; in the post-war period, with industrialization and urbanization, women became more involved in the service sector. In the early stages of development, women's participation in the labor force was mainly limited to the agricultural sector; however, after the Industrial Revolution, they rapidly shifted toward the industrial sector. The impact of female employment on economic growth is multifaceted. First, women's participation in the labor force expands labor supply and enhances production capacity. This supports productivity at the micro level and economic growth at the macro level. Women's participation in the labor force is therefore a crucial element in the growth and development of national economies. For this reason, increasing women's labor force participation rates is among the primary objectives of employment policies in many countries. Providing equal opportunities in education and employment regardless of gender is a key factor in achieving sustainable economic growth and development. The rise in women's labor force participation contributes both to the improvement of a country's level of development and to the realization of economic progress. In this regard, policymakers are encouraged to develop employment policies aimed at increasing women's participation in the labor market.

Key Words: Female Employment, Economic Development, Macroeconomics, Growth.

* Prof. Dr. Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İktisat Bölümü, Ekonometri, eicevik@nku.edu.tr.

** Lisans Öğrencisi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İktisat Bölümü, ORCID: 0009-0001-1480-4291 aysegul.bayram1@icloud.com

ALGILANAN EBEVEYN BASKISININ İMPOSTER SENDROMU VE ÖZ-SABOTAJ DAVRANIŞLARI ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: KUŞAK FARKLILIKLARININ (Y VE Z) DÜZENLEYİCİ ROLÜ

Esra Miray ŞAHİN*

Özet: Bu çalışma, aile dinamikleri ile kültürel değişimin genç yetişkinlerin benlik algısı ve motivasyonlarını nasıl şekillendirdiğini anlama konusundaki derin ilgimden doğdu. Önceki araştırmalar ebeveyn baskısı, imposter sendromu ve öz-sabotaj davranışlarını genellikle ayrı ayrı ele almıştır. Benim amacım ise bu üç kavramın gelişimsel bir bütünlük içinde nasıl etkileşime girdiğini incelemektir. Kuşaklar arası bir bakış açısı benimseyerek, içselleştirilmiş beklentilerin nasıl öz-değer şüphesine ve kendine zarar veren davranışlara dönüştüğünü ve bu sürecin Y ve Z kuşaklarında nasıl farklılaştığını ortaya koymayı hedefledim. Bu ilişkileri incelemenin yanı sıra çalışmam, günümüz sosyal çevresinin, akademik beklentilerin ve kültürel normların bu psikolojik süreçlere nasıl katkıda bulunduğunu da göstermeyi amaçlamaktadır. İki farklı kuşağı ele alarak, değişen ebeveynlik tarzlarının ve toplum baskılarının genç bireylerin kendi yeteneklerini algılayışını ve stresle başa çıkma yollarını nasıl etkilediğine dair daha net bir tablo sunmayı hedeflemektedir. Bu bakış açısının, genç yetişkinler için destekleyici müdahaleler ve önleyici uygulamalar geliştirme konusunda değerli katkılar sağlayabileceğine inanıyorum. UTAK-Colmar Kongresi'ne katılmak, bulgularımı paylaşmak, alanında uzman akademisyenlerden geri bildirim almak ve benzer ilgi alanlarına sahip araştırmacılarla tanışmak için benim için çok değerli bir fırsat olacaktır. Bu deneyimin, akademik gelişime katkı sağlayarak klinik ve kültürel psikoloji alanında ilerleme motivasyonumu güçlendireceğine inanıyorum. Bilimsel tartışmaları teşvik eden ve genç araştırmacıları destekleyen böyle bir ortamda yer almaktan mutluluk duyacağım.

Anahtar Kelimeler: Genç Yetişkin, Benlik Algısı, İmposter Sendromu, Ebeveyn Baskısı.

THE IMPACT OF PERCEIVED PARENTAL PRESSURE ON IMPOSTER SYNDROME AND SELF-HANDICAPPING: THE MODERATING ROLE OF GENERATIONAL DIFFERENCES (Y VS. Z)

Abstract: This study explores the link between family dynamics and cultural conditioning and young adults' self-perception and motivation. While the relationship between the level of parental pressure, imposter syndrome, and self-handicapping have been previously studied, my research is designed to analyze these three aspects as a sequence of cause and effect as part of a psychological development. From a generational point of view, it examines how a parent's expectations of their child internalize into imposter syndrome and self-limiting behavior, and the differences in this twist of events between generation Y and Z. In addition to examining these relationships, my study also aims to highlight how modern social environments, academic expectations, and cultural norms contribute to these psychological outcomes. By focusing on two different generations, the research aims to provide a clearer Painting of how changing parenting styles and societal pressures shape the way young people understand their abilities and cope with stress. I believe this perspective can offer valuable insights into the development of preventive strategies and supportive interventions for young adults. Presenting at the UTAK-Colmar Conference will be an invaluable opportunity to share my findings, receive feedback from scholars, and connect with researchers who share similar academic interests. I believe this experience will greatly contribute to my academic development and strengthen my motivation to pursue further studies in clinical and cultural psychology. I am eager to participate in an environment that encourages scientific discussion and supports young researchers in improving their work. Sincerely.

Key Words: Young Adult, Self-Perception, Imposter Syndrome, Parental Pressure.

* Psikoloji bölümü son sınıf öğrencisi, esramirayshn@gmail.com.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

HUKUKA UYGUNLUK SEBEPLERİNDEN MEŞRU SAVUNMA

Fatih SERBEST* & Ecren DEMİRCİ**

Özet: Hukukun en eski zamanlarından beri var olan meşru savunma, her zaman ve her dönemde ceza hukuk sistemlerinde kabul edilmiştir. Günümüzde de meşru savunmayı kabul etmemiş bulunan hukuk düzeni yoktur. Meşru savunma bir saldırı karşısında kalan kişinin kendini savunması, hayatta kalma refleksinin doğal bir sonucu olarak kabul edilmelidir. Bir kimsenin kendisine veya başkasına karşı yapılan haksız bir saldırıyı engellemek amacıyla ve başka şekilde korunmasına imkan bulunmayan bir saldırıdan kurtulmak üzere yaptığı savunmaya hukukta meşru savunma denir. Meşru savunma, suçun hukuka aykırılığını ortadan kaldıran hukuka uygunluk sebeplerinden biridir. Meşru savunmanın farklı ülkelerde düzenlenmesi: Alman hukukunda meşru savunma, Alman Ceza Kanunu nefse, hayata ve mala yönelik haksız saldırılara karşı yapılan savunmaları cezai sorumluluğun dışında bırakmıştır. Meşru savunma, mevcut bir haksız saldırıyı kendisinden veya başkasından uzaklaştırmak için zorunlu bir tepkidir. Sınırın aşılması korku, şaşkınlık, ve dehşet sebeplerinden kaynaklanıyorsa failin cezalandırılmayacağı öngörülmüştür. Fransız hukukunda meşru savunma, 1994 tarihli değişikliğe kadar insan öldürme ve yaralama suçlarından geçerliydi. Değişiklikle hukuka aykırı bir saldırıya maruz kalan kişinin kendisine veya üçüncü bir şahsı saldırı anında savunma amacıyla yaptığı hareket saldırı ve savunma orantılı olmak şartıyla cezalandırılmaz halini almıştır. İtalya Hukukunda meşru savunma, haksız bir saldırının doğurduğu mevcut bir tehlikeye karşı kendinin veya başkasının bir hakkını savunma zorunluluğuyla bir fiil işleyen kimse, savunma ve saldırı orantılı olmak kaydıyla cezalandırılmaz. İtalyan hukukunda da üçüncü kişi lehine meşru savunma hukuka uygundur. Türk hukukunda meşru savunma, Türk ceza kanunu madde yirmi beş fıkra birde tanımlanmıştır. Gerek kendisine gerek başkasına ait bir hakka yönelmiş, gerçekleşen, gerçekleşmesi veya tekrarı muhakkak olan haksız bir saldırıyı o anda hal ve koşullara göre saldırı ile orantılı biçimde engellemek zorunluluğu ile işlenen fiillerden dolayı faile ceza verilmez şeklinde düzenlenmiştir. Olayda meşru savunmanın oluşabilmesi için bazı şartlar gerçekleşmelidir. Bir saldırı bulunmalıdır, saldırı haksız olmalıdır, saldırı bir hakka yönelmiş olmalıdır, saldırı ve savunma eşzamanlı olmalıdır, savunma zorunlu olmalıdır, savunma saldıran karşı olmalıdır, saldırı ile savunma arasında oran bulunmalıdır. Meşru savunma hakkını kullanan fail savunmanın sınırını aştığı durumlarda meşru savunmadan yararlanamaz ancak savunmada sınırın aşılması uygun görülebilecek bir heyecan, korku veya telaştan ileri gelmişse faile ceza verilmez. Saldırıda kullanılan araç ile savunmada kullanılan aracın da orantılı olması gerekir.

Anahtar Kelimeler: Meşru Savunma, Ölçülülük, Kendini Koruma, Hukuka Uygunluk Nedeni.

LEGAL JUSTIFICATION GROUNDS SELF-DEFENSE

Abstract: Self-defense, which has existed since the earliest times of law, has always been accepted in criminal law systems throughout history. Even today, there is no legal system that does not recognize the concept of self-defense. Self-defense should be regarded as a natural reflex of a person to protect themselves when faced with an attack, as a consequence of the instinct for survival. In law, when a person defends themselves or another person against an unjust attack, with the purpose of preventing the attack and when there is no other means of protection, such defense is called self-defense. Self-defense is accepted as one of legal grounds that eliminate the unlawfulness of an act. The regulation of self-defense differs among various countries: Self-defense in German Law, The German Criminal Code excludes the criminal liability of defenses made against unjust attacks directed at life, bodily integrity and property. Self-defense is a necessary reaction to eliminate an ongoing unlawful attack directed at oneself or another person. If the limits of self-defense are exceeded due to fear, astonishment, or terror, it is prescribed that the perpetrator shall not be punished. Self-defense in French Law, until the amendment made in 1994, self-defense was applicable in cases of homicide and bodily harm. However, with the amendment, when a person is exposed to an unlawful attack, the act they commit in order to

* Dr. Öğr. Üyesi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Hukuk Fakültesi, Özel Hukuk Bölümü, Milletlerarası Özel Hukuk, fserbest@nku.edu.tr

** Lisans Öğrencisi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Hukuk Fakültesi, Hukuk Bölümü, ORCID: 0009-0005-5038-6460, ecrendemirci29@gmail.com

defend themselves or a third person at the moment of the attack shall not be punished, as long as the proportionality between the attack and the defense is not exceeded. Self-defense in Italian Law, if a person commits an act in order to defend themselves or another person's right against an existing danger caused by an unjust attack, they shall not be punished on the condition that the defense is proportionate to the attack. Additionally, in Italian law, self-defense exercised in favor of a third person is also considered lawful. In Turkish Law, legitimate self-defense, legitimate self-defense is defined in Article 25 paragraph 1 of the Turkish Penal Code. According to this article, no penalty shall be imposed on a person who commits an act out of the necessity to repel an unjust attack which is directed at a right belonging to themselves or someone else, provided that the attack is taking place, is about to occur, or its repetition is certain, and that the defensive act is proportionate to the conditions and circumstances of the situation. However, certain conditions must be fulfilled for legitimate self-defense to arise in a given case. These conditions are as follows: There must be an attack, the attack must be unjust, the attack must be directed at a right, the attack and the defense must occur simultaneously, the defense must be necessary, the defense must be directed against the attacker, there must be proportionality between the attack and the defense. A person who exercises the right of self-defense cannot benefit from the legal justification of self-defense if they exceed the limits of the defense. However, if the exceeding of the limits occurs due to an understandable excitement, fear, or panic, the offender will not be punished. The means used in the attack and the means used in the defense must be proportional. For example, responding to an attack carried out with a stick by shooting with a gun in a lethal manner would be considered disproportionate, and therefore the limits of self-defense would be deemed to have been exceeded. All the conditions mentioned here will be examined individually according to the concrete circumstances of the case, and a decision will be made accordingly.

Key Words: Self-defense, Proportionality, Self Protection, Legal Justification.

YER HİZMET PERSONELİNİN RİSK VE EMNİYET YÖNETİMİ ALGILARININ İNCELENMESİ

Fatma ULUTÜRK *

Özet: Bu çalışmanın amacı, havacılık sektöründe çalışan yer hizmet personelinin risk ve emniyet yönetimi algılarının incelenmesidir. Bu çalışmada nitel araştırma desenlerinden olgubilim (fenomenolojik) yaklaşım modeli kullanılmıştır. Çalışmaya İstanbul ilinde İstanbul Havalimanında görev yapan 16 yer hizmetleri personeli katılmıştır. Veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Verilerin analizi nitel değerlendirme tekniklerine uygun şekilde içerik analizi ile çözümlenmiştir. Araştırmada elde edilen bulgulara göre, günlük rutin iş sürecinde risk ve emniyet yönetimi ile ilgili izledikleri süreçle ilgili, yer hizmetleri çalışanlarının büyük kısmı rutin iş güvenliği ve emniyet süreçlerinin uygulandığını belirlenmiştir. Ayrıca bazı çalışanlar SMS/WhatsApp gibi dijital araçlar aracılığıyla kontrol süreçlerinin yürütüldüğünü ifade etmiştir. Yer hizmetleri çalışanlarının en yaygın karşılaştıkları riskler arasında personel dikkatsizliği öne çıkmıştır. Bunun yanı sıra süre baskısına bağlı riskler ve ramak kala olayları da dikkat çeken diğer unsurlar olmuştur. Emniyet ihlallerinin nedenlerine ilişkin bulgular incelendiğinde, en yaygın nedenin dikkatsiz davranışlar olduğu belirlenmiştir. Bunun yanında zaman baskısı önemli bir diğer neden olarak ifade edilmiştir. Emniyetsiz durumların ortaya çıkmaması ve risklerin azaltılması için yer hizmetleri personelleri yoğunlukla dikkatli davranmaya çalıştıklarını belirtmiştir. Araştırma bulgularına göre yer hizmetleri çalışanlarının çoğu mevcut risk yönetimi prosedürlerini yetersiz bulmakta ve geliştirilmesi gerektiğini ifade etmektedir. Yer hizmetlerinde riskleri azaltmak için en etkili yöntemler olarak düzenli eğitimlerin verilmesi ve düzenli tatbikatların yapılması öne çıkmaktadır. Emniyet yönetimi açısından en önemli eksikliklerin farkındalık eksikliği, dikkatsizlik ve zaman kısıtı olduğu anlaşılmıştır. Yer hizmetlerinde risk ve emniyet yönetiminin daha etkin olabilmesi için öncelikle eğitime önem verilmesi gerektiği belirlenmiştir. Son olarak, katılımcıların çoğunluğu işletmelerinde emniyet ve risk yönetimi konusunda eğitim verildiğini belirtmiştir. Eğitim sıklığı açısından farklılıklar görülmüş; bazı çalışanlar dört ayda bir, bazıları yılda 4-5 kez, bazıları ise yılda bir kez eğitim verildiğini aktarmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yer Hizmetleri, Risk Yönetimi, Emniyet Yönetimi, Havacılık.

EXAMINATION OF GROUND SERVICE PERSONNEL'S PERCEPTIONS OF RISK AND SAFETY MANAGEMENT

Abstract: The purpose of this study is to examine the perceptions of ground handling personnel working in the aviation industry regarding risk and safety management. A phenomenological approach, a qualitative research design, was employed in this study. Sixteen ground handling personnel working at Istanbul Airport in Istanbul participated in the study. A semi-structured interview form was used as the data collection tool. Data analysis was conducted using content analysis, in accordance with qualitative assessment techniques. The findings indicate that the majority of ground handling personnel implement routine occupational safety and security processes in their daily routines regarding risk and safety management. Furthermore, some employees stated that control processes are conducted through digital tools such as SMS/WhatsApp. Personnel inattention was the most common risk encountered by ground handling personnel. Furthermore, risks related to time pressure and near-miss incidents were also noteworthy factors. When the findings regarding the causes of safety violations were examined, careless behavior was determined to be the most common cause. Time pressure was also cited as another significant factor. Ground handling personnel generally stated that they strive to act cautiously to prevent unsafe situations and reduce risks. Research findings indicate that most ground handling personnel find current risk management procedures inadequate and require improvement. Regular training and regular drills are the most effective methods for reducing risks in ground handling operations. The most significant deficiencies in safety management were identified as lack of awareness, carelessness, and time constraints. It was determined that priority should be given to training to ensure more effective risk and safety management in ground handling operations. Finally, the majority of participants indicated

* Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Gelişim Üniversitesi, Meslek Yüksek Okulu, Sivil Hava Ulaştırma İşletmeciliği, İstanbul / TÜRKİYE), <https://orcid.org/0000-0002-6104-4483>, dr.fatma.uluturk@gmail.com.

that their businesses provide training on safety and risk management. The frequency of training varied; some employees reported receiving training every four months, others four or five times a year, and still others once a year.

Key Words: Ground Handling, Risk Management, Safety Management, Aviation.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

“HAMİT MACİT SELEKLER”İN MODERN TÜRK ŞİİRİNE KATTIKLARI

Gökçe ULUS*

Özet: 1909-1974 yılları arasında yaşamış olan Hamit Macit Selekler (asıl adı Şâir-i Âzam’dan mülhemdir), Abdülhak Hamit, şiire Millî mücadele yıllarında başlamış ve Ahmet Hamdi Tanpınar, Sadettin Nüzhet Ergun, Suat Salih Arsal gibi edebiyatçılardan henüz lise yıllarında ders almıştır. Hamit Macit Selekler’in; *Servet-i Fünûn*, *Uyanış*, *Hayat*, *Varlık*, *Çaba*, *Hisar*, *Çığır*, *20. Asır* gibi dergilerde şiirleri yayımlanmıştır. Aşk, Yurt, tabiat sevgisi, milletine bağlılık gibi konuları mısralarına taşıyan sanatçının iki şiir kitabı vardır. İlk kitabı 1944 tarihli “Sulh ve Diğer Şiirler”, ikincisi 1956 tarihli “İyilik” başlıklı eseridir. Klasik Türk şiirine hâkim ve bu alanda başarılı olan şairin yazdığı soneler ve sone türüne verdiği katkılar Türk edebiyat tarihinde daha fazla anılmayı hak edecek değerdedir. Yazdığı on beş sonede Cumhuriyet ve Atatürk başta olmak üzere ahlaki ve evrensel değerleri konu edinmiştir. Türkçülük, savaş karşıtlığı, Osmanlı’ya saygı, Balkanlar’ın durumu ve tarihte yaşananlardan dolayı hissettiği üzüntü, İstiklâl Savaşı tasvirleri dikkat çeken konulardan sadece bir kısmıdır. Özellikle yabancı edebiyatlardan çeviriler üzerinden Türk edebiyatına geçen sone nazım biçiminde yaptığı şekil ve içerik yenilikleri Batı’ya yönelme sürecinin Türk şiirindeki somut bir çıktısıdır. Fransız edebiyatına hâkimiyeti, şiirlerinde İtalyan sone biçimini tercih etmesi bu evrensel yaklaşımlarla bir Atatürk sonesi kaleme almış olması köklerinden kopmayan bir yenilikçi şair olduğunu ortaya koymaktadır. Bu bildiride çevirmen, edebiyatçı ve hukukçu Hamit Macit Selekler’in Türk şiirindeki yeri ve önemine değinilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hamit Macit Selekler, Cumhuriyet Dönemi, Türk Şiiri, Sone.

HAMİT MACİT SELEKLER'S CONTRIBUTIONS TO MODERN TURKISH POETRY

Abstract: Hamit Macit Selekler (whose real name was inspired by Şâir-i Azam), who lived between 1909 and 1974, began his poetry career during the National Struggle and studied under writers such as Ahmet Hamdi Tanpınar, Sadettin Nüzhet Ergun, and Suat Salih Arsal during his high school years. His poems were published in magazines such as *Servet-i Fünûn*, *Uyanış*, *Hayat*, *Varlık*, *Çaba*, *Hisar*, *Çığır*, and *20. Asır*. The artist, who incorporated themes such as love, homeland, love of nature, and devotion to one's nation into his verses, wrote two books of poetry. The first, "Sulh ve Öte Şiirler" (Sulh and Other Poems) in 1944, and the second, "İyilik" (Goodness), in 1956. A master of classical Turkish poetry and a successful poet, his sonnets and contributions to the sonnet genre deserve further mention in the history of Turkish literature. In his fifteen sonnets, he addressed moral and universal values, particularly the Republic and Atatürk. His Turkism, opposition to war, respect for the Ottomans, the state of the Balkans and the sadness he felt over historical events, and depictions of the War of Independence are just some of the striking themes. His formal and content innovations in sonnet verse, which found their way into Turkish literature through translations from foreign literature, are a concrete manifestation of the process of turning to the West in Turkish poetry. His mastery of French literature, his preference for the Italian sonnet form in his poems, and the fact that he penned a sonnet for Atatürk with these universal approaches demonstrate that he was an innovative poet who never broke away from his roots. This paper will explore the place and significance of translator, literary scholar, and jurist Hamit Macit Selekler in Turkish poetry.

Key Words: Hamit Macit Selekler, Republican Period, Turkish Poetry, Sonnet.

* Dr.Öğr.Üy., Atılım Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, SBOD Bölümü, Yeni Türk Edebiyatı, [ORCID: 0000-0002-2658-410X](https://orcid.org/0000-0002-2658-410X), gokce.ulus@atilim.edu.tr.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

KURGUDAN KADRAJA: ÇAĞDAŞ TÜRK EDEBİYATINDA SİNEMASAL ANLATIM BİÇİMLERİ- *BARIŞ BIÇAKÇI* ÖRNEĞİ

Gülçin Tuğba NURDAN*

Özet: Bu çalışma, çağdaş Türk edebiyatında sinemasal anlatım biçimlerinin edebî yapı üzerindeki dönüştürücü etkisini incelemektedir. Edebiyat ile sinema arasındaki ilişkinin çoğunlukla uyarılama süreci üzerinden tartışıldığı mevcut literatürün aksine bu bildiride tersine çevrilerek edebiyatın kendi içinde sinemasal bir anlatım dili üretip üretmediği sorgulanmaktadır. Özellikle 1980 sonrası Türk edebiyatında belirginleşen görsel duyarlık, yalnızca sinemadan etkilenme değil aynı zamanda anlatının biçim ve ritmine nüfuz eden estetik bir dönüşüm olarak değerlendirilmektedir. Bu bağlamda çalışma, öncelikli olarak Barış Bıçakçı'nın *Bizim Büyük Çaresizliğimiz*, *Bir Süre Yere Paralel Gittikten Sonra* ve *Sinek Isırıklarının Müellifi* gibi eserlerinde sinemasal anlatım biçimlerinin nasıl yapılandığını inceleyecektir. Yakın plan, kesme, geçiş, sahneleme, ışık/gölge dengesi, sessizlik ve kadraj gibi sinematik unsurların karakterlerin iç dünyasını, zaman algısını ve mekânsal deneyimini nasıl yeniden kurduğu tartışılacaktır. Kuramsal çerçevede Gilles Deleuze'un *hareket-imge* ve *zaman-imge* kavramları ile André Gaudreault'nun *anlatı/gösteri* ayrımı temel alınarak, edebî metnin sinemasal düşünme biçimleriyle kurduğu estetik ortaklık çözümlenecektir. Sonuç olarak, Barış Bıçakçı örneği üzerinden çağdaş Türk edebiyatında sinema estetiğinin yalnızca tematik bir etki değil, aynı zamanda anlatı yapısını, zamanı ve mekânı algılama biçimlerini dönüştüren yapısal ve algısal bir yenilenme yarattığı savunulmaktadır. Bu dönüşüm, edebî metnin okurla kurduğu ilişkiyi de yeniden tanımlamakta; okuru bir seyirci konumuna yerleştirerek anlatının görsel boyutunu deneyimlemeye davet etmektedir. Bu yaklaşım, edebî metinlerin "görsel anlatı" olarak okunabilirliğini ortaya koyarken, aynı zamanda edebiyatın temsil, algı ve duyumsama biçimlerini sinemasal bir perspektiften yeniden düşünmeye olanak tanımaktadır. Böylece sinemasal düşünme, çağdaş Türk edebiyatında yalnızca bir anlatım stratejisi değil, aynı zamanda metnin estetik üretim biçimini belirleyen bir düşünme pratiği olarak konumlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kurgu, Edebiyat, Sinema, Barış Bıçakçı.

FROM FICTION TO FRAME: CINEMATIC MODES OF EXPRESSION IN CONTEMPORARY TURKISH LITERATURE – THE CASE OF BARIŞ BIÇAKÇI

Abstract: This study examines the transformative impact of cinematic narrative forms on the structure of contemporary Turkish literature. Contrary to the existing literature, which predominantly discusses the relationship between literature and cinema through the process of adaptation, this paper reverses the perspective by questioning whether literature itself can generate a cinematic narrative language within its own aesthetic framework. The visual sensibility that became increasingly evident in post-1980 Turkish literature is evaluated not merely as an influence of cinema but as an aesthetic transformation that permeates the form and rhythm of narration. In this context, the study primarily analyzes how cinematic modes of narration are constructed in Barış Bıçakçı's works such as *Our Great Desperation* (*Bizim Büyük Çaresizliğimiz*), *After Moving Parallel to the Ground for a While* (*Bir Süre Yere Paralel Gittikten Sonra*), and *The Author of Mosquito Bites* (*Sinek Isırıklarının Müellifi*). Cinematic elements such as close-up, cut, transition, mise-en-scène, light/shadow balance, silence, and framing are discussed in terms of how they reconstruct the characters' inner worlds, perception of time, and spatial experience. The theoretical framework draws on Gilles Deleuze's concepts of movement-image and time-image, as well as André Gaudreault's distinction between narrative and spectacle, to analyze the aesthetic affinity between literary texts and cinematic modes of thought. In conclusion, through the example of Barış Bıçakçı, it is argued that cinematic aesthetics in contemporary Turkish literature represent not merely a thematic influence but a structural and perceptual renewal that transforms the modes of narrativity, as well as the perception of time and space. This transformation also redefines the relationship between the literary text and its reader, positioning the reader as a spectator and inviting them to experience the

* Öğr. Gör. Dr., Ankara Müzik ve Güzel Sanatlar Üniversitesi, Ortak Dersler Bölümü, Türk Dili, ORCID: [0000-0003-3440-3089](https://orcid.org/0000-0003-3440-3089), e-posta: gulcintugba.nurdan@mgu.edu.tr (Lecturer, Ankara Music and Fine Arts University, Department of Common Course, ORCID: [0000-0003-3440-3089](https://orcid.org/0000-0003-3440-3089), e-mail: gulcintugba.nurdan@mgu.edu.tr)

visual dimension of narration. While this approach reveals the readability of literary texts as “visual narratives,” it simultaneously enables a reconsideration of literary forms of representation, perception, and sensibility from a cinematic perspective. Thus, cinematic thinking in contemporary Turkish literature emerges not only as a narrative strategy but also as a mode of thought that shapes the aesthetic production of the text itself.

Key Words: Fiction, Literature, Cinema, Barış Bıçakçı.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

DENEYSSEL EDEBİYATIN ZİRVESİ: BURSALI FEYZİ DİVANI'NDAKİ SANATLI ŖİİRLER

Hasan KAPLAN*

Özet: Osmanlı klasik Ŗiiri, nazire merkezli bir geleneğe dayanır. Bu edebî anlayış; Ŗekilden içeriğe, hayalden mazmuna, anlatımdan söyleyiŖe kadar birçok alanda belirleyici olmuştur. Günümüzün sanat algısıyla bakıldığında, böylesi bir yaklaşımın sanatın özgünlük ve farklılık ilkelerine aykırı olduğu ileri sürülebilir. Ancak pratikte geleneğin, sanatı belli bir seviyede tuttuğu ve ortak malzemeyi kullanan Ŗairler için sürekli aŖılması gereken bir merhale oluŖturduęu dikkate alınmalıdır. Osmanlı klasik Ŗairi, her Ŗeyiyle geleneğe tâbi olup kaygılardan azade bir Ŗekilde taklit ve tanzir yoluyla eserini meydana getirmez. Aksine o, model aldığı eseri aŖmayı ve ondan daha başarılısını yazmayı amaç edinir. Bu amaç, Ŗairi ister istemez “farklı” olma kaygısına sevk eder. Bir Ŗiir geleneğine sıkı sıkıya bağlı olsa da Osmanlı Ŗairi daima “nasıl daha farklı metinler yazabilirim?” sorusunun peşindedir. İŖte bu özgünlük arayışı, Ŗairi deneysel edebiyata yaklaŖtırır ve Ŗiiri basit bir taklitten çıkarıp fikri bir uğraŖa dönüŖtürür. Bu uğraŖ, okuyucuda “hayret” ve “hayranlık” duygularını harekete geçirerek “sıra dıŖı” metinlerin ortaya çıkmasına olanak tanır. Günümüzde sanatlı metinler olarak da değerlendirilebilecek deneysel uygulamalar, bazı divanlarda küçük birer çeŖni olarak yer alırken, Bursalı Feyzi (öl. 1771-72) gibi bazı Ŗairler için ise neredeyse yegâne amaca dönüŖmüştür. Bu çalışma, 18. yüzyıl Ŗairi Feyzi'nin deneysel uygulamalarını incelemektedir. Asıl adı Feyzullah olan Ŗairin *Divan*'ının Bursa İnebey Kütüphanesi 4775/1 numarada ve Millet Kütüphanesi AE Mnz 357'de hacimli iki nüshası vardır. Çalışmada, Ŗairin bir kısmı harflere, hecelere ve kelimelere; bir kısmı da iade, aks, cinas, kalb gibi edebî sanatlarla dayalı deneysel uygulamaları hakkında detaylı bilgi verilecektir. Özellikle Batılı literatürde lipogram, tautogram, anagram, pangram gibi isimlerle anılan uygulamaların çok daha ileri örneklerinin, Feyzi tarafından bir Ŗiirin bütünü içinde nasıl ustaca yapıldığı ve bu yolla Ŗiir geleneğine nasıl bir açılım sağlandığı gösterilecektir.

Anahtar Kelimeler: Feyzi Divanı, harflere dayalı uygulamalar, kelimelere dayalı uygulamalar, deneysel edebiyat, edebî sanatlar.

THE APEX OF EXPERIMENTAL LITERATURE: RHETORICAL AND LINGUISTIC TECHNIQUES IN BURSALI FEYZİ'S DİVAN

Abstract: Ottoman classical poetry is grounded in a *nazire*-centered tradition. This literary approach was decisive in many aspects of poetic creation -from form to content, from imagery to *mazmun*, and from expression to diction. From a modern aesthetic standpoint, such an approach might be deemed contrary to the principles of originality and individuality in art. However, in practice, tradition maintained artistic quality at a certain level and constituted a continuous stage of challenge for poets who worked within a shared repertoire of motifs and expressions. The Ottoman classical poet, being deeply rooted in tradition, did not produce his work through mere imitation or repetition free of creative concern. On the contrary, his primary aim was to surpass his models and to compose poems superior to theirs. This pursuit inevitably led the poet to a constant preoccupation with difference. Although he adhered firmly to a poetic tradition, the Ottoman poet persistently sought answers to the question: “How can I write more distinctive poems?” This quest for originality brought him closer to experimental literature, transforming poetry from a simple act of imitation into an intellectual endeavor. Such efforts, by evoking wonder and admiration in the reader, gave rise to “extraordinary” poetic texts. While these experimental techniques sometimes appeared in *divans* merely as stylistic ornaments, for certain poets -such as Bursalı Feyzi (d. 1771-72) -they became almost the sole artistic objective. This study examines the experimental practices of the eighteenth-century poet Feyzi. Two substantial copies of his *Divan* - whose author's full name was Feyzullah- are preserved in the Bursa İnebey Library (no. 4775/1) and the Millet Library (AE Mnz 357). The paper will provide detailed analysis of the poet's experimental

* Doç. Dr., Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı, ORCID: 0000-0003-1290-7219, h1982kaplan@hotmail.com (Assoc. Prof. Dr., University of Hatay Mustafa Kemal, Faculty of Arts and Sciences, Department of Turkish Language and Literature, ORCID: 0000-0003-1290-7219, h1982kaplan@hotmail.com).

practices, some based on letters, syllables, and words, and others on rhetorical figures such as *iade*, *aks*, *cinas*, and *kalb*. It will also demonstrate how Feyzî skillfully employed sophisticated examples of techniques known in Western literary terminology as lipogram, tautogram, anagram, and pangram within complete poems, thereby expanding the expressive possibilities of the Ottoman poetic tradition.

Keywords: *Feyzî's Divan*, letter-based techniques, word-based techniques, experimental literature, rhetorical devices.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

KLASİK TÜRK EDEBİYATINDA BELGRAD FETİHNÂMELERİ

Hasan KAYA* & Aleyna AKYILDIZ**

Özet: Kazanılan zaferler sonunda fethedilen yerleri komşu ülkelere mektup veya fermanlarla haber vermek için yazılan belgelere fetihnâme denildiği gibi fetihleri manzum ve mensur olarak anlatan eserlere de fetihnâme denmiştir. Belgrad ilk kez 1521 yılında Kanunî Sultan Süleyman zamanında fethedilmiş ve Osmanlı toprağı olmuştur. 1683 yılında II. Viyana kuşatmasında elden çıktıysa da 1690 yılında Osmanlılar tarafından geri alınmıştır. 1718 yılında imzalanan Pasarofça Antlaşmasıyla Avusturyalıları bırakılan Belgrad 1739 Belgrad Antlaşmasıyla Osmanlılara teslim edilmiştir. 1789'da tekrar Avusturyalıların eline geçen Belgrad, 1791 yılında imzalanan Zıstovi Antlaşmasıyla yeniden Osmanlılara bırakılmıştır. 1839 yılında Sırbistan'ın merkezi olan Belgrad'da yaşayan Türkler 1862 yılında ayrılmış, 1867 yılında da şehir tamamıyla Sırların eline geçmiştir. Önemli bir Osmanlı merkezi olan Belgrad'ın fethi Osmanlı sultanlarının siyasi hayatlarını konu edinen eserlerde de yer almıştır. Eyyûbî'nin *Menâkıb-ı Sultân Süleymân*, Senâyî'nin *Süleymâniyye*, Matrakçı Nasûh'un (ö. 1564) *Süleymannâme* adlı eserleri bunlardan birkaçıdır. Belgrad'ın fethi için ayrıca manzum ve mensur müstakil eserler kaleme alınmıştır. Bu çalışmada Belgrad'ın fethi ve bu fethi konu alan eserler hakkında bilgi verildikten sonra Belgrad'ın fethini konu alan müstakil fetihnâmeler üzerinde durulmuştur. Sa'yî Mustafa Çelebi'nin *Fetihnâme-i Kal'a-i Belgrad*, Antakyalı Münîf'in (ö. 1743/44) *Belgrad Fetihnâmesi* ve Koca Râgıb Paşa'nın (ö. 1763) *Fethiyye-i Belgrad* adlı eserleri Belgrad'ın fethini konu alan en meşhur fetihnâmelerdir. Çalışmayla Belgrad'ın Osmanlılar için önemine, Belgrad'ın fethinin edebî hayata nasıl yansıdığına örnek eserler üzerinden dikkat çekilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Klasik Türk edebiyatı, fetihnâme, Belgrad Fetihnâmeleri, Belgrad.

THE BELGRADE FETİHNAMES IN CLASSICAL TURKISH LITERATURE

Abstract: Documents written to inform neighboring countries of newly conquered territories through letters or imperial decrees were called fetihnâme (letters of conquest). The term also refers to literary works -both in prose and verse- that narrate military conquests. Belgrade was first conquered in 1521 during the reign of Sultan Süleyman the Magnificent and became an Ottoman territory. Although it was lost after the Second Siege of Vienna in 1683, it was recaptured by the Ottomans in 1688. According to the Treaty of Passarowitz signed in 1718, Belgrade was ceded to Austria but was returned to the Ottomans with the Treaty of Belgrade in 1739. The city again fell into Austrian hands in 1789 but was restored to the Ottomans by the Treaty of Sistova in 1791. In 1839, Belgrade became the capital of Serbia; the Turks left the city in 1862, and by 1867 it was completely under Serbian control. As a significant Ottoman center, the conquest of Belgrade was also reflected in literary works depicting the political lives of Ottoman sultans. Among these are *Menâkıb-ı Sultân Süleymân* by Eyyûbî, *Süleymâniyye* by Senâyî, and *Süleymannâme* by Matrakçı Nasûh (d. 1564). In addition to these, there were independent works written specifically about the conquest of Belgrade, in both verse and prose. This study provides information on the conquest of Belgrade and the related literary works, focusing particularly on independent fetihnâmes concerning the event. The most renowned among them are *Fetihnâme-i Kal'a-i Belgrad* by Sa'yî Mustafa Çelebi, *Belgrad Fetihnâmesi* by Antakyalı Münîf (d. 1743/44), and *Fethiyye-i Belgrad* by Koca Râgıb Paşa (d. 1763). The study highlights the importance of Belgrade for the Ottoman Empire and draws attention -through representative works- to how its conquest was reflected in Ottoman literary life.

Key Words: Classical Turkish literature, fetihname (letter of conquest), Belgrade fetihnâmes (Belgrade letter of conquest), Belgrade.

* Prof. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Klasik Türk Edebiyatı, ORCID: 0000-0001-9244-3113, hasankaya@nku.edu.tr.

** Lisans Öğrencisi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, ORCID: 0009-0009-9157-6649, aleynakyildiz@icloud.com.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

ARA NESİL ROMANINDA BİR DÖNEM TANIĞI: FAZLI NECİP VE BİR GENÇLİĞİN GÜZARI ROMANI ÜZERİNE BİR İNCELEME

Hasan KAYA* & Emel AYDIN**

Özet: Bu çalışmada, Ara Nesil yazarlarından biri olan Fazlı Necip ve onun edebî eserlerinin tanıtımıyla birlikte, *Asır Gazetesi*'nde 1895-1908 tarihleri arasında tefrika edilen ve yazarın ilk romanı olan *Bir Gençliğin Güzarı* adlı romanının tanıtımı ve edebiyat tarihimiz açısından önemi ele alınacaktır. Tanzimat sonrası dönemde eser veren Fazlı Necip, 21 Nisan 1864 tarihinde Selanik'te doğmuştur. Doğum yerinden ötürü kendisini "Selanikli Fazlı Necip" olarak tanıttığı bilinmektedir. Batı etkisinde şekillenen Türk romanının gelişim sürecinde dikkat çeken yazarlardan biri olan Fazlı Necip, uzun yıllar boyunca edebiyat tarihi içinde ihmal edilmiş bir isimdir. Onun eserleri, Batılılaşma süreciyle birlikte ortaya çıkan kültürel çatışmaları, bireyin kimlik arayışını ve ahlaki çözülmeyle yansıtmaktadır. Bu bakımdan, yazarın romanları dönemin toplumsal yapısını, değişen değer yargılarını ve bireysel bunalımları edebi bir dille ortaya koyması açısından dikkate değerdir. Yazar toplamda on yedi roman kaleme almıştır. Söz konusu olan roman *Asır Gazetesi*'nde yetmiş üç sayıda tamamlanmış olup Rezaizâde Mahmut Ekrem'e ithaf edilmiştir. Roman, her biri kendi içinde alt bölümlere ayrılmış beş kısımdan oluşmaktadır. Birinci kısım, Deniz Üzerinde Bir Sabah, Güzel Bir Mu'arefe, Rekabet Neticesi, Fırtına, Gayr-ı İhtiyari Bir İlan-ı Aşk ve muvasalat başlıklarını taşıyan altı bölümden; ikinci kısım, Hazin Bir Sabâvet, Bir Mahalle Çocuğu, Gençlik, Ahval-i Âşıkâne, Bahar-Gençlik-Aşk, Fecr-i Saadet ve Muvaffakiyet başlıklı yedi bölümden; üçüncü kısım, Daha Yeni Bir Maîşet, Tasvirat-ı Şâirâne, Müthiş Bir Havadis, infî'alat başlıklı dört bölümden; Dördüncü kısım, Saadet yuvası, Mükemmel Bir Mahlûk, Mektup ve Kalbin Derin Köşeleri, Eski Dostlar, Müthiş Dakikalar, Ye'is ve Saadetin Vücuduna Parlak Bir Delil başlıklarını taşıyan sekiz bölümden ibarettir. Bu çalışma, Fazlı Necip'in unutulmuş bir romanını Latin harflerine aktararak geniş kitlelere ve edebiyat araştırmacılarına sunmayı amaçlamaktadır. Bireysel deneyimler üzerinden dönemin sosyal ve ruhsal atmosferini yansıtan eserin incelenmesiyle, Türk romanının tarihsel gelişimine katkı sağlanması ve yazarın dönemin gerçekliğini yansıtmaya biçiminin ortaya konulması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fazlı Necip, Ara Nesil Dönemi, Tefrika Roman, Bir Gençliğin Güzarı.

A WITNESS TO AN ERA IN ARA NESİL NOVELS FAZLI NECİP AND THE NOVEL BİR GENÇLİĞİN GÜZARI

Abstract: In this study, Fazlı Necip, one of the authors of the "Ara Nesil", and his literary works will be introduced, along with an examination of his first novel, *Bir Gençliğin Güzarı*, which was serialized in the *Asır Newspaper* between 1895 and 1908, and its significance in terms of our literary history will be discussed. Fazlı Necip, who was active in the post-Tanzimat period, was born in Thessaloniki on April 21, 1864. It is known that he introduced himself as "Fazlı Necip of Thessaloniki" due to his birthplace. As a notable author in the developmental process of the Turkish novel, which was shaped under Western influence, Fazlı Necip has been a neglected figure in literary history for many years. His works reflect the cultural conflicts that emerged with the Westernization process, the individual's search for identity, and moral decay. In this respect, the author's novels are remarkable for presenting the social structure, changing value judgments, and individual crises of the period in a literary language. The author penned a total of seventeen novels. The novel in question was completed in seventy-three issues in the *Asır Newspaper* and was dedicated to Rezaizâde Mahmut Ekrem. The novel consists of five parts, each divided into its own sub-sections. The first part consists of six sub-sections titled *Deniz Üzerinde Bir Sabah*, *Güzel Bir Muarefe*, *Rekabet Neticesi*, *Fırtına*, *Gayr-ı İhtiyari Bir İlan-ı Aşk* and *Muvasalat*; the second part consists of seven sub-sections titled *Hazin Bir Sabâvet*, *Bir Mahalle Çocuğu*, *Gençlik*, *Ahval-i Âşıkâne*, *Bahar-Gençlik-Aşk*, *Fecr-i Saadet* and *Muvaffakiyet*; the third part consists of four sub-sections titled *Daha Yeni Bir Maîşet*, *Tasvirat-ı Şâirâne*, *Müthiş Bir Havadis* and *İnfialat*; the fourth part consists of four sub-sections titled *Saadet Yuvası*, *Mükemmel Bir Mahlûk*, *Mektup* and *Kalbin*

* Prof. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Klasik Türk Edebiyatı, ORCID: 0000-0001-9244-3113, hasankaya@nku.edu.tr.

**, Yüksek Lisans öğrencisi, Sinop Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı ABD, Orcid:0009-0007-3502-8969, emela147@gmail.com.

Derin Köşeleri; and the fifth part consists of four sub-sections titled Eski Dostlar, Müthiş Dakikalar, Yeis and Saadetin Vücuduna Parlak Bir Delil. This study aims to present a forgotten novel of Fazlı Necip to wider audiences and literary researchers by transcribing it into the Latin alphabet. By examining this work, which reflects the social and spiritual atmosphere of the period through individual experiences, the objective is to contribute to the historical development of the Turkish novel and to reveal the author's manner of reflecting the reality of the era.

Key Words: Fazlı Necip, Ara Nesil Period, Serialized Novel, Bir Gençliğin Güzarı.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

KLASİK TÜRK EDEBİYATINDA MÂH-I NAHŞEB

Hasan KAYA* & Gülben BULUT**

Özet: Mâh-ı Nahşeb terkibi Nahşeb ayı anlamına gelir. Şark efsanelerinde adı geçen efsanevi aydır. Atâ, Hakîm, Hişâm b. Hakîm ve Hâşim b. Hakîm adlarıyla anılan ve Halife Mehdî-Billâh (775-778) zamanında tenasüh inancı ile ilahlık iddialarında bulunan, sihir ve simya ilmi ile meşgul olan İbni Mukanna'ın (ö. 778?) Nahşeb (Nesef, Karaşi) şehri yakınlarındaki Siyam dağı eteğinde Keş adlı bir nahiye de bulunan bir kuyudan civa vb terkiplerle ve sanatla göğe aksettirerek oluşturduğu suni aya bu ad verilmiştir. Kaynaklarda bu ayın iki ay boyunca her gece gerçek ay battıktan sonra kuyudan doğarak dört saatlik mesafeyi (yaklaşık 18 km) aydınlattığı kayıtlıdır. Nahşeb ile kuyunun arası iki saatlik bir mesafedir. Bu aya mâh-ı çâh-ı Keş, mâh-ı Keş, mâh-ı Kaşgar, mâh-ı Mukanna, mâh-ı müzevvir, mâh-ı Siyâm da denilmiştir. Klasik Türk edebiyatında daha çok mâh-ı Nahşeb terkibiyle anılan bu motif geniş bir kullanım alanına sahiptir. Şairler bu yapay aya sık sık telmihte bulunurlar. Sevgilinin çene çukuru bir kuyu, yüzü ve yanağı da bu kuyudan akseden ay olarak ele alınırken mâh-ı Nahşeb'e göndermede bulunulur. Sevgilinin yüzü ve yanağı bu aydan daha parlaktır. Şairler şairlik kudretiyle gösterdikleri hüner ile İbni Mukanna'ın yaptığı sihri ilişkilendirir ve şiirlerinin okuyanda bıraktığı etkiyi anlatırlar. Çâh-ı Nahşeb de Hz. Yusuf'un atıldığı kuyu ile ilişkilendirilir. Hz. Yusuf'un kuyudan çıkması ile ayın Nahşeb kuyusundan yükselmesi arasında ilgi kurulur. Bu çalışmada mâh-ı Nahşeb'in tarihî gerçekliği hakkında bilgi verilmiş ve bu motifin klasik Türk edebiyatındaki kullanımları örneklerle açıklanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Mâh-ı Nahşeb, Çâh-ı Nahşeb, İbni Mukanna, yapay ay.

THE MOON OF NAHŞEB IN CLASSICAL TURKISH LITERATURE

Abstract: The phrase Mâh-ı Nahşeb literally means “the Moon of Nahshab”. It refers to a legendary moon mentioned in Eastern myths. The term originates from an episode involving Ibn al-Muqanna' (d. 778?), also known by the names Atâ, Hakîm, Hishâm b. Hakîm, and Hâşim b. Hakîm. During the reign of Caliph al-Mahdi Billah (775–778), Ibn al-Muqanna', who was occupied with magic and alchemy, claimed divinity and supported the belief in metempsychosis. He allegedly created an artificial moon that reflected in the sky from a well located near the city of Nahshab (also called Nasaf or Qarshi), at the foot of Mount Siyam in a district named Kash, using mercury and other chemical substances. According to sources, this moon appeared every night for two months after the real moon had set, illuminating an area within a four-hour distance (approximately 18 km). The distance between Nahshab and the well was about two hours. This artificial moon was also called mâh-ı châh-ı Kash (the well of Kash), mâh-ı Kash, mâh-ı Kashgar, mâh-ı Muqanna', mâh-ı muzavvir, and mâh-ı Siyam. In Classical Turkish literature, this motif is most often referred to as mâh-ı Nahşeb and enjoys a wide range of usage. Poets frequently allude to this artificial moon. When the beloved's dimple or chin is described as a well, and the face or cheek as the moon reflected from it, references to mâh-ı Nahşeb are made. The beloved's face and cheeks are depicted as being more luminous than this artificial moon. Poets also liken their poetic talent to the sorcery of Ibn al-Muqanna', suggesting that the charm of their verses mirrors the magic he once performed. Furthermore, châh-ı Nahşeb (the Well of Nahshab) is associated with the well into which Prophet Joseph was cast. A symbolic connection is drawn between Joseph's emergence from the well and the rising of the moon from the Nahshab well. This study provides information about the historical background of mâh-ı Nahşeb and examines, with examples, the ways in which this motif was employed in Classical Turkish literature.

Key Words: Mâh-ı Nahshab, the Well of Nahshab, Ibn al-Muqanna, Artificial Moon.

* Prof. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Klasik Türk Edebiyatı, ORCID: 0000-0001-9244-3113, hasankaya@nku.edu.tr.

** Yüksek Lisans Öğrencisi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, ORCID: 0009-0001-1118-4787, gulbenbulut33@gmail.com.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

BELGRADLI DİVAN ŞAİRLERİ

Hasan KAYA* & Melis Beyzanur GÜREL**

Özet: Belgrad ilk defa Kanunî Sultan Süleyman zamanında 1521 yılında fethedilmiş ve Osmanlı toprağı olmuştur. 1683 yılında Viyana bozgunu olarak adlandırılan II. Viyana kuşatmasında elden çıkmış ve 1690 yılında Osmanlılar tarafından geri alınmıştır. 1718 yılında imzalanan Pasarofça Antlaşmasıyla Avusturyalıları bırakılan Belgrad, 1739 Belgrad Antlaşmasıyla Osmanlılara teslim edilmiştir. 1789 yılında Avusturyalıların eline geçen Belgrad, 1791 yılında imzalanan Zıstovi Antlaşmasıyla yeniden Osmanlılara bırakılmıştır. 1839 yılında Sırbistan'ın merkezi olan Belgrad'da yaşayan Türkler 1862 yılında ayrılmış, 1867 yılında da şehir tamamıyla Sırların eline geçmiştir. Fethinden itibaren Osmanlı tarafından önemli bir kültür merkezi hâline getirilen Belgrad'da çok sayıda âlim, sufi ve şair yetişmiştir. Bu şairlerden bir kısmı halk şairi bir kısmı divan şairidir. Ayrıca Osmanlının farklı şehirlerine mensup kimi şairler de Belgrad'da çeşitli görevlerde bulunmuş, Belgrad'da yaşamış, bir kısmı Belgrad'da vefat edip buraya defnedilmiştir. Belgradlı olan bazı şairler de görevleri gereğı Osmanlının farklı şehirlerinde hayat sürmüştür. Bu çalışmada bildiri sınırlarını aşmamak için klasik Türk edebiyatının temel kaynakları olan şair tezkireleri ve diğer biyografik kaynaklarda Belgrad kökenli olarak kaydedilen divan şairleri üzerinde durulmuş, onların edebî hayata katkıları eserlerinden kısa örneklerle ortaya konmuş ve böylece Belgrad'ın Osmanlı kültür ve edebî hayatındaki yerine dikkat çekilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Divan Şiiri, Belgrad, Belgradlı Divan Şairleri.

DIVAN POETS FROM BELGRADE

Abstract: Belgrade was first conquered and incorporated into Ottoman territory in 1521 during the reign of Sultan Süleyman the Magnificent. Following the Second Siege of Vienna in 1683, known as the Vienna defeat, the city was lost but recaptured by the Ottomans in 1688. According to the Treaty of Passarowitz signed in 1718, Belgrade was ceded to Austria, yet it was returned to Ottoman control with the Treaty of Belgrade in 1739. In 1789, the city once again fell into Austrian hands but was restored to the Ottomans under the Treaty of Sistova in 1791. After Belgrade became the center of Serbia in 1839, the Turkish population left in 1862, and by 1867 the city was completely taken over by the Serbs. From its conquest onward, Belgrade was transformed by the Ottomans into a major cultural center where numerous scholars, Sufis, and poets emerged. Some of these poets were folk poets, while others were Divan poets. Additionally, poets from various Ottoman cities served in Belgrade, lived there for certain periods, and some passed away and were buried in the city. Conversely, certain poets originally from Belgrade spent their lives serving in different parts of the Ottoman Empire. This study focuses -within the limits of a conference paper- on the Divan poets recorded as originating from Belgrade in the major sources of classical Turkish literature, namely the poet biographies (tezkire) and other biographical works. Their contributions to literary life are illustrated through brief excerpts from their works, thus highlighting Belgrade's place in the cultural and literary life of the Ottoman Empire.

Key Words: Divan Poetry, Belgrade, Divan Poets Form Belgrade.

* Prof. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Klasik Türk Edebiyatı, ORCID: 0000-0001-9244-3113, hasankaya@nku.edu.tr.

** Lisans Öğrencisi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, ORCID: 0009-0008-6658-886X, melisbeyzax9@gmail.com.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

KLASİK TÜRK EDEBİYATINDA TEVBENÂME TÜRÜ VE ENDERUNLU FÂZİL'İN TEVBENÂMELERİ

Hasan KAYA* & Yunus Emre ARIKAN**

Özet: Tevbenâme Arapça “geri dönmek, dönüş yapmak” anlamına gelen tevbe (توبه) ile Farsça “mektup, kitap” anlamlarına gelen nâme (نامه) kelimeleriyle oluşmuş birleşik bir isimdir. Dinî bir terim olarak tevbe “günahtan dönüp Allah’a yönelmek, dinde yerilmiş şeyleri terk edip övgüye lâyık olanlara yönelme” anlamına gelir. Kelime dilimizde daha çok “tövbe” şeklinde kullanılmaktadır. Tevbe aynı zamanda Kuran’daki 9. surenin adıdır. Klasik Türk edebiyatında günahların affı için Allah’a yalvarmak amacıyla yazılan manzumelere tevbenâme denilmiştir. Konusu bakımından münâcâtlara yakın bir tür olan tevbenâmede de yakarış olmakla birlikte “günahların affı ve bundan duyulan pişmanlık” onu münâcâttan ayırır. Klasik Türk edebiyatında tevbenâme türünün gelişiminde kuşkusuz Kuran-ı Kerim’deki tövbe konulu ayetler ve Hz. Peygamber’in hadisleri etkili olmuştur. Bu gelenekte böylece tevbenâmeler yazılabilmiştir. Enderunlu Fâzıl da (ö. 1810) tevbenâme yazan şairlerdendir. Tespitlerimize göre *Divan*’ında üç tevbenâme yer almaktadır. Bunlardan ilki “ahd olsun” redifli on beyitlik bir kaside, ikincisi gazel formunda “yâ Rab” redifli yedi beyitlik bir manzume ve üçüncüsü “tevbe” redifli altı beyitlik bir gazeldir. Enderunlu Fâzıl’ın çok yaygın olmayan tevbenâme türünün üç örneğini vermesi dikkat çekicidir. Bu tevbenâmelerde samimi bir dille Allah’a yalvaran şair ondan af ve bağışlanma dilemiştir. Bu manzumelerdeki akıcı dil ve anlatım Enderunlu Fâzıl’ın şiir kudretini göstermesi bakımından önemlidir. Bu çalışmada klasik Türk edebiyatında tevbenâme türü ile ilgili bilgiler verilmiş ve Enderunlu Fâzıl’ın *Divan*’ında yer alan üç tevbenâmesi incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Klasik Türk edebiyatı, münâcât, tövbe, tevbenâme, Enderunlu Fâzıl.

THE TEVBENÂME IN CLASSICAL TURKISH LITERATURE AND THE TEVBENÂMES OF FAZIL FROM ENDERUN

Abstract: The term tevbenâme is a compound word derived from the Arabic tevbe (توبه), meaning “to return, to turn back” and the Persian nâme (نامه), meaning “letter” or “book”. As a religious concept, tevbe signifies “repenting from sins and turning to God, abandoning what is condemned in religion, and turning toward what is praiseworthy.” In Turkish, the word is more commonly used in the form “tövbe”. It is also the name of the ninth chapter (Surah al-Tawbah) of the Qur’an. In Classical Turkish literature, tevbenâme refers to poems written as supplications to God, seeking forgiveness for sins. Although it is thematically close to the munâcât genre, tevbenâme differs in that it focuses on repentance, remorse, and the plea for divine forgiveness. Undoubtedly, the Qur’anic verses about repentance and the sayings of the Prophet Muhammad influenced the development of this literary form, which continued to be cultivated throughout the classical tradition. One of the poets who composed tevbenâmes is Enderunlu Fâzıl (d. 1810). According to our findings, there are three tevbenâmes in his *Divan*: the first is a ten-verse qasida with the refrain “ahd olsun”, the second is a seven-verse ghazal with the refrain “yâ Rab” and the third is a six-verse ghazal with the refrain “tevbe”. The fact that Enderunlu Fâzıl produced three examples of this relatively uncommon genre is noteworthy. In these poems, the poet pleads sincerely with God for forgiveness and mercy. The fluent and expressive language of these works reflects Enderunlu Fâzıl’s poetic talent and mastery. This study provides an overview of the tevbenâme genre in Classical Turkish literature and offers an analysis of the three examples found in Enderunlu Fâzıl’s *Divan*.

Key Words: Classical Turkish literature, munacat, repentance, tevbename, Enderunlu Fazıl.

* Prof. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Klasik Türk Edebiyatı, ORCID: 0000-0001-9244-3113, hasankaya@nku.edu.tr.

** Lisans Öğrencisi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, ORCID: 0009-0003-8507-3398, ynsemre.arikann@gmail.com.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

KLASİK TÜRK EDEBİYATINDA BELGRAD'IN FETHİ İÇİN YAZILAN TARİH MANZUMELERİ

Hasan KAYA*

Özet: Arap kökenli harflerin sayısal değerleri ile önemli görülen bir hadisenin yılını göstermek için bir cümle, mısra ya da beyit söylemeye tarih düşürme denir. Klasik Türk edebiyatında tarih düşürme XIV. yüzyıldan itibaren gelişmeye başlamış ve özellikle XVIII. yüzyılda en verimli dönemine ulaşmıştır. 1521 yılında Kanuni Sultan Süleyman (1520-1566) döneminde ilk kez fethedilen Belgrad, 1683 yılında Viyana bozgunu olarak adlandırılan II. Viyana kuşatmasında elden çıkmış (1688) ve 1690 yılında Osmanlılar tarafından geri alınmıştır. 1718 yılında imzalanan Pasarofça Antlaşmasıyla Avusturyalıları bırakılan Belgrad, 1739 Belgrad Antlaşmasıyla Osmanlılara teslim edilmiştir. Klasik Türk edebiyatında Kanuni Sultan Süleyman döneminde 1521 yılındaki ilk fetih ile Sultan I. Mahmud (1730-1754) döneminde 1739 yılındaki ikinci fetih için çok sayıda tarih manzumesi kaleme alınmıştır. Sayısal olarak 1739 yılındaki fethi daha çok tarih manzumesi yazıldığı görülmektedir. Az da olsa 1690 yılı için de manzumeler yazılmıştır. 1739 yılındaki fethi daha çok tarih manzumesi yazılması tarih düşürmenin gelişimiyle ilgilidir. Tek beyitlik manzumelerden çok uzun şiirlere kadar farklı nazım şekilleri ile yazılan bu metinler tarihe ışık tutar mahiyettedir. Bu çalışmada klasik Türk edebiyatında Belgrad'ın fethi için kaleme alınan manzumeler şekil ve muhteva bakımından incelenmiş, şairleri ile ilgili değerlendirmeler yapılmıştır. Belgrad'ın fethi için tarih manzumelerinin dışında fetihnâmeler de yazılmış olup bunlarla ilgili de kısa bilgiler verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Belgrad, Belgrad'ın fethi, tarih düşürme, tarih manzumesi.

CHRONOGRAMMATIC POEMS WRITTEN FOR THE CONQUEST OF BELGRADE IN CLASSICAL TURKISH LITERATURE

Abstract: Chronogrammatic dating refers to the practice of composing a phrase, verse, or couplet whose letters through their abjad numerical values indicate the year of an event regarded as significant. In classical Turkish literature, chronogrammatic composition began to develop in the fourteenth century and reached its most productive period particularly in the eighteenth century. Belgrade, first conquered in 1521 during the reign of Sultan Süleyman the Magnificent (1520–1566), was lost during the Second Siege of Vienna, known as the Vienna defeat (1683), fell to the enemy in 1688, and was retaken by the Ottomans in 1690. Transferred to Austria by the Treaty of Passarowitz (1718), Belgrade was subsequently returned to Ottoman rule with the Treaty of Belgrade (1739). Within classical Turkish literature, numerous chronogrammatic poems were composed to commemorate both the first conquest of 1521 in the time of Sultan Süleyman and the second conquest of 1739 in the reign of Sultan Mahmud I (1730–1754). Numerically, a larger number of poems were written for the 1739 conquest, whereas a smaller body of verse exists for 1690. The higher number of chronograms produced for the year 1739 is closely related to the advanced development and widespread popularity of the chronogrammatic tradition in this period. Ranging from single-couplet compositions to long poems written in various verse forms, these texts serve as valuable sources illuminating the history of their time. This study examines, in terms of both form and content, the poems composed in classical Turkish literature for the conquests of Belgrade and evaluates the poets who authored them. In addition to chronogrammatic poems, fetihnâmes (conquest narratives) were also written for the conquest of Belgrade, and brief information regarding these works is likewise provided.

Key Words: Belgrade, The conquest of Belgrade, chronogram, historical verse composition.

* Prof. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Klasik Türk Edebiyatı, ORCID: 0000-0001-9244-3113, hasankaya@nku.edu.tr.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

MEKANSAL HAFIZA VE KATMANLAŞMA: SİİRT ÜZERİNDEN PALİMPSEST KENTLERİN ARKEO-MİMARİ İNCELEMESİ

Hüseyin TAŞ* & Elif Yeşim KÖSTEN** & Gülşah ÜNER***

Özet: Türkiye'de birçok tarihi kent çok katmanlı bir yapıya sahiptir ve her kent kuruluşundan itibaren katmanlar halinde gelişim göstermektedir. Fakat günümüzde kapitalizmin hızlı gelişimi ve buna eklenilen küreselleşmenin etkisiyle, kent kimliğinin katmanları görmezden gelinerek, idari sınırlar üzerinden dijital bir bölgeye sıkıştırılarak kent tanımı yapılmaktadır. Fakat tarih okumaları idari sınırlar ile değil, kentlerin kimlikleri üzerinde konumlandıkları coğrafya ile birlikte ele alındığı zaman anlam kazanmaktadır. Çok katmanlılık kavramında sadece arkeolojik bulgulara dayanan fiziksel ve morfolojik bir süreklilik söz konusu değildir, sosyo-ekonomik ve sosyo-mekânsal bir kentsel süreklilik söz konusudur. Modern kentlerde görülen arkeolojik anıtların ve bulguların yanı sıra bilinen toprak altı arkeolojik katmanlarda bulunmaktadır. Ayrıca, çok katmanlı kentlerde fiziksel süreklilik tarihi doku, sokaklar, eksenler ve açık alanlar üzerinden de okunabilmektedir. Bu nedenle, çok katmanlı yapıyı okuyabilmek ve anlayabilmek tek bir disiplin için karmaşık bir problemdir. Çok katmanlı kentlerin kapsamlı belgelemesi; tarih, arkeoloji, şehir planlama, harita mühendisliği ve mimarlık gibi disiplinlerarası bir çalışma gerektirmektedir. Literatüre bakıldığında, palimpsest bir yerleşim olan Siirt'te yapılan arkeolojik kazılar, yüzey araştırmaları, kent tarihi ve mimarlık tarihi çalışmalarının dönemsel veya mekânsal bağlamda belirli bir alana sıkıştığı ve kentin bütüncül olarak ele alınmadığı görülmüştür. Bu nedenle, çok katmanlı kent dokularının analiz edilmesi ve dolayısıyla korunması konusunda mekânsal veri, analiz yöntemleri ve koruma stratejilerinin geliştirilmesi konusunda eksiklikler tespit edilmiştir. Bu çalışmada ise; Dicle Havza sınırında bulunan Siirt kentine ait Paleolitik dönemden günümüz yerleşimine kadar olan zaman diliminde kentin dokusunu ve tarihsel katmanlarını, yani morfogenetik yapısını etkileyen farklı tipolojilerin (höyük, mezar, mağara vb.) kent makroformunu nasıl biçimlendirdiğini ortaya koymak hedeflenmiştir. Sonuç olarak çalışma kapsamında, Siirt kentine ait dönemsel katman haritaları oluşturularak çok katmanlı kent dokusunun görünür ve bilinen izlerine ek olarak, toprak altında kalan, yıkılan veya izleri okunmayıp yerleri tespit edilen kimlik tipolojileri, oluşturulan haritalar sayesinde ortaya konulacaktır. Ayrıca dönemsel katman haritalarının hazırlanması, palimpsest yerleşimlerde kentsel arkeolojik değerlerin mekânsallaştırılarak planlama sürecine girdi sağlamasına olanak sağlayacak ve Siirt kentinin morfogenetik kimliğini ortaya koymak kent okumalarına yeni bir bakış açısı kazandıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Siirt, Palimpsest Kent, Kent Kimliği, Kent Morfogenetiği, Tipoloji.

SPATIAL MEMORY AND LAYERING: ARCHAEO-ARCHITECTURAL STUDY OF PALIMPSEST CITIES THROUGH SİİRT

Abstract: Many historical cities in Türkiye have a multi-layered structure and each city develops in layers since its establishment. However, today, with the rapid development of capitalism and the impact of globalization added to it, the layers of urban identity are ignored and the city is defined by squeezing it into a digital region through administrative borders. However, historical readings gain meaning when the identities of cities are considered together with the geography in which they are located, rather than with administrative borders. In the concept of multi-layeredness, there is not only a physical and morphological continuity based on archaeological findings, but also a socio-economic and socio-spatial urban continuity. In addition to the archaeological monuments and findings seen in modern cities, there

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Kocaeli Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Bina Bilgisi Anabilim Dalı, 0009-0001-6186-7287, huseyiintass@gmail.com (Master's Student, Kocaeli University, Institute of Science, Department of Building Science, 0009-0001-6186-7287, huseyiintass@gmail.com).

** Doç. Dr., Mimarlık ve Tasarım Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Bina Bilgisi Anabilim Dalı, 0000-0003-3070-6015, yozgen@kocaeli.edu.tr (Assoc. Prof. Dr., Kocaeli University, Faculty of Architecture and Design, Department of Architecture, Department of Building Science, 0000-0003-3070-6015, yozgen@kocaeli.edu.tr).

*** Arş. Gör., Kocaeli Üniversitesi, Mimarlık ve Tasarım Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Bina Bilgisi Anabilim Dalı, 0000-0001-8039-3024, gulsah.uner@kocaeli.edu.tr (Res. Assist., Kocaeli University, Faculty of Architecture and Design, Department of Architecture, Department of Building Science, 0000-0001-8039-3024, gulsah.uner@kocaeli.edu.tr).

are also known underground archaeological layers. In addition, physical continuity in multi-layered cities can be read through historical texture, streets, axes and open spaces. Therefore, being able to read and understand the multi-layered structure is a complex problem for a single discipline. Comprehensive documentation of multi-layered cities requires interdisciplinary work including history, archaeology, urban planning, surveying engineering and architecture. When the literature is examined, it is seen that the archaeological excavations, surface researches, urban history and architectural history studies carried out in Siirt, a palimpsest settlement, are confined to a certain area in a periodic or spatial context and the city is not addressed holistically. Therefore, deficiencies have been identified in the development of spatial data, analysis methods and protection strategies for the analysis and hence protection of multi-layered urban fabrics. In this study, it is aimed to reveal how different typologies (mounds, tombs, caves, etc.) affecting the city's texture and historical layers, that is, its morphogenetic structure, shaped the city macroform in the time period from the Paleolithic period to the present-day settlement of the city of Siirt, located on the border of the Tigris Basin. As a result, within the scope of the study, periodic layer maps of the city of Siirt will be created and in addition to the visible and known traces of the multi-layered urban texture, identity typologies that remain underground, are destroyed or whose traces are unreadable but whose locations have been identified will be revealed thanks to the maps created. In addition, the preparation of periodic layer maps will enable the spatialization of urban archaeological values in palimpsest settlements and provide input to the planning process, and revealing the morphogenetic identity of the city of Siirt will provide a new perspective on urban readings.

Key Words: Siirt, Palimpsest City, Urban Identity, Urban Morphogenetics, Typology.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

MEDYA PERSPEKTİFİNDEN İKLİM DEĞİŞİKLİĞİYLE MÜCADELEDE SAĞLIK POLİTİKALARININ ÖNEMİ: TÜRKİYE İÇİN STRATEJİK BİR YOL HARİTASI

İlknur Kübra YALÇINDAĞ* & Gamze BOZTÜRK**

Özet: İklim değişikliği, 21. yüzyılda sağlık politikalarının en kritik gündemlerinden biri haline gelmiştir. Dünya Sağlık Örgütü (WHO, 2021), iklim değişikliğini "insan sağlığı için en büyük tehdit" olarak tanımlamaktadır. Artan sıcaklıklar, hava kirliliği, su kıtlığı ve afetlerin ruhsal sağlık üzerindeki etkileri halk sağlığını ciddi şekilde tehdit etmektedir. Türkiye, üç farklı iklim kuşağına sahip olması, jeopolitik konumu ve hızla artan şehirleşme oranı nedeniyle bu etkileri daha yoğun ve karmaşık bir şekilde yaşamaktadır Akdeniz ve Güneydoğu Anadolu bölgeleri, sıtma ve Batı Nil virüsü gibi hastalıklar açısından yüksek risk taşımaktadır. Çalışmada, yapısal-işlevselci yaklaşım, iletişim teorisi ve sosyal öğrenme teorisi çerçevesinde, medya ve iletişim bilimlerinin iklim değişikliğiyle mücadeledeki ve dolayısıyla halk sağlığını korumadaki rolü ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İklim değişikliği, halk sağlığı, medya perspektifi sağlık politikaları.

THE IMPORTANCE OF HEALTH POLICIES IN COMBATING CLIMATE CHANGE FROM A MEDIA PERSPECTIVE: A STRATEGIC ROADMAP FOR TURKEY

Abstract: Climate change has become one of the most critical agendas in health policies of the 21st century. The World Health Organization (WHO, 2021) defines climate change as "the greatest threat to human health." Rising temperatures, air pollution, water scarcity, and the mental health impacts of disasters pose serious threats to public health. Due to its three distinct climate zones, geopolitical position, and rapidly increasing urbanization rate, Turkey experiences these effects more intensely and in a more complex manner. The Mediterranean and Southeastern Anatolia regions are at high risk for diseases such as malaria and West Nile virus. This study examines the role of media and communication sciences in combating climate change and, consequently, in protecting public health within the frameworks of structural-functionalism, communication theory, and social learning theory.

Key Words: Climate change, public health, media perspective, health policies.

* Öğr. Gör., Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Cumhuriyet Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, Yönetim ve Organizasyon, Sağlık Turizmi İşletmeciliği, ORCID:0000-0002-0536-8168, ilknurkubra@cumhuriyet.edu.tr

** Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yeni Medya ve İletişim ABD Tezsiz Yüksek Lisans, ORCID: 0009-0001-6484-4566, gamze_bozturk@hotmail.com

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

NİCOLAS MATHIEU’NÜN *PARİS-COLMAR* ROMANI ÜZERİNDE TÜR TARTIŖMASI: POLAR MI, KARA ROMAN MI?

İrfan ATALAY*

Özet: Nicolas Mathieu’nün *Paris-Colmar* (2015) adlı küçük hacimli romanı, resmi olarak “Les Petits Polars du Monde” roman serisi kapsamında yayımlanmış bir *polar* (polisye roman) olarak sınıflandırılrsa da, metnin derinlikli çözümlemesi, onun geleneksel polar tanımının ötesine geçerek içerik, atmosfer ve izlekler bakımından *kara roman* (Fr. roman noir) nitelikleri taşıdığını ortaya koyar. Bu bildiri, yapıtın olay örgüsü, karakter yapısı, izlekler ve biçemi üzerinden poların klasik soruşturma-çözüm paradigmasını nasıl aştığını ve kara romanın yazgıcı, toplumsal eleştirel yönelimine yaklaştığını ortaya koymaktadır. Varılan sav, *Paris-Colmar* adlı romanın polar ve kara romandan oluşan bir melez tür olarak işlev gördüğü; poların gerilim unsurlarını kara romanın kötümser determinizmi ve sistem eleştirisiyle birleştirerek, post-endüstriyel Fransa’nın sınıfsal kırılmalarını açığa vurduğudur. Geleneksel polar, Tzvetan Todorov’un işaret ettiği üzere, bir suçu ve onun mantıksal bir soruşturma ile çözümünü ve düzenin yeniden sağlanmasını merkeze alır. Oysa *Paris-Colmar*’da, bir tren soygunu ile tetiklenen olay örgüsü, suçun “kim” veya “nasıl”ından çok, onun toplumsal ve varoluşsal “neden”leri üzerine odaklanır. Roman, suç çözme ve düzeni yeniden tesis etme kaygısı taşımaz; aksine, suç, Fransa’nın sanayiden yoksunlaşmış taşra kesimindeki ekonomik çöküntünün, kimlik bunalımlarının ve kuşaklararası iletişimsizliğin bir semptomu olarak sunar. Yapıttaki temel kara roman özelliği, anlatıya hâkim olan köktenci kötümserlik ve kaçınılmazlık duygusudur. Baş karakter emekli yargıç ve genç suçlu Johann, her biri kendi sınıfsal ve varoluşsal çıkmazları içinde hapsolmuş anti-kahramanlardır. Karakterler, polar arketiplerini gri alanlara taşır: Yargıç, yıpranmış otorite figürü olarak paranoyak yalnızlığı somutlaştırırken, Johann “kayıp gençlik” arketipiyle sistem mağdurunu temsil eder. Emekli yargıcın Johann’ı işe almasıyla aralarında gelişen mentorluk ilişkisi, geleneksel poların adalet arayışından çok, karşılıklı bir yabancılaşma ve anlam arayışını temsil eder. Anlatının sonunda herhangi bir adaletin tesisi veya düzenin sağlanması söz konusu olmadığı gibi, öyküde belirsizlik ve boşluk duygusu egemendir. Ayrıca, Colmar’ın Noel pazarlarının yapay ışıltısıyla yansıtılan uzamın ironik kullanımı, karakterlerin içsel karanlığıyla tezat oluşturarak klasik kara roman atmosferini güçlendirir. Yazar Mathieu, poların takip, silah, tehdit gibi gerilim unsurlarını kullanmakla birlikte, bunları bireysel bir suç öyküsü anlatmak için değil, toplumsal bir eleştiri yapmak için araçsallaştırır. Sonuç olarak, *Paris-Colmar* romanı, bir polar serisinde yayımlanmış olmasına karşın, estetiği, atmosferi, kötümser dünya görüşü ve toplumsal eleştiri odağıyla belirgin bir şekilde kara roman geleneği içinde yer alması gereken bir yapıttır. Romanın biçemi, minimalist diyaloglar ve hiper-gerçekçi betimlemelerle kara roman estetiğini yansıtır. Yazar, suç bir “bilmece” olmaktan çıkarıp “toplumsal bir tanıklığa” dönüştürerek, Fransız edebiyatında “sosyolojik kara roman” olarak adlandırılabilir melez bir türün başarılı bir örneğini sunar.

Anahtar Kelimeler: Polar, Kara Roman, Toplumsal Eleştiri, Sınıf Yabancılaşması, Anti-Kahraman, Toplumsal Gerçekçilik.

GENRE DEBATE ON NICOLAS MATHIEU’S *PARIS-COLMAR*: POLAR OR ROMAN NOIR?

Abstract: Nicolas Mathieu’s *Paris-Colmar* (2015), a compact novel officially released as part of the “Les Petits Polars du Monde” series, is classified as a polar (crime novel). Yet a close reading reveals that it transcends the conventional polar framework, exhibiting roman noir traits in its content, atmosphere, and themes. This paper demonstrates how the work moves beyond the classic polar model of investigation and resolution—through its plot, character construction, themes, and style—while gravitating toward the fatalistic, socially critical stance of roman noir. The central claim is that *Paris-Colmar* operates as a hybrid genre fusing polar and roman noir: it merges polar suspense devices (crime, pursuit) with roman noir’s bleak determinism and systemic critique to expose the class fractures of post-industrial France. The traditional polar, as Tzvetan Todorov observes, revolves around a crime, its logical investigation, its resolution, and the restoration of order. In *Paris-Colmar*, by contrast, the plot—sparked

* Prof. Dr. Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Fransız Dili ve Edebiyatı Bölümü, Karşılaştırmalı Edebiyat, ORCID: <https://orcid.org/000-0002-4437-5539>, atalay@nku.edu.tr

by a highway robbery—shifts focus from the crime’s “who” or “how” to its social and existential “why.” The novel shows no interest in solving the crime or re-establishing order; instead, it presents crime as a symptom of economic collapse in France’s deindustrialized provinces, of identity crises, and of intergenerational alienation. The defining roman noir trait here is a pervasive radical pessimism and a sense of inevitability. The unnamed retired judge and the young offender Johann are anti-heroes imprisoned in their respective class-bound and existential dead-ends. The characters blur polar archetypes into moral grey zones: the judge embodies paranoid isolation as a jaded authority figure, while Johann, through the “lost youth” archetype, personifies the system’s victim. When the judge hires Johann, the resulting mentorship and protective bond signifies mutual alienation and a quest for meaning rather than the conventional polar drive for justice. At the story’s close, no justice is served and no order restored; uncertainty and void prevail. Moreover, the ironic deployment of space—Colmar’s Christmas markets glowing with artificial cheer—clashes with the characters’ inner darkness, intensifying the classic roman noir atmosphere. Mathieu retains polar tension tools (pursuit, firearms, threats), yet he instrumentalizes them not to narrate an individual crime but to mount a social critique. In sum, although published in a polar series, Mathieu’s *Paris-Colmar* belongs squarely in the roman noir tradition by virtue of its aesthetic, atmosphere, pessimistic worldview, and social-critical focus. Its style—minimalist dialogue and hyper-realist description—reinforces roman noir aesthetics. In this brief work, Mathieu converts crime from a “puzzle” into a “social testimony,” delivering a compelling instance of what may be termed sociological roman noir in contemporary French letters.

Key Words: Polar, Roman Noir, Social Critique, Class Alienation, Anti-Hero, Social Realism.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

SINIF ÖĞRETMENLİĞİ VE OKUL ÖNCESİ ÖĞRENCİLERİNİN SANAT EĞİTİMİ DERSİ YÖNÜNDEN DEĞERLENDİRMESİ

K. Ceren DEMİRALP*

Özet: Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmenliği ve okul öncesi öğretmenliği programlarında öğrenim gören öğretmen adaylarının temel sanat eğitimi dersine yönelik görüşlerini incelemektir. Araştırmada, bir dönem süren temel sanat eğitimi dersi kapsamında ışık-gölge, sıklık-seyreklik, espas eşitsizliği ve armoni gibi sanatsal kavramlar üzerinde çalışmalar yapılmış, kolaj tekniği kullanılarak öğrencilerin yaratıcı bir bütün oluşturmaları sağlanmıştır. Yüceltme ve takdir yöntemleriyle öğrencilerin özgüven kazanmaları teşvik edilmiş ve öz yeterlilik duygularının gelişmesi amaçlanmıştır. Ayrıca, öğrencilere biriciklik kavramı açıklanarak yaratıcı düşünme becerileri desteklenmiştir. Ders sonunda öğrenciler, sergiledikleri sanatsal çalışmalar ile estetik zevklerini ve estetik düşünme kapasitelerini geliştirmişlerdir. Eğitim süreci halka açık bir resim sergisi ile sonlandırılmış, bu sayede öğrencilerin sanatsal özgüvenleri artırılmıştır. Araştırma, durum deseni yöntemi ile yürütülmüş ve veriler "Sanat Eğitimi Dersi Görüş Formu" aracılığıyla toplanmıştır. Çalışma grubunu, dersi gönüllü olarak seçen 11 Öğretmen adayı oluşturmuştur. Veriler içerik analizi ile değerlendirilmiş ve sonuçlar, öğretmen adaylarının sanat eğitimi dersini yaratıcı düşünmeyi teşvik edici bulduklarını göstermiştir. Ayrıca adaylar, sanat tarihi, sanata dair kavramlar ve sanat eğitiminde uzman kişiler hakkında bilgi sahibi olduklarını belirtmişlerdir. Sonuç olarak, dersin öğretmen adaylarına mesleki açıdan farklı teknikler ve yaklaşımlar sunduğu, mesleki deneyimlerine olumlu katkılar sağladığı belirlenmiştir. Öğretmen adayları, dersin uygulama sürecinin genişletilmesi ve yöntem çeşitliliğinin artırılmasının faydalı olacağına vurgu yapmışlardır. Bu bulgular, sanat eğitiminin öğretmen adaylarının yaratıcı düşünme ve mesleki becerilerinin gelişiminde önemli bir rol oynadığını göstermektedir.

Anahtar kelimeler: Öğretmen Adayları, Sanat Eğitimi.

EVALUATION OF CLASSROOM TEACHING AND PRESCHOOL STUDENTS IN TERMS OF ART EDUCATION COURSE

Abstract: The purpose of this study is to examine the views of teacher candidates enrolled in classroom teaching and preschool teaching programs regarding the basic art education course. In the study, artistic concepts such as light-shadow, density-sparseness, spatial inequality, and harmony were explored within the scope of the basic art education course, which lasted one semester, and students were encouraged to create a creative whole using the collage technique. Students were encouraged to gain self-confidence through praise and appreciation, with the aim of developing their sense of self-efficacy. In addition, students' creative thinking skills were supported by explaining the concept of uniqueness. Translated with DeepL.com (free version) At the end of the course, students developed their aesthetic taste and capacity for aesthetic thinking through the artistic works they exhibited. The educational process concluded with a public art exhibition, thereby boosting students' artistic self-confidence. The research was conducted using the case study method, and data were collected through the "Art Education Course Feedback Form." The study group consisted of 11 teacher candidates who voluntarily chose the course. The data were evaluated using content analysis, and the results showed that the teacher candidates found the art education course to be conducive to creative thinking. In addition, the candidates stated that they had acquired knowledge about art history, concepts related to art, and experts in art education. In conclusion, it has been determined that the course offers prospective teachers different techniques and approaches from a professional perspective and contributes positively to their professional experience. Prospective teachers emphasized that expanding the course's application process and increasing the variety of methods would be beneficial. These findings show that art education plays an important role in the development of prospective teachers' creative thinking and professional skills.

Key Words: Teacher Candidates, Art Education.

* Öğr.Grv. Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi ABD.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

SIRP-HIRVAT DİLİNDE TÜRKÇE KÖKENLİ +LUK EKI

Mehmet Oğuzhan KUŞOĞLU*

Özet: Türkler en eski devirlerden itibaren farklı coğrafyalarda kendileriyle komşuluk ilişkileri kuran kavimlerle kültürel bağlar kurmuştur. Bunun doğal bir neticesi olarak kavimler arasında bazen dinî bazen de ticarî boyutları olan ortak bir hayat bir görüşü meydana gelmiştir. Mimariden güzel sanatlara, yeme-içme kültüründen örf ve âdetlere varıncaya kadar birçok alanda gerçekleşen kültürel alışverişlerin en önemli taşıyıcısı ise şüphesiz dildir. Türkçe, din ortaklığı sebebiyle Arapçadan ve kendilerinden önce Müslümanlığı kabul eden komşuları İranlıların dili Farsçadan binlerce kelime almıştır. Bununla birlikte Türkçenin özellikle Osmanlı Devleti'nin Balkanlarda hüküm sürdüğü yaklaşık 500 yıllık zaman içerisinde Balkan dillerine yine binlerce sözcük verdiği bilinmektedir. Balkan dillerine Türkçeden geçen bu sözcüklerin bir kısmı köken itibarıyla Türkçe olup yine hatırı sayılır bir kısmı da Arapça ve Farsçadan daha önceki asırlarda alınmış ve Türkçeleşmiş olan kelimelerdir. Balkan dilleri arasında Türkçeden en fazla kelime alan dil Sırp-Hırvat dilidir. Boşnak Türkolog Abdulah Skaljić'in hazırladığı "Turcizmi u Srpskohrvatskom Jeziku" (Sırp-Hırvat Dilinde Türkizimler) adlı sözlüğe göre Sırp-Hırvatçada 9000'e yakın Türkçe alıntı mevcuttur. Buna ilaveten, Türkçe Sırp-Hırvatçaya yalnızca kelime vermekle kalmamış aynı zamanda söz konusu lisanı gramatikal alıntılar bakımından da zenginleştirmiştir. Bu gramatikal alıntıların en önemlisi de Türkçe kökenli yapım ekleri olmuştur. Bu yapım eklerinden birisi de Türkçede soyut kavramlar oluşturan, aynı zamanda meslek, araç ve yer isimleri de meydana getiren, isimden isim yapan "+lık/+lik, +luk/+lük" ekidir. Bu ekin varlığını çok sayıda komşu dilde gözlemleyebilmekteyiz. Rusça, Ermenice, Farsça gibi ağırlıklı olarak Asya'da konuşulan dillerin yanı sıra Sırp-Hırvatça, Bulgarca, Makedonca, Yunanca, Arnavutça gibi Balkan dillerinde de bu ek ile türetilen çok sayıda sözcük bulunmaktadır. Türkçede kalınlık-incelik ve düzlük-yuvarlaklık uyumuna bağlı olarak dört şekilde karşımıza çıkan ek, Sırp-Hırvat dilinde yalnızca "+luk" olarak kullanılmıştır. "+luk" eki bu dilde "dosluk", "komşuluk", "çiçekluk" gibi doğrudan Türkçe alıntılarda gözlemlendiği gibi, köken itibarıyla Slavca olan kelimelerde de karşımıza çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: "+luk" eki, Türkiye Türkçesi, Rumeli Ağızları, Balkan Dilleri, Sırp-Hırvat Dili, Türkçeden Alıntı Kelimeler.

THE "+LUK" SUFFIX COMING FROM TURKISH ORIGIN IN THE SERBO-CROATIAN LANGUAGE

Abstract: From the earliest times, the Turks have established cultural ties with tribes that have established neighborly relations with them in different geographies. As a natural consequence, a common way of life emerged among the tribes, sometimes with religious and sometimes commercial dimensions. Language is undoubtedly the most important vehicle for cultural exchanges across a wide range of fields, from architecture and fine arts to food and beverage culture and customs. Turkish has borrowed thousands of words from Arabic, due to their shared religion, and from Persian, the language of their neighbors, the Iranians, who converted to Islam before them. However, it is known that Turkish gave thousands of words to the Balkan languages, especially during the 500 years that the Ottoman Empire ruled the Balkans. Some of these words that came into the Balkan languages from Turkish are Turkish in origin, and a considerable number of them are words taken from Arabic and Persian in previous centuries and became Turkish. Among the Balkan languages, Serbo-Croatian has borrowed the most words from Turkish. According to the dictionary "Turcizmi u Srpskohrvatskom Jeziku" (Turkisms in the Serbo-Croatian Language), compiled by Bosnian Turkologist Abdulah Skaljić, there are nearly 9,000 Turkish loanwords in Serbo-Croatian. In addition, Turkish not only contributed words to Serbo-Croatian but also enriched the language with grammatical borrowings, the most important of which were derivational suffixes of Turkish origin. One of these derivational suffixes is the "+lık/+lik, +luk/+lük" suffix, which forms abstract concepts in Turkish, as well as the names of professions, vehicles, and places, and which makes nouns from nouns. We can observe the existence of this suffix in many neighboring languages. In addition to languages spoken mainly in Asia such as Russian, Armenian and Persian, there are also many words derived with this suffix in Balkan languages such as Serbo-Croatian,

* Dr. Öğretim Üyesi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Yeni Türk Dili Anabilim Dalı, ORCID: 0000-0001-8658-1456, mokusoglu@nku.edu.tr.

Bulgarian, Macedonian, Greek and Albanian. The suffix, which appears in four forms in Turkish depending on the vowel harmony and labial harmony, is used only as "+luk" in Serbo-Croatian. The "+luk" suffix is observed in direct Turkish borrowings such as "dosluk," "komšilik," and "čičekluk," as well as in words of Slavic origin.

Key Words: The Suffix “+luk”, Turkish, Rumelian Dialects, Balkan Languages, Serbo-Croatian Languages, Turkish Loanwords.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

SIRP-HIRVAT DİLİNDEKİ TÜRKÇE ALINTILARDA SÖZBAŞI Đ VE Ć FONEMLERİNE DAİR

Mehmet Oğuzhan KUŞOĞLU*

Özet: Türklerin tarih boyunca en fazla temas halinde bulundukları kavimler arasında Slav milletleri de bulunmaktadır. Doğu, Batı ve Güney Slavlarının atalarının Avrupa Hun İmparatorluğu döneminden itibaren muhtelif Türk boyları ve devletleriyle yoğun kültürel ilişkiler kurduğu bilinmektedir. Hun, Avar, Bulgar, Peçenek, Kuman-Kıpçak gibi Türk devlet ve boy yapılarıyla kalabalık Slav topluluklarının karşı karşıya gelmesi, mücadele etmesi ve sonrasında birlikte yaşamaları sonucunda her iki dil ailesi (Türk ve Slav) arasında dilsel irtibatlar da kurulmaya başlamıştır. Karadeniz'in kuzeyindeki bozkırlar, İdil-Ural bölgesi ve Kuzey Kafkasya ile birlikte, Balkanlarda da bir Türk-Slav ortak yaşama alanı kurulmuştur. Avar Türklerinin ordusundaki önemli unsurlardan biri olan ve bugünkü Sırp, Hırvat, Sloven ve Makedon halklarının atası olarak kabul edilen Güney Slavları, bu devletin sona ermesiyle söz konusu coğrafyada Tuna Bulgarları, Peçenekler ve Kumaların egemenliği altına girmişlerdir. Balkanlardaki en son ve en uzun süreli Türk egemenliği ise Osmanlı İmparatorluğu zamanında olmuş ve yaklaşık 500 sene sürmüştür. Bu süre zarfında Osmanlı Türkçesinden bütün Balkan milletlerinin diline, dolayısıyla Güney Slav dillerine binlerce kelimenin geçtiği de bilinen bir gerçektir. Osmanlı Türkçesinden en fazla sözcüğü bünyesinde barındıran Güney Slav dili ise Sırp-Hırvat dili olmuştur. Günümüzde siyasî nedenlerden ötürü Sırpça, Hırvatça, Boşnakça ve Karadağça olarak dört ulusal dil olarak karşımıza çıkan Sırp-Hırvat dilindeki (Srpskohrvatski Jezik) Türkçe alıntı kelimelerin birçoğunun Öz Türkçe olduğunu, yine azımsanmayacak bir bölümünün de Arapça veya Farsça kökenli olduğunu müşahade etmekteyiz. İster Türkçe isterse de Arapça veya Farsça kökenli olsun, Osmanlı kaynaklı bu sözcükleri incelediğimizde, bunların bazılarının Slav fonetiğine uygun bir biçimde kullanıldığını görüyoruz. Bu fonetik hususiyetlerden biri de Sırp-Hırvat diline geçen kelimelerdeki sözbaşı “k” ünsüzünün “ć” ye (Ör: kebab > cevap/cevapi), yine sözbaşı “g” ünsüzünün de “đ” ye (Ör: gevrek > devrek, okunuşu “cevrek”) dönüşmesi hadisesidir. Sırp-Hırvat dilinde kelime başında sıkça rast gelinen bu ses olayı, Eski Slavca bazı “k” ve “g” li sözcüklerde dahi (Ör: Kirillitsa > Ćirilica) görülmektedir. Bununla birlikte, Sırp-Hırvat dilinde kelime başında meydana gelen bu ses olayı yalnızca bu dile ait bir kural olmayıp aynı zamanda bazı Anadolu ve Rumeli ağızlarında da (özellikle Doğu Karadeniz, Erzurum, Kars, Kosova, Makedonya) görülmektedir. Bu çalışmamızda söz konusu fonetik değişiklikler sonucunda ortaya çıkan fonemler (ć ve đ), yukarıda bahsettiğimiz ağızlar ile bazı Kafkas ve Slav dillerindeki benzer örneklerle karşılaştırılacaktır.

Anahtar Kelimeler: “Đ” ve “Ć” fonemleri, Anadolu ve Rumeli Ağızları, Balkan Dilleri, Kafkas Dilleri, Sırp-Hırvat Dili, Türkçeden Alıntı Kelimeler.

CONCERNING THE PHONEMS Đ AND Ć IN TURKISH LOANWORDS IN THE SERBO-CROATIAN LANGUAGE

Abstract: Slavic peoples are among the peoples with whom the Turks have had the most contact throughout history. It is known that the ancestors of the East, West, and South Slavs established intense cultural relations with various Turkic tribes and states, beginning with the Hun Empire of Europe. As a result of the encounter, struggle and subsequent coexistence of the Turkish states and tribal structures such as the Huns, Avars, Bulgars, Pechenegs, Cuman-Kipchaks with the crowded Slavic communities, linguistic contacts began to be established between both language families (Turkic and Slavic). Along with the steppes north of the Black Sea, the Volga-Ural region, and the North Caucasus, a Turko-Slavic coexistence area was established in the Balkans. The South Slavs, who were one of the important elements in the army of the Avar Turks and are considered the ancestors of today's Serbian, Croatian, Slovenian and Macedonian peoples, came under the rule of the Danube Bulgars, Pechenegs and Cumans in the said geography after the end of this state. The last and longest period of Turkish rule in the Balkans occurred during the Ottoman Empire and lasted approximately 500 years. It is also a well-known fact that during this period, thousands of words passed from Ottoman Turkish into the languages of all

* Dr. Öğretim Üyesi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Yeni Türk Dili Anabilim Dalı, ORCID: 0000-0001-8658-1456, mokusoglu@nku.edu.tr.

Balkan nations, and therefore into the South Slavic languages. The South Slavic language with the largest number of words from Ottoman Turkish is Serbo-Croatian. We observe that many of the Turkish loanwords in the Serbo-Croatian language (Srpskohrvatski Jezik), which is today the four national languages of Serbian, Croatian, Bosnian and Montenegrin due to political reasons, are of pure Turkish origin, and a considerable part of them is of Arabic or Persian origin. When we examine these words of Ottoman origin, whether of Turkish, Arabic or Persian origin, we see that some of them are used in accordance with Slavic phonetics. One of these phonetic peculiarities is the transformation of the initial "k" consonant into "ć" (e.g., kebab > ćevap/ćevapi), and the initial "g" consonant into "đ" (e.g., gevrek > đevrek, pronounced "cevrek") in words adopted into the Serbo-Croatian language. This sound phenomenon, frequently encountered at the beginning of words in Serbo-Croatian, is also observed in some Old Slavic words with "k" and "g" (e.g., Kirillitsa > Ćirilica). However, this initial sound occurrence in Serbo-Croatian is not unique to this language; it also occurs in some Anatolian and Rumelian dialects (especially Eastern Black Sea, Erzurum, Kars, Kosovo, and Macedonia). In this study, the phonemes (ć and đ) resulting from these phonetic changes will be compared with similar examples in the aforementioned dialects and some Caucasian and Slavic languages.

Key Words: “Đ” ve “Ć” phonemes, Anatolian and Rumelian Dialects of Turkish, Balkan Languages, Caucasian Languages, Serbo-Croatian Language, Turkish Loanwords

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

BOŞNAK MUTFAK KÜLTÜRÜNE AİT TÜRKÇE KÖKENLİ KELİMELELER ÜZERİNE

Mehmet Oğuzhan KUŞOĞLU* & Şükran AĞDUMAN**

Özet: Türklerin Rumeli-Balkan coğrafyasındaki varlığı bilindiği üzere Avrupa Hun İmparatorluğu döneminde başlamıştır. Balkan yarımadasının bilhassa kuzey kesiminde Hunların ardından Avar, Peçenek, Kuman-Kıpçak Türklerinin kurdukları hâkimiyet, bölgede Türk kültürüne ait unsurların artmasını sağlamıştır. Bu Türk boylarının modern Macar, Sloven, Hırvat ve Sırp toplumlarının oluşumundaki etkisi, konu ile ilgili çalışmalar yürüten bilim insanlarının da tespit ettikleri bir durumdur. Türk ve Slav kökenli halkların Balkanlarda karşılaşp kültürel etkileşimde bulunduğu coğrafyalardan biri de bugünkü Bosna-Hersek toprakları olmuştur. Yukarıda bahsi geçen Türk boy ve devlet teşekküllerinin ardından, bölgenin Osmanlı İmparatorluğuna katılması ile birlikte Türk kültürüne ait maddî ve manevî katkıların hızlı bir biçimde arttığı da bilinen bir gerçektir. Fatih Sultan Mehmet'in 1464 yılında Bosna ve Hersek'i fethetmesi ile bölgede yaşayan Bogomil mezhebinden Hristiyan Boşnak halkı, kendi rızalarıyla İslam dinini seçmiş ve asırlar boyu Türk-İslam medeniyetinin temsilcilerinden olmuşlardır. Yalnızca bugünkü Bosna-Hersek coğrafyasında değil Macaristan'dan Türkiye'ye uzanan çok geniş bir sahada asırlarca yaşamış Boşnak halkının konuştuğu dil Boşnakça olup dilbilimciler tarafından Sırp-Hırvat dilinin bir kolu olarak değerlendirilmektedir. Osmanlı kültürünün Boşnak kültürüne etkileri hem Türk halk kültürüne hem de İslam dinine ve Anadolu'da gelişen Türk-İslam tasavvufuna ait değerlerin aktarılması biçiminde gerçekleşmiştir. Türkçeden Sırp ve Hırvat toplumlarının diline geçen binlerce kelime aynı zamanda Müslüman Boşnak halkının da söz varlığında önemli bir yere sahip olmuştur. İlâveten İslam dinine ait Arapça ve Farsça bazı kelime ve cümleler ile kişi adları da Boşnak dilini Sırp ve Hırvat halklarının dilinden ayıran en belirgin özellikler olmuştur. Boşnak kültürünün Osmanlı-Türk kültüründen etkilendiği en önemli alanlardan birisi de mutfak kültürüdür. Boşnak mutfağında, günlük hayatta kullanılan mutfak araç-gereçlerinden malzeme, yiyecek ve içecek adlarına değin yoğun bir Türk etkisi, dolayısıyla Türkçe etkisi mevcuttur. Bununla birlikte, son 150 yıl içerisinde muhaceret ile Türkiye topraklarına gelen Boşnakların yeme-içme kültürünün Anadolu ve Trakya yemek kültürüne yaptığı katkılar da yadsınamaz. Çalışmamızda modern Boşnak mutfağına ait genel bilgilere değinildikten sonra bu kültüre ait Türkçe alıntı kelimelere detaylı olarak değinilecektir.

Anahtar Kelimeler: Boşnak Mutfağı, Sırp-Hırvat Dili, Rumeli Ağızları, Türkçe Alıntı Kelimeler, Yiyecek ve İçecek Adları, Mutfak Eşyaları Adları.

ON WORD OF TURKISH ORIGIN BELONGING TO BOSNIAN CULINARY CULTURE

Abstract: The Turkish presence in the Rumelia-Balkan region began, as is well known, during the reign of the Hun Empire in Europe. The dominance established by the Avar, Pecheneg, and Cuman-Kipchak Turks, particularly in the northern part of the Balkan Peninsula, following the Huns, led to the growth of elements of Turkish culture in the region. The influence of these Turkic tribes on the formation of modern Hungarian, Slovenian, Croatian, and Serbian societies is a fact that has been identified by scholars working on the subject. One of the areas where Turkic and Slavic peoples encountered and culturally interacted in the Balkans was the territory of present-day Bosnia-Herzegovina. It is also a known fact that, following the aforementioned Turkish tribes and state formations, the region's incorporation into the Ottoman Empire led to a rapid increase in material and spiritual contributions to Turkish culture. Following Fatih Sultan Mehmed's conquest of Bosnia and Herzegovina in 1464, the Bogomil Christian Bosnian people living in the region willingly converted to Islam and became representatives of Turkish-Islamic civilization for centuries. The Bosnian people, who lived for centuries not only in present-day Bosnia and Herzegovina but also in a vast area stretching from Hungary to Turkey, speak Bosnian, a language considered by linguists to be a branch of the Serbo-Croatian language. The influence of Ottoman culture on Bosnian culture was evident in the transmission of values from both Turkish folk culture and Islamic religion, as well as the Turkish-Islamic mysticism that

* Dr. Öğretim Üyesi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Yeni Türk Dili Anabilim Dalı, ORCID: 0000-0001-8658-1456, mokusoglu@nku.edu.tr.

** Lisans Öğrencisi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, ORCID: 0009-0003-3741-3378, agdumansukran@gmail.com.

developed in Anatolia. Thousands of words that migrated from Turkish into the languages of the Serbian and Croatian communities also hold a significant place in the vocabulary of the Muslim Bosnian people. Additionally, some Arabic and Persian words and phrases related to Islam, as well as personal names, are the most significant features that distinguish the Bosnian language from the languages of the Serbian and Croatian peoples. One of the most significant areas in which Bosnian culture has been influenced by Ottoman-Turkish culture is its culinary culture. Bosnian cuisine exhibits a strong Turkish influence, from the kitchen utensils used in daily life to the names of ingredients, food, and beverages. However, the contributions of the Bosnian culinary culture, which has migrated to Turkey over the last 150 years, to the culinary culture of Anatolia and Thrace are undeniable. After providing a general overview of modern Bosnian cuisine, this study will delve into the Turkish loanwords associated with this culture in detail.

Key Words: Bosnian Culinary, Serbo-Croatian Language, Rumelian Dialects, Turkish Loanwords, Food and Beverage Names, Kitchenware Names.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

İSTANBUL'DAKİ OSMANLI SU YAPILARININ ENDÜSTRİ MİRASI OLARAK YENİDEN İŞLEVLENDİRİLMESİ: AVRUPA UYGULAMALARIYLA KARŞILAŞTIRMALI BİR DEĞERLENDİRME

Merve ALICI AKA* & Gülşah ÜNER** & Nihan KONAK***

Özet: Kentsel gelişim süreçlerinde suyun rolü, yalnızca yaşamsal bir kaynak olmanın ötesinde, mühendislik tarihinin, toplumsal örgütlenmenin ve kültürel peyzajın kesişiminde çok katmanlı bir araştırma alanı sunmaktadır. Bu bağlamda Osmanlı dönemi su yapıları, İstanbul'un farklı dönemlerde artan ihtiyaçlarını karşılamak üzere inşa edilmiş işlevsel çözümler olmalarının yanı sıra, endüstri mirası kapsamında yeniden yorumlanması gereken özgün mühendislik ürünleri olarak önem taşımaktadır. Bahçeköy Bentleri (Topuzlu, Valide ve Sultan Mahmut Bentleri), Mağlova Su Kemer ve Terkos Pompa İstasyonu, suyun depolanması, taşınması ve dağıtılmasına yönelik farklı dönemlerin teknik yaklaşımlarını yansıtmaktadır. Bu bildiride söz konusu yapılar, yalnızca tekil anıtlar olarak değil, birbirini tamamlayan ve bir bütün oluşturan sistem bileşenleri olarak ele alınmaktadır. Böylelikle klasik dönemden modernleşme sürecine uzanan teknolojik süreklilik ile dönüşüm dinamikleri tartışmaya açılmaktadır. Ayrıca Avrupa'daki çağdaş örneklerle karşılaştırmalı bir değerlendirme yapılarak Osmanlı su mirasının uluslararası bağlamdaki konumu ele alınmaktadır. Bu karşılaştırmalar, tipolojik eşleşmelerden çok, benzer mühendislik eğilimleri ve farklılaşan koruma stratejileri üzerinden kavramsal bir okuma önermektedir. Özellikle Avrupa'da yaygın olarak uygulanan yeniden işlevlendirme modelleri, endüstri mirasının güncel kent yaşamı ile bütünleştirilmesine katkı sağlamakta; Osmanlı örneklerinde de benzer potansiyellerin araştırılmasına imkân vermektedir. Böylece çalışma, Osmanlı su yapılarının mühendislik tarihindeki yerini vurgularken, aynı zamanda çağdaş koruma ve kullanım tartışmalarına yeni bir perspektif sunmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı, Su Yapıları, Endüstri Mirası, Yeniden İşlevlendirme, İstanbul.

ADAPTIVE REUSE OF OTTOMAN WATER STRUCTURES IN ISTANBUL AS INDUSTRIAL HERITAGE: A COMPARATIVE ASSESSMENT WITH EUROPEAN PRACTICES

Abstract: The role of water in urban development processes extends beyond being a vital resource, offering a multilayered field of inquiry at the intersection of engineering history, social organization, and cultural landscape. In this context, Ottoman-period water structures are significant not only as functional solutions built to meet the growing needs of Istanbul in different periods but also as unique feats of engineering that should be reconsidered within the scope of industrial heritage. The Bahçeköy Dams (Topuzlu, Valide, and Sultan Mahmut), the Mağlova Aqueduct, and the Terkos Pumping Station reflect the technical approaches of different eras to the storage, conveyance, and distribution of water. This paper treats these structures not merely as isolated monuments but as interconnected components of a broader system. In doing so, it seeks to open a discussion on the technological continuities and dynamics of transformation stretching from the classical period to the modernization process. Through a comparative evaluation with contemporary European examples, the international position of Ottoman water heritage is also addressed. Rather than typological equivalences, these comparisons propose a conceptual reading through shared engineering tendencies and diverging conservation strategies. In particular, adaptive reuse models widely implemented in Europe demonstrate how industrial heritage can be integrated into contemporary urban life, highlighting similar potentials in the Ottoman context.

* Arş. Gör., Kocaeli Üniversitesi, Mimarlık ve Tasarım Fakültesi, İç Mimarlık Bölümü, ORCID: 0000-0002-8260-7767, merve.alici@kocaeli.edu.tr (Res. Assist., Kocaeli University, Faculty of Architecture and Design, Interior Architecture Department, ORCID: 0000-0002-8260-7767, merve.alici@kocaeli.edu.tr).

** Arş. Gör., Kocaeli Üniversitesi, Mimarlık ve Tasarım Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Bina Bilgisi Anabilim Dalı, ORCID: 0000-0001-8039-3024, gulsah.uner@kocaeli.edu.tr (Res. Assist., Kocaeli University, Faculty of Architecture and Design, Department of Architecture, Department of Building Science, ORCID: 0000-0001-8039-3024, gulsah.uner@kocaeli.edu.tr).

*** Yüksek İç Mimar, Kocaeli Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Mimarlık Anabilim Dalı, Doktora Programı, ORCID: 0000-0001-6867-8158, nihankonak@gmail.com (Senior Interior Architect, Kocaeli University, Institute of Science, Department of Architecture, PhD Program, ORCID: 0000-0001-6867-8158, nihankonak@gmail.com).

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

Thus, this study aims not only to emphasize the place of Ottoman water structures in the history of engineering but also to contribute a new perspective to ongoing debates on conservation and reuse.

Key Words: Ottoman, Water Structures, Industrial Heritage, Adaptive Reuse, Istanbul.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

ÇENGİNÂME’NİN KAYNAĞI HAKKINDA BAZI TESPİTLER

Milad SALMANİ*

Özet: Klasik Türk edebiyatının Anadolu’da teşekkül ve gelişim evresinin önemli simalarından biri Ahmed-i Dâî’dir. Farsça ve Türkçe olmak üzere birçok eser yazan Dâî, en çok *Çengnâme* adlı manzum mesnevisi ile tanınır. Bu eser, çeng/arp enstrümanının dilinden anlatılan sembolik ve tasavvufi bir hikâyeden oluşmaktadır. Esasında *Çengnâme*, Mevlânâ’nın *Mesnevî*’sinde ney enstrümanının dilinden anlatılan ana vatandan ayrılık hikâyesini bir başka müzik enstrümanı üzerinden anlatmaktadır. Ahmed-i Dâî, *Çengnâme*’nin sebep-i telif bölümünde eserini Şirazlı Şeyh Sa’dî’nin aynı adlı mesnevisinden ilham alarak yazdığını ve aslı yaklaşık yetmiş beyitten oluşan Farsça mesneviyi genişleterek Türkçeye tercüme ettiğini belirtmiştir. Ne var ki Sa’dî gibi tanınmış ve eserleri geniş bir coğrafyaya yayılarak her dönem okutulmuş bir şairin bugüne kadar *Çengnâme* adlı bir eserinin tespit edilmemesi, Dâî’nin ilham kaynağı olan şairin Sa’dî olmayacağı şüphesini uyandırmaktadır. Öte yandan son yıllarda *Çengnâme* veya *Risâle-i Çeng* olarak başka eserlerin de kütüphanelerde bulunması, Ahmed-i Dâî’nin eserine başka eserlerin kaynaklık etme ihtimalini gündeme getirmektedir. Bu çalışmada Dâî’nin *Çengnâmesi*’den önceki dönemlerde kaleme alınmış iki kaynak incelenmiştir. Bu bağlamda söz konusu iki kaynağın Ahmed-i Dâî’nin eserine kaynaklık etmiş olma ihtimali değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Klasik Türk Edebiyatı, Ahmed-i Dâî, Çengnâme.

SOME OBSERVATIONS ON THE SOURCE OF THE CHANGNAMA

Abstract: Ahmed-i Dâî is one of the important figures in the formation and development phase of classical Turkish literature in Anatolia. Dâî, who wrote many works in Persian and Turkish, is best known for his mathnawi/masnavi titled Changnama. Changnama consists of a symbolic and mystical story told through the language of the harp instrument. Essentially, Changnama retells the story of separation from the homeland, narrated through the voice of the ney instrument in Mevlânâ’s Mathnawî, but through the voice of another musical instrument. In the section on the reason for writing of Changnama, Ahmed-i Dâî states that he was inspired by the eponymous mathnawi by Sheikh Sa’dî Shirazî and expanded the original Persian mathnawi, consisting of approximately seventy couplets, translating it into Turkish. However, the fact that no work titled Changnama by a poet as renowned as Sa’dî, whose works have been widely read throughout history across a vast geography, has been identified to date raises doubts that the poet who inspired Dâî was not Sa’dî. On the other hand, the discovery of other works in libraries in recent years, such as Changnama or Risâle-i Chang, raises the possibility that other works may have served as sources for Ahmed-i Dâî’s work. This study examines two sources written prior to Dâî’s Changnama. In this context the possibility that these two sources may have served as references for Ahmed-i Dâî’s work has been evaluated.

Key Words: Classical Turkish literature, Ahmed-i Dâî, Changnama.

* Doç. Dr., Ankara Müzik ve Güzel Sanatlar Üniversitesi, Müzik Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi, Müzikoloji Bölümü, ORCID: 0000-0002-4261-8760, milad.salmani@mgu.edu.tr.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

DİJİTAL OKURYAZARLIK BECERİSİ VE YABANCI DİL ÖĞRETİMİ

Neriman NÜZKET ÖZEN*

Özet: Dijital teknolojilerin günümüz dünyasında büyük bir hızla gelişiyor olmaları, bireylerin var olan bilgiye kısa sürede erişerek elde ettikleri bu bilgiyi değerlendirip bir şeyler üretme becerilerinin de daha çok önem kazanmaya başlamasını beraberinde getirmektedir. Bu süreçte yeni bilgi kaynakları ve bireyin onlarla yaşadığı etkileşim şekilleri gelişim göstererek öğretme ve öğrenme biçimlerini de değiştirmektedir. Dijital teknolojilerin gündelik hayatın her anında yer almaları ve “normalleşmeleri” onların öğretme ve öğrenme ortamlarına da entegre edilmeleri gerekliliğini desteklemektedir. Bu teknolojilerin, özellikle genç nesillerin eğitim sürecinde geleneksel yöntemleri destekleyici ve geliştirici olarak kullanımlarından kaçınılamayacağı için alternatif olarak öğretim sürecine eşlik etmeleri sağlanmak durumundadır. Dijital teknolojilere erişimin neredeyse sınırsız ve kolay olduğu günümüzde bilgiye ulaşma, bilgi üretme, sorun çözme ve iletişim kurma gibi becerilerin geliştirilmesi de ön planda yer almaktadır. Bu bağlamda dijital okuryazarlık bireyin dijital araçları etkin, eleştirel ve güvenli bir şekilde kullanabilme becerisidir ve artık günümüzde hem öğreten hem de öğrenen için önemli bir gereklilik halini almıştır. Yabancı dil öğretimi de bu dijital ve teknolojik gelişimin etkisi ile günümüzde artık farklı bir boyut kazandığı için öğreten ve öğrenen açısından dijital okuryazarlık becerisine sahip olmak ön planda yer almaktadır. Bu çalışmanın amacı dijital okuryazarlığın yabancı dil öğretimi ve dolayısı ile öğrenme sürecinde oynadığı rolü ve bu sürece nasıl entegre edilerek kullanılabileceğini inceleyerek dil öğrenme süreçlerine olan önemli katkılarına dair bir farkındalık oluşturmaktır.

Anahtar Kelimeler: Yabancı Dil Öğretimi, Dijital Okuryazarlık, Öğrenme, Teknoloji, Beceri.

DIGITAL LITERACY SKILLS AND FOREIGN LANGUAGE TEACHING

Abstract: The rapid advancement of digital technologies today has increased the emphasis on individuals' ability to quickly access, evaluate, and use existing information to create new content. In this process, new sources of information and the ways individuals interact with them are evolving, thereby changing how we teach and learn. The presence and normalisation of digital technologies in every aspect of daily life support the need for their integration into teaching and learning environments. As the use of these technologies, especially in educating younger generations, is unavoidable for supporting and enhancing traditional methods, they must be incorporated into the teaching process as an alternative. In a world where access to digital technologies is almost unlimited and easy, the development of skills such as information access, knowledge production, problem-solving, and communication is increasingly important. In this context, digital literacy – the ability to use digital tools effectively, critically, and safely – has become an essential requirement for both teachers and learners. Foreign language teaching has also taken on a new dimension due to digital and technological developments, making digital literacy skills a priority for both teachers and learners. The aim of this study is to examine the role that digital literacy plays in foreign language teaching and, consequently, in the learning process, as well as how it can be integrated and used in this context, thereby raising awareness of its significant contributions to language learning.

Key Words: Foreign Language Teaching, Digital Literacy, Learning, Technology, Skills.

* Doç. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksekokulu, Yabancı Diller Bölümü, Alman Dili ve Edebiyatı, ORCID: 0000-0001-7468-4909, nnuzket@nku.edu.tr.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

TARİHSEL SÜREÇTE FARKLI COĞRAFYA VE KÜLTÜRLERDE AVLU MEKÂNLARININ KURGULANIŞI

Nihan KONAK*

Özet: Tarihsel süreç içinde insanın en temel ihtiyacı olan barınma gereksiniminin karşılanması için; iklim, coğrafya, topografya, kültür gibi pek çok farklı değişkenin etkisiyle çeşitli mekân kurguları ortaya çıkmıştır. Üstü açık etrafı çevrili açık alanlar olarak tanımlayabileceğimiz avlu mekânları hem iç hem dış mekân özelliği taşıyan, aynı zamanda bu iki tip mekân arasında doku bütünlüğünü oluşturan bir mimari öğedir. Mimari mekân kurgusunda önemli bir bileşen olan avlular, tarih boyunca farklı coğrafyalarda ve kültürel yapılarda çeşitli işlevlerle varlık göstermiştir. Avlulu plan tipleri; iklimsel, coğrafi, kültürel ve sosyolojik faktörlere bağlı olarak şekillenmiş ve toplumların mekânsal organizasyonlarını belirlemede temel bir unsur olmuştur. Bu çalışmada; avluların tarihsel süreç içindeki gelişimi, farklı uygarlıklardaki kullanımı ve mekânsal organizasyondaki rolü ele alınmaktadır. Mezopotamya, Mısır, Antik Yunan, Roma, İslam ve Türk mimarisi gibi çeşitli medeniyetlerde avlu mekânlarının biçimsel ve işlevsel değişimi incelenerek, günümüz mimarisine olan etkileri değerlendirilmektedir. Literatür taramasına dayanan bu çalışma; avlu mekânının gelişim süreci ile kullanım biçimlerini incelemeyi amaçlamakta ve avlu kurgusunun modern mimaride sürdürülebilir/yaşanabilir mekân yaratmadaki potansiyelini vurgulamaktadır. Çalışma kapsamında yapılan değerlendirmeler sonucunda; avlulu plan tiplerinin iklimsel uyumlu, sosyal etkileşimi teşvik eden, nitelikli mekânsal çözümler sunduğu ortaya konulmuştur. Bu bağlamda, avlu mekânlarının geçmişte olduğu gibi günümüzde de mimari tasarım açısından önemli bir referans noktası olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Avlu, Mekân, Tarihsel Süreç, Mimari Gelişim.

THE CONFIGURATION OF COURTYARD SPACES ACROSS DIFFERENT GEOGRAPHIES AND CULTURES IN THE HISTORICAL PROCESS

Abstract: Throughout history, various spatial configurations have emerged in response to the fundamental human need for shelter, shaped by a range of variables such as climate, geography, topography, and culture. Courtyards—defined as open-air spaces enclosed on all sides—serve as architectural elements that embody both interior and exterior qualities, while also providing a cohesive spatial transition between these two domains. As a significant component in architectural spatial organization, courtyards have manifested in diverse geographies and cultural contexts throughout history, fulfilling various functions. Courtyard-based plan typologies have evolved in accordance with climatic, geographical, cultural, and sociological factors, and have played a fundamental role in shaping the spatial organization of societies. This study examines the historical development of courtyard spaces, their use in various civilizations, and their role in spatial organization. By analyzing the formal and functional transformations of courtyards in diverse civilizations such as Mesopotamia, Egypt, Ancient Greece, Rome, as well as Islamic and Turkish architecture, the study evaluates their influence on contemporary architectural practices. Based on a comprehensive literature review, the research aims to investigate the evolution and modes of use of courtyard spaces, while highlighting their potential in creating sustainable and livable environments in modern architecture. The evaluations conducted within the scope of the study reveal that courtyard-based plan typologies offer climate-adaptive, socially engaging, and spatially qualified design solutions. In this context, it is concluded that courtyard spaces, as in the past, continue to serve as a significant point of reference in contemporary architectural design.

Key Words: Courtyard, Space, Historical Process, Architectural Development.

* Yüksek İçmimar, Kocaeli Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Mimarlık Anabilim Dalı, Doktora Programı, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6867-8158>, nihankonak@gmail.com.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

SİVİL HAVACILIK TARİHİ

Ökkeş NARİNÇ* & Ayşe Afra SARIKAYA *

Özet: Sivil havacılık askeri amaçlar dışında kalan tüm havacılık faaliyetlerinin genel adıdır. Tarih boyunca çeşitli uçuş denemeleri yapılmıştır. Türkiye’de bu denemelerin ilk başarılı örneği Lagari Hasan ÇELEBİ’dir. Bu denemeler sonrasında Wright kardeşlerin ilk motorlu uçak denemesiyle sivil havacılık tarihinde keskin bir döneme girilmiştir. Bu olay modern havacılığın başlangıcı olarak kabul görür. 1927’de Charles Lindbergh’in Atlas Okyanusu’nu geçen ilk pilot olması sivil havacılık tarihi için büyük bir dönüm noktası olmuştur. Havacılık kurallarını Dünya genelinde düzenli ve uluslararası standartlara uygun hale getirmek amacıyla temeli atılan ICAO 1947’de kuruldu. 1950’lerin sonuna doğru transatlantik (okyanus aşırı) uçuşlar başladı. Türkiye’nin ilk uluslararası uçuşu Ankara-Atina hattında yapıldı. 2001’de ABD’de gerçekleşen terör saldırıları güvenlik önemlerinin artırılmasına neden oldu. 2020-2022 tarihleri arasında tarihte ilk kez tüm dünya havacılığı COVID 19 nedeniyle neredeyse tamamen durdu ve yolcu sayısı %70’ten fazla azaldı. Türkiye’de ilk havacılık çalışmaları 1912 yılında başlamıştır. Mustafa Kemal Atatürk’ün, ülkenin geleceğine de yol gösteren “İstikbal Göklerdedir” sözünü ilke edinerek 1925 yılında kurulan ve daha sonraki yıllarda Türk Hava Kurumu adını alan Türk Tayyare Cemiyeti ile Türk Sivil Havacılığının kurumsal temelleri atılmıştır. 1933’te Türk Hava Yolları kuruldu. İngilizce, Almanca, Fransızca, Çince, Japonca gibi çeşitli dil seçenekleri ile hizmet vermeye başlaması, internet arayüzlerini hızlı ve kullanışlı hale getirmeleri, seyahatin her adımında yolcu memnuniyetini ön planda tutmaları, seyahat deneyimini en üst düzeye çıkarmak için sundukları ikram hizmetleri gibi tutum ve davranışları sayesinde Türk ve Dünya Havacılığında önemli bir yer edindi. Bugün 512 adet uçağa sahip filosuyla dünyanın en çok ülkesine uçan hava yolu ünvanına sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Havacılık, Havacılığın Tarihi, Sivil Havacılık, Uçak.

HISTORY OF CIVIL AVIATION

Abstract: Civil aviation refers to all aviation activities except those conducted for military purposes. Throughout history, various flight experiments have been carried out. In Turkey, the first successful flight experiment was conducted by Lagari Hasan Çelebi. Following these early attempts, the Wright brothers’ first powered flight marked a major turning point in the history of civil aviation, and this event is regarded as the beginning of modern aviation. In 1927, Charles Lindbergh’s successful solo flight across the Atlantic Ocean became another major milestone in the history of civil aviation. To establish global aviation regulations in accordance with international standards, the International Civil Aviation Organization (ICAO) was established in 1947. By the late 1950s, transatlantic flights had begun. Turkey’s first international flight was operated on the Ankara–Athens route. The terrorist attacks in the United States in 2001 led to strengthened aviation security measures. Between 2020 and 2022, for the first time in history, global air traffic almost came to a halt due to the COVID-19 pandemic, and the number of passengers decreased by more than 70%. The first aviation activities in Turkey began in 1912. Guided by Mustafa Kemal Atatürk’s famous saying, “The future is in the skies,” the Turkish Aeronautical Association (originally founded as the Turkish Aeroplane Society in 1925) laid the institutional foundations of Turkish civil aviation. Turkish Airlines was established in 1933. By offering services in multiple languages such as English, German, French, Chinese, and Japanese, developing fast, user-friendly online interfaces, prioritizing passenger satisfaction at every stage of travel, and enhancing the in-flight experience with high-quality catering services, Turkish Airlines has become a leading brand in both Turkish and global aviation. Today, with a fleet of 512 aircraft, it holds the title of the airline that flies to the most countries in the world. Conclusion: Civil aviation, which began with the Wright brothers’ first powered aircraft, has evolved into a global network that carries millions of passengers every day — fundamentally transforming the course of human history.

Key Words: Aviation, History of Aviation, Civil Aviation, Plane

* Doç. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Tarih Bölümü, ORCID: 0000-0002-9486-8956, onarinc@nku.edu.tr.

* Lisans Öğrencisi, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Sivil Havacılık Yüksekokulu, ORCID: 0009-0004-9018-2748, afrasahikaya@gmail.com.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

BİRİNCİ DÜNYA SAVAŞINDA BATI ÇEPHESİNDEKİ KESKİN NİŞANCI FAALİYETLERİ

Ökkeş NARİNC* & Muhammet İlhan ERDEM**

Özet: Sanayi Devrimi ile birlikte savaş teknolojilerinde ve askerî taktiklerde önemli değişiklikler yaşanmıştır. Bu süreç, özellikle 17'nci yüzyıldan itibaren silah çeşitliliğinin artması ve devletler arasında bir silahlanma yarışının başlamasıyla hız kazanmıştır. Geleneksel yavaş ve toplu hareket taktikleri yerini daha esnek ve bireysel yeteneklere dayalı dağınık nizam taktiklerine bırakmıştır. Ancak bu yöntemler Birinci Dünya Savaşı'nda karşılaşılan yeni tehditler karşısında yetersiz kalmış, bu durum keskin nişancılık gibi daha yenilikçi savaş yöntemlerinin önemini artırmıştır. Keskin nişancılık, özellikle Amerikan İç Savaşı ve Osmanlı-Rus Savaşı gibi çatışmalarda gelişim göstermiştir. Birinci Dünya Savaşı'nda ise bu taktik, savaş meydanlarında önemli bir rol oynamıştır. Özellikle Fransa ve Belçika'da bulunan Batı Cephesinde Alman ordusu, optik donanımlı keskin nişancılarıyla siper savaşında etkili bir üstünlük sağlamaya çalışmıştır. Bu nişancılar yalnızca hedef imha etmekle kalmamış, aynı zamanda keşif ve gözetleme gibi kritik görevlerde de başarıyla yer almıştır. Ayrıca, düşman askerleri üzerinde oluşturdıkları psikolojik baskı, savaşın moral ve dayanıklılık boyutunu derinden etkilemiştir. Siperler arasındaki mücadele farklı taktiklerin ortaya çıkmasına vesile olmuş periskop tüfekleri olarak adlandırılan yeni keşif ile mevzi dışına çıkmadan ateş etmenin imkanına ulaşılmıştır. Birinci Dünya Savaşı'nın başlamasında ise 28 Haziran 1914 tarihinde Saraybosna'da gerçekleşen Franz Ferdinand suikastı önemli bir dönüm noktası olmuştur. Bu olay, Avrupa'da zaten var olan siyasi ve askeri gerilimlerin patlak vermesine neden olmuştur. Alman ordusunun hızlı zafer planı Belçika'nın güçlü direnişi ve Fransa'nın Marne Savaşı'ndaki başarılı savunması nedeniyle başarısız olmuş, taraflar siper savaşına geçmek zorunda kalmıştır. Bu süreçte, keskin nişancılar ve uyguladıkları yıpratma taktikleri savaşın seyrini belirleyen unsurlar haline gelmiş ve savaşın sadece fiziksel değil, aynı zamanda psikolojik bir mücadele olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur. Özellikle Alman keskin nişancılarının etkili atışları ve ölü hayvan içine mevzilenme gibi şaşırtma stratejileri, düşman hatlarında ciddi bir kaos yaratmış ve savaşın psikolojik boyutunu daha da derinleştirmiştir.

Anahtar Kelimeler: Birinci Dünya Savaşı., Birinci Dünya Savaşında Batı Cephesi., Marne Muharebesi., Keskin Nişancı.

SNIPER ACTIVITIES ON THE WESTERN FRONT IN THE FIRST WORLD WAR

Abstract: With the Industrial Revolution, significant changes occurred in war technologies and military tactics. This process accelerated particularly from the 17th century onward, with the increase in the variety of weapons and the onset of an arms race among states. Traditional linear formations and mass movement tactics were replaced by more flexible, individual ability-based dispersed tactics. However, these methods proved insufficient against the new threats encountered during World War I, which in turn increased the importance of more innovative combat methods such as sniping. Sniping particularly developed during conflicts such as the American Civil War and the Ottoman-Russian War. In World War I, this tactic played a significant role on the battlefields. Especially on the Western Front in France and Belgium, the German army tried to gain a significant advantage in trench warfare with its optical-equipped snipers. These snipers did not only destroy targets but also successfully participated in critical tasks such as reconnaissance and surveillance. Additionally, the psychological pressure they exerted on enemy soldiers profoundly affected the morale and resilience dimensions of the war. The struggle between the trenches led to the emergence of different tactics, enabling the possibility of firing

Key Words: World War I., Western Front in World War I., Battle of the Marne., Sniper.

* Doç. Dr., Tekirdağ Namık Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Tarih Bölümü, onarinc@nku.edu.tr, ORCID: 0000- 00029486-8956. Assoc. Prof. Dr., Tekirdağ Namık Kemal University, Science&Literature Faculty, Department of History.

** Yüksek Lisans Mezunu, Bağımsız Araştırmacı, ORCID NO: 0009-0006-4153-0077

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

SAVAŞ TARİHİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME: 1806-1812 OSMANLI-RUS SAVAŞI

Ökkeş NARİNC* & Volkan KABAYEL**

Özet: 1806-1812 Osmanlı Rus Savaşı, iki devletin hem askeri hem de diplomatik alanda güç mücadelesi olmuştur. Savaşın temelinde Rusya'nın Balkanlar ve Karadeniz'deki nüfuzunu artırma isteği bulunmaktadır. Buna karşılık Osmanlı Devleti ise toprak bütünlüğünü koruma çabası içinde olmuştur. Osmanlı Devleti savunma ağırlıklı bir strateji izleyerek Tuna Nehri boyunca direnmeye çalışmış Rusya ise saldırı ve kuşatma esasına dayalı bir politika izlemiştir. Çatışmalar süresince Osmanlı ordusu reform girişimlerine rağmen tam anlamıyla modern savaş düzenine uyum sağlayamamış Rus ordusu ise disiplinli yapısı ve topçu gücü sayesinde üstünlük sağlamıştır. 1812'de imzalanan Bükreş Antlaşması'yla savaş sona ermiş Osmanlı Devleti Besarabya'yı kaybetmiş ancak genel sınırlarını büyük ölçüde korumuştur. Rusya ise Balkanlar'da etkisini genişleterek diplomatik açıdan kazançlı çıkmıştır. Bu savaş Osmanlı'nın klasik savunma anlayışının sınırlarını ortaya koyarken Rusya'nın genişleme politikasının kalıcılığını da gözler önüne sermiştir.

Anahtar Kelimeler: Rusya, Modernleşme, Antlaşma, İttifak, Güç Mücadelesi.

AN EVALUATION ON WAR HISTORY: THE OTTOMAN-RUSSIAN WAR OF 1806-1812

Abstract: The Russo-Turkish War of 1806–1812 was a power struggle between the two states, involving both military and diplomatic aspects. At the heart of the war was Russia's desire to expand its influence in the Balkans and the Black Sea region. In contrast, the Ottoman Empire sought to maintain its territorial integrity. While the Ottoman Empire pursued a defensive strategy along the Danube River, Russia adopted an offensive approach based on attack and siege. Despite reform initiatives, the Ottoman army failed to fully adapt to modern warfare throughout the conflict. Thanks to its disciplined structure and artillery, the Russian army maintained its superiority. The war ended with the signing of the Treaty of Bucharest in 1812. The Ottoman Empire lost Bessarabia but retained its general borders. Russia, on the other hand, gained diplomatic influence by expanding its presence in the Balkans. This war revealed the limitations of the Ottoman Empire's traditional defense strategy and demonstrated Russia's persistent expansionist policy.

Key Words: Russia, Modernization, Treaty, Alliance, Power Struggle.

* Doç. Dr., Tekirdağ Namık Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Tarih Bölümü, onarinc@nku.edu.tr, ORCID: 0000- 00029486-8956. Assoc. Prof. Dr., Tekirdağ Namık Kemal University, Science&Literature Faculty, Department of History.

** Yüksek Lisans Öğrencisi, 1258310108, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, . ORCID: 0009-0008-3457-9096, volkankabayel1@gmail.com

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

BİRİNCİ DÜNYA SAVAŞINDA MULHOUSE MUHAREBESİ (7-19 AĞUSTOS 1914)

Ökkeş NARİNC* & Zeynep GENÇ**

Özet: Mulhouse Muharebesi, I. Dünya Savaşı'nda 7 Ağustos 1914 tarihinde Fransa'nın gerçekleştirdiği ilk saldırı olması açısından büyük bir tarihsel öneme sahiptir. Fransa için bu saldırının temel amacı, 1870–1871 Fransız-Prusya Savaşı'ndaki yenilgi sonrası Almanya'ya bıraktığı ve kamuoyunda güçlü bir beklenti yaratan, sembolik öneme sahip Alsace bölgesini geri almaktır. Bu stratejik ve duygusal hedef doğrultusunda, Fransız Genelkurmay Başkanı Joseph Joffre, kuzeydeki Alman ilerleyişini durdurmaya çalışırken aynı zamanda Alsace'ı geri almak için bir taarruz planlamıştır. İlk taarruz, General Bonneau komutasındaki Fransız VII. Kolordusu'nun 7 Ağustos'ta Alsace'a girmesiyle başlamış ve Fransızlar 8 Ağustos'ta Mulhouse'u ele geçirmeyi başarmıştır. Ancak bu başarı uzun sürememiştir. General von Heeringen'in yönettiği Alman birlikleri 9–10 Ağustos'ta hızla karşı saldırıya geçerek baskı altındaki Fransız birliklerini Belfort'a çekilmeye zorlamıştır. Bunun üzerine saldırı konusunda isteksiz davrandığı düşünülen General Bonneau görevden alınmıştır. Bu başarısızlığın ardından Joffre, daha geniş çaplı bir kuvvet örgütleyerek, 150.000 askerlik "Alsace Ordusu"nu General Paul Pau komutasına vermiş ve ikinci taarruzu başlatmıştır. 19 Ağustos'ta Sundgau bölgesindeki Wittersdorf ve Emlingen köylerinde yaşanan kanlı çarpışmalar, Fransızların eski usul savaş anlayışının bedelini ortaya koymuştur. Fransız birliklerinin 19. yüzyıl tarzı hücum taktikleri (toplu halde ilerleme, süngü takılmış tüfeklerle saldırı, parlak kırmızı pantolonlu üniformalar ve miğfersiz askerler) karşısında, makineli tüfeklerle ormanlık alanlarda iyi mevzilenmiş Almanlar bir kıyım yaşatmışlardır. Mulhouse'un kısa süreliğine ele geçirilmesi Fransız ulusal moralini bir nebze yükseltse de, bölgede kalıcı hakimiyet kurulamamış ve Alsace'ın çoğu savaş boyunca Alman kontrolünde kalmıştır. Mulhouse bölgesi ancak II. Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru Alman işgalinden kurtarılabilmektedir. Şehir, 20–23 Kasım 1944 tarihlerinde General de Lattre de Tassigny'nin 1. Ordusu tarafından kurtarılmıştır. Bu kurtuluşa, Fas Tüfek Alayı'nın 2. Taburunun 20 Kasım'da şehir banliyölerine girmesi ve kışla çevresindeki mevzilerin Fransız İç Kuvvetleri (FFI) desteğiyle ele geçirilmesi kritik rol oynamıştır.

Anahtar Kelimeler: Mulhouse, Alsace, Joseph Joffre, General Bonneau, Wittersdorf, Emlingen.

BATTLE OF MULHOUSE IN WORLD WAR I (7-19 AUGUST 1914)

Abstract: The Battle of Mulhouse holds great historical significance as it was the first offensive action undertaken by France in World War I on August 7, 1914. The primary goal of this attack for France was to retake the symbolically important region of Alsace, which had been ceded to Germany after the Franco-Prussian War of 1870–1871, meeting a strong public expectation. In line with this strategic and emotional objective, French Chief of Staff Joseph Joffre planned an offensive to retake Alsace while simultaneously attempting to halt the German advance in the north. The initial offensive began on August 7 when the French VII Corps, commanded by General Bonneau, entered Alsace, and the French successfully captured Mulhouse on August 8. However, this success was short-lived. German forces led by General von Heeringen quickly counter-attacked on August 9–10, forcing the pressured French units to retreat to Belfort. Consequently, General Bonneau, who was deemed reluctant to attack, was relieved of his command. Following this failure, Joffre organized a larger force, assigning the "Army of Alsace," comprising 150,000 soldiers, to the command of General Paul Pau, and launched a second offensive. The bloody clashes that took place on August 19 in the villages of Wittersdorf and Emlingen in the Sundgau region revealed the heavy price of the French outdated military doctrine. Facing well-entrenched German troops with machine guns in wooded areas, the French forces employing 19th-century style offensive tactics (advancing in mass, bayonet charges, bright red trousers, and soldiers without helmets) suffered a massacre. Although the brief capture of Mulhouse provided a boost to French national morale, they could not establish permanent control in the region, and most of Alsace

* Doç. Dr., Tekirdağ Namık Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Tarih Bölümü, onarinc@nku.edu.tr, ORCID: 0000- 00029486-8956. Assoc. Prof. Dr., Tekirdağ Namık Kemal University, Science&Literature Faculty, Department of History.

** Yüksek Lisans Öğrencisi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Tarih Anabilim Dalı, Yakınçağ Tarihi Bilim Dalı, ORCID:0009-0007-0474-5113, zeyneppgenc01mail.com.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

remained under German control throughout the war. The Mulhouse region was only finally liberated from German occupation near the end of World War II. The city was liberated by General de Lattre de Tassigny's 1st Army between November 20–23, 1944. In this liberation, the entry of the 2nd Battalion of the Moroccan Rifle Regiment into the city suburbs on November 20 and the capture of the German positions around the barracks with the support of the French Forces of the Interior (FFI) played a critical role.

Key Words: Mulhouse, Alsace, Joseph Joffre, General Bonneau, Wittersdorf, Emlingen.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

YUNAN MİTOLOJİSİNİN ROMA DUVAR RESİMLERİNE YANSIMASI: POMPEİİ VE ÇEVRESİ

Özge YIMAZ AYDIN *

Özet: Pompeii ve çevresi, Roma dünyasında mitolojik anlatıların gündelik yaşam ile iç içe geçtiği merkezlerden biri olarak tarih, arkeoloji ve sanat tarihi açısından eşsiz bir inceleme alanı sunmaktadır. M.S. 79 yılındaki Vezüv Yanardağ patlaması ile ani bir biçimde lav ve kül tabakası ile varlığı örtülmüş olan kent, duvar resimleri, mekânsal düzenlemeleriyle adeta “donmuş bir kültürel hafıza mekânı” hâline gelmiştir. Bu çalışma Pompeii ve çevresindeki duvar resimlerinde Yunan mitolojisinin yoğunluğu, neden ve nasıl aktarıldığına dikkat çekmeyi amaçlamaktadır. Roma, hiçbir zaman kendi mitolojisini Yunan mitolojisinden kesin çizgilerle ayırmamış; aksine, iki kültürü iç içe geçirerek yeni bir mitolojik anlatı dünyası yaratmıştır. Gün yüzüne çıkartılan kentte evlerin duvarlarını süsleyen freskler, mozaikler ve resimler Roma toplumunun mitolojik bilgi ve ilgilerini, sosyal statülerini yansıtan görsel anlatılar olmuştur. Roma elitleri, Yunan dünyasının entelektüel mirasını sahiplenerek sosyal statülerini görünür kılan bir kültürel strateji geliştirmiştir. Mitolojik sahne seçimi çoğu zaman ev sahibinin eğitim düzeyi, kültürel iddiası, felsefi eğilimleri veya kendisiyle ilişkilendirdiği erdemlere göre belirlenmiştir. Pompeii’deki Casa dei Vettii, Casa del Centenario, Casa di Meleagro gibi yapılarda görülen mitolojik sahneler sanatın bakış açısı oluşturmada önemli bir araç olduğunu göstermektedir. Ayrıca Ariadne, Herakles, Orestes, Perseus sahneleri, Roma’nın Yunan kültürünü nasıl içselleştirdiğini ve kendi sosyal yaşamına ne derece entegre ettiğini gözler önüne sermektedir. Tüm bunlar, Roma toplumunun kimlik inşasını anlamada değerli kaynaklar olup, kültürel etkileşimin en somut görsel belgelerini sunarak antik dünyanın kültürel aktarımını kavramaya da katkı sağlar. Özellikle Dionysos, Aphrodite, Herakles veya Achilleus gibi figürlerin yaygınlığı, Roma toplumunun mitleri hangi bağlamlarda yeniden yorumladığını göstermektedir. Dionysos kültürünün Campania bölgesinde hem dini hem de sosyal bir çekim merkezi olması; Aphrodite figürlerinin özel yaşam alanlarında görülmesi; Herakles’in ise güç, dayanıklılık ve erdem kavramlarını temsil eden bir rol üstlenmesi, mitlerin işlevsel biçimde varlığını ortaya koymaktadır. Bu bağlamda mitolojinin yalnızca antik dönem anlatıları olmadığı, Roma toplumunun zihinsel dünyasını, ritüellerini ve gündelik yaşamını da etkilediği anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Pompeii, Fresk, Herakles, Yunan Mitolojisi, Kültürel İlişki.

THE REFLECTION OF GREEK MYTHOLOGY IN ROMAN WALL PAINTINGS: POMPEII AND ITS SURROUNDINGS

Abstract: Pompeii and its surroundings offer a unique field of study for history, archaeology, and art history as one of the centers where mythological narratives intertwined with daily life in the Roman world. Buried abruptly under layers of ash and pumice following the A.D. 79 eruption of Mount Vesuvius, the city transformed into a “frozen site of cultural memory,” preserving its wall paintings and spatial arrangements in remarkable detail. This study aims to highlight the prevalence of Greek mythology in the wall paintings of Pompeii and the surrounding area, as well as the reasons and mechanisms behind its transmission. Rome never sharply distinguished its own mythology from that of Greece; rather, it intertwined the two cultures and created a new mythological narrative world. Frescoes, mosaics, and paintings adorning the walls of houses unearthed in the city functioned as visual narratives reflecting the Roman society’s mythological knowledge, interests, and social status. Roman elites developed a cultural strategy that appropriated the intellectual heritage of the Greek world, making their social status visibly recognizable. The selection of mythological scenes was often determined by the homeowner’s level of education, cultural ambitions, philosophical inclinations, or the virtues they associated with themselves. Mythological scenes found in residences such as the Casa dei Vettii, Casa del Centenario, and Casa di Meleagro demonstrate that art was a significant tool for shaping social and intellectual perspectives. Moreover, the scenes of Ariadne, Herakles, Orestes, and Perseus reveal how deeply Rome internalized Greek culture and integrated it into its social life. All these elements provide valuable sources for understanding identity construction in Roman society and contribute to interpreting cultural interaction in the ancient world through the most tangible visual evidence. The prevalence of

* Doktora Öğrencisi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Üniversitesi, Tarih Anabilim Dalı, Eskiçağ Tarihi Bilim Dalı, ozgeyilmaazz@gmail.com.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

figures such as Dionysos, Aphrodite, Herakles, and Achilles illustrates the contexts in which Romans reinterpreted myth. The prominence of the Dionysian cult as both a religious and social focal point in Campania; the appearance of Aphrodite in private domestic spaces; and Herakles' role in representing strength, endurance, and virtue indicate the functional presence of myths in Roman life. In this regard, mythology is understood not merely as a collection of ancient narratives but as a force shaping the mental world, rituals, and daily practices of Roman society.

Key Words: Pompeii, Fresco, Herakles, Greek Mythology, Cultural Interaction,

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

SULTAN HAMİD'İN GÖLGESİNDE BİR JÖN TÜRK: JOSEPH FEHMI'NİN MUHALİF KALEMİ

Serap BOZPOLAT AYAN*

Özet: Bu bildiri, 20. yüzyıl başında Fransızca kaleme alınmış Jön Türk literatürünün erken örneklerinden ikisini, Yusuf Fehmi'nin *Tablettes Révolutionnaires d'un Jeune Turc* (1903) ve *Les Coulisses Hamidiennes Dévoilées par un Jeune Turc* (1904) adlı eserlerini konu edinmektedir. Galatasaray Lisesi mezunu, pozitivist ve Fransızca-düşünme geleneği içinde yetişmiş bir Osmanlı aydını olan Fehmi, Paris'e yerleşerek II. Abdülhamid yönetimini eleştiren metinlerini doğrudan Fransız kamuoyuna sunmuştur. İlk eserinde, Hamidiye istibdadına karşı özgürlük, eşitlik ve anayasal yönetime dayalı bir "politik program" ilan eden yazar; imparatorluk içi adaletsizlikleri, sansürü, bürokratik yozlaşmayı ve ulemâ-devlet ittifakını sert biçimde eleştirir. İkinci eseri *Les Coulisses Hamidiennes*, bu ideolojik çizgiyi daha da radikalleştirir: Harem'in erotik-politik yapısı, Yıldız Saray'ındaki yozlaşma, devletin gözetim mekanizmaları ve dinî istismarın toplumsal sonuçları ayrıntılı bir hiciv diliyle teşhir edilir. Fehmi'nin metinleri, Osmanlı siyasal kültüründe muhalif entelektüelin Fransızca yazı dili aracılığıyla kendine kamusal bir alan açma çabasını göstermesi bakımından önemlidir. Bu bildiride, her iki eser yapısal, söylemsel ve tarihî bağlamları içinde değerlendirilerek Jön Türk hareketinin Avrupa'daki yankıları, Fransız kamuoyundaki algısı ve "pozitivist devrim" söyleminin dilsel temsilleri irdelenecektir. Sonuç olarak Yusuf Fehmi, hem dönemin siyasal direniş literatürü içinde erken bir "diaspora entelektüeli" kimliğini hem de Osmanlı modernleşmesinin Batılı eleştirel söylemle kurduğu gerilimli ilişkiyi temsil etmektedir.,

Anahtar Kelimeler: Yusuf Fehmi, II. Abdülhamit Dönemi, Sansür, Pozitivist devrim.

A YOUNG TURK IN THE SHADOW OF SULTAN HAMID: JOSEPH FEHMI'S OPPOSITION PEN

Abstract: This paper focuses on two early examples of Francophone Young Turk literature written at the turn of the twentieth century: Youssef Fehmi's *Tablettes Révolutionnaires d'un Jeune Turc* (1903) and *Les Coulisses Hamidiennes Dévoilées par un Jeune Turc* (1904). A graduate of the Galatasaray Lyceum and a positivist intellectual educated in the French tradition, Fehmi settled in Paris and addressed his works directly to a European readership, articulating a strong critique of Sultan Abdülhamid II's regime. In his first work, Fehmi presents a "political programme" calling for equality, liberty, and constitutional reform, while denouncing despotism, censorship, bureaucratic corruption, and the alliance between religious authority and state power. His second book, *Les Coulisses hamidiennes*, intensifies this radical critique: the harem, the mechanisms of surveillance, the moral decay of the palace, and the instrumentalization of religion are depicted in vivid, almost satirical prose. Together, these texts reveal how an Ottoman dissident intellectual sought to construct a public sphere through the French language and the medium of the political pamphlet. The paper analyzes both works in their structural, discursive, and historical contexts, exploring the transnational circulation of Young Turk ideas, their reception in French public opinion, and the linguistic strategies of "positivist revolution" discourse. Ultimately, Youssef Fehmi emerges as an early "diaspora intellectual" whose writings exemplify both the resistance literature of the Hamidian era and the complex, tension-filled encounter between Ottoman modernization and Western critical thought.

Key Words: Yusuf Fehmi, Period of Abdulhamid II, Censorship, Positivist Revolution.

UN JEUNE TURC À L'OMBRE DU SULTAN HAMID : LA PLUME OPPOSÉE DE JOSEPH FEHMI

Abstrait: Cette communication porte sur deux exemples précoces de la littérature Jeune Turque rédigée en français au début du XXe siècle : les œuvres de Yusuf Fehmi intitulées *Tablettes Révolutionnaires d'un Jeune Turc* (1903) et *Les Coulisses Hamidiennes Dévoilées par un Jeune Turc* (1904). Fehmi, un intellectuel ottoman diplômé du Lycée de Galatasaray, positiviste et formé dans la tradition de la pensée

* Dr. Öğretim Görevlisi, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Bölümü, ORCID: 0000-0003-2146-6988, serapbozpolat@gmail.com

*

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

française, s'est installé à Paris pour présenter directement ses textes critiquant le régime d'Abdülhamid II au public français. Dans son premier ouvrage, l'auteur proclame un "programme politique" basé sur la liberté, l'égalité et un gouvernement constitutionnel contre le despotisme hamidien ; il critique sévèrement les injustices au sein de l'empire, la censure, la corruption bureaucratique et l'alliance entre les oulémas et l'  tat. Son second ouvrage, Les Coulisses Hamidiennes, radicalise davantage cette ligne idéologique : la structure   rotico-politique du Harem, la corruption au Palais de Yıldız, les mécanismes de surveillance de l'état et les conséquences sociales de l'exploitation religieuse sont exposés dans un langage satirique détaillé. Les textes de Fehmi sont importants car ils illustrent la tentative de l'intellectuel dissident dans la culture politique ottomane de se créer un espace public à travers l'écriture en français. Cette communication évaluera les deux œuvres dans leurs contextes structurel, discursif et historique, examinant les échos du mouvement Jeune Turc en Europe, sa perception par le public français et les représentations linguistiques du discours de "révolution positiviste". En conclusion, Yusuf Fehmi représente à la fois une identité précoce "d'intellectuel de la diaspora" dans la littérature de résistance politique de l'époque et la relation tendue que la modernisation ottomane entretenait avec le discours critique occidental.

Mots-cles: Yusuf Fehmi, Période d'Abdulhamid II, Censure, Révolution positiviste.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

MUHAMMED BİN GARSÜDDİN HALEBÎ'NİN CEVHER-NÂMESİ'NDE TILSIMLAR

Sibel MURAD*

Özet: Taşlarla ilgili ilk bilgiler, onların kimyevî niteliklerinden çok mistik etkileriyle ilgilidir. Bu sebeple hastalıkların tedavilerinde ve büyüsel bazı uygulamalarda muska ve tılsım olarak kullanılmışlardır. Değerli/yarı değerli taşları konu alan cevher-nâmelerde, cevherlerin nasıl meydana geldikleri, nerelerde bulundukları, hangi yollarla elde edilebilecekleri, türleri, kıymetleri, tıbbi faydaları, kullanım alanları ve mistik yönleri gibi birçok bilgiye yer verilir. Çalışmamıza konu olan cevher-nâme, Muhammed b. Garsüddîn el-Halebî'nin (ö. 1575), II. Selim'in emriyle Hermes'e ait Arapça bir cevher-nâmeden Türkçeye tercüme ve şerh ettiği bir eserdir. Halebî'nin cevher-nâmesinin literatürdeki diğer cevher-nâmelerden farkı, eserin hemen hemen her babında ilgili cevherle yapılacak tılsımlara ve bunların nasıl yapılacağını anlatan tasvirlerle yer vermesidir. Yazmada toplam 37 adet tasvir bulunmaktadır. Eserde daha çok halk inanışlarıyla ilgili olarak cevherlerin mistik yönüyle ilgili bilgiler ve insanların gözüne sevimli ve güçlü görünmek, halk içinde itibar ve kabul görmek, işlerin kolaylığı, mevki ve makam sahibi olmak, bereketi arttırmak, hapisten kurtulmak, savaşta veya seferde güçlü olmak ve türlü belalardan korunmak, dileklerin gerçekleşmesi, savaşta düşmana galip gelmek, mutluluk ve ferahlık bulmak, kötü varlıklardan ve nazardan korunmak, arzu edilen kişiye kavuşmak gibi çeşitli konularla ilgili birtakım uygulamalardan bahsedilmiştir. Eserde "ilm-i nücum" olarak adlandırılan yıldızlar ilmiyle ilgili de birçok terim ve bilgi bulunmaktadır. Çalışmamızda eserdeki cevherlerle ilgili yapılan tılsım ve uygulamalar hakkında bilgi verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Muhammed b. Garsüddîn el-Halebî, cevher-nâme, tılsım, ilm-i nücum, havass.

TALISMANS IN THE ORE-BOOK OF MUHAMMAD BIN GARSUDDIN AL- HALABI

Abstract: The earliest information about ores relates to their mystical effects rather than their chemical properties. For this reason, they were used as amulets and talismans in the treatment of illnesses and in certain magical practices. Ore-books (cevher-nâme) about precious and semi-precious ores provide a wealth of information, including how these ores are formed, where they are found, how they can be obtained, their types, their value, their medical benefits, their uses, and their mystical aspects. The Cevher-nâme under study is a work translated and annotated into Turkish by Muhammad b. Garsüddîn al-Halabi (d. 1575) from an Arabic ore-book by Hermes, at the behest of Selim II. what distinguishes Halebî's ore-book from other ore-books in the literature is that almost every chapter of the work includes descriptions of talismans made with the relevant ores and how to make them. The manuscript contains a total of 37 descriptions. The work primarily covers information on the mystical aspects of ores, particularly those related to folk beliefs, and discusses various practices related to various topics, such as appearing attractive and powerful in the eyes of others, gaining public respect and acceptance, facilitating tasks, attaining status and authority, increasing abundance, escaping imprisonment, gaining strength in war or on expeditions and protection from various calamities, fulfilling wishes, defeating enemies in battle, finding happiness and relief, protection from evil spirits and the evil eye, and attaining a desired person. The work also contains numerous terms and information related to the science of stars, also known as "ilm-i nücum". This study will provide information on the talismans and practices associated with the ores in the work.

Key Words: Muhammed b. Garsüddîn el-Halebî, Ore-Book, Talisman, Science of Stars, Havass.

* Prof. Dr., Amasya Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, ORCID: 0000-0003-0175-7702, sibel.murad@amasya.edu.tr.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

GÜZEL SANATLAR, PEYZAJ VE MİMARLIK SEMPOZYUMU BİLDİRİ ÖZETLERİ

FINE ARTS, LANDSCAPE AND ARCHITECTURE SYMPOSIUM

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

AŖKIN DÖNÜŖTÜRÜCÜ GÜCÜ: PYGMALİON ETKİSİ VE BOTTICELLİ’NİN SIMONETTA İMGESİ

Canan GÜÇİN* & Tuncay Murat ATAL**

Özet: Antik çağda Pygmalion miti, Romalı şair Publius Ovidius Naso’nun Dönüşümler adlı eserinin onuncu kitabında yer alan önemli bir anlatı olarak karşımıza çıkar. Anlatıda, kadınlarla kurduğu ilişkilerde yaşadığı hayal kırıklıklarını kendi sanatsal yaratıcılığıyla inşa etmeye yönelik heykeltıraş Pygmalion’un hikâyesi aktarılır. Bu araştırma, Pygmalion mitinin yaratıcılık, ideal güzellik ve dönüşüm temalarını, sanat tarihindeki karşılığını irdelemeyi amaçlamaktadır. Adı geçen eserdeki Pygmalion öyküsü, bir sanatçının zihninde oluşturduğu kusursuz güzellik anlayışını, kendi yaratıcı gücüyle somut bir forma dönüştürmesi ve bu formun tanrısal bir müdahale sonucunda canlılık kazanması üzerine kuruludur. Literatürde eğitim, sanat alanında kullanılan bu mitolojik öykü, kişilerin beklentilerinin davranışları şekillendirdiğini öne süren ve kendini gerçekleştiren kehanete temel oluşturan bir düşünce yapısına işaret etmektedir. Bildiride söz konusu sembolik bağın sanat alanındaki görünürlüğü, Rönesans ressamı Sandro Botticelli’nin Simonetta Vespucci imgesine yaklaşımı üzerinden incelenmektedir. Botticelli’nin Simonetta’yı yalnızca estetik bir model olarak değil, ideal güzelliğin ve yaratıcı ilhamın merkez unsuru olarak görmesi, onu tekrarlanan bir figüre dönüştürmüştür. Sanatçının üretim sürecinde ortaya çıkan üç aşamalı yapı diğer bir deyişle beklenti-inanç-gerçekleşme: ideal güzelliği zihinde tasarlamak, bu idealin Simonetta’da karşılığını gördüğüne inanma ve bunu sanat eserlerinde sürekli olarak yeniden işleme olarak görülmektedir. Botticelli’nin Simonetta Vespucci’si Pygmalion mitindeki yaratıcı ile yaratılan arasındaki dönüşümle dikkat çekici benzerlikler taşımaktadır. Simonetta’nın Botticelli’nin zihnindeki güzellik idealine denk düşmesi, tıpkı Galatea’nın canlılık kazanması gibi, sanatçının içsel imgesinin dışavurumu olarak okunmaktadır. Araştırmanın yöntem kısmında Pygmalion öyküsüne ait psikolojik, sosyolojik ve sanat tarihsel literatür taranarak çalışma oluşturulacaktır. Buna ek olarak Botticelli’nin belirli eserleri incelenecek ve pigmalion etkisinin izleri sürülecektir. Bu çalışma, aşkın, beklentinin ve inancın sanatsal üretim sürecini nasıl etkilediğini ortaya koymakta; mitolojik bir anlatının psikoloji ve sanat pratiği arasında kurduğu çok katmanlı ilişkiye dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mitoloji, Pygmalion Etkisi, Botticelli, Aşk, İdeal Kadın.

THE TRANSFORMING POWER OF LOVE

THE PYGMALION EFFECT AND BOTTICELLI'S IMAGE OF SIMONETTA

Abstract: In ancient times, the myth of Pygmalion appears as an important narrative in the tenth book of the Metamorphoses, a work by the Roman poet Publius Ovidius Naso. The narrative recounts the story of the sculptor Pygmalion, who channels his disappointments in relationships with women into his artistic creativity. This research aims to examine the themes of creativity, ideal beauty, and transformation in the Pygmalion myth and their counterparts in art history. The Pygmalion story in the aforementioned work is based on an artist's conception of perfect beauty in his mind, transforming it into a tangible form through his own creative power, and this form gaining life as a result of divine intervention. In the literature, this mythological story used in the field of education and art points to a mindset that suggests people's expectations shape their behavior and forms the basis of self-fulfilling prophecies. The visibility of this symbolic connection in the field of art is examined in the paper through the approach of Renaissance painter Sandro Botticelli to the image of Simonetta Vespucci. Botticelli's perception of Simonetta not merely as an aesthetic model but as the central element of ideal beauty and creative inspiration has transformed her into a recurring figure. The three-stage structure that emerges in the artist's creative process, in other words, expectation-belief-realization: designing ideal beauty in the mind, believing that this ideal is reflected in Simonetta, and constantly reworking it in works of art. Botticelli's Simonetta Vespucci bears striking similarities to the transformation between the creator and the created in the Pygmalion myth. Simonetta's correspondence with Botticelli's ideal of beauty is interpreted as an

* Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Resim Bölümü, Lisans Öğrencisi, ORCID: 0009-0005-8321-4163 gucincanan@gmail.com.

** Dr. Araş. Gör., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Resim Bölümü, plastik sanatlar, ORCID 0009-0006-31973886, tmatal@nku.edu.tr.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

expression of the artist's inner image, much like Galatea's coming to life. The methodology section of the research will be developed by reviewing the psychological, sociological, and art historical literature related to the Pygmalion story. In addition, certain works by Botticelli will be examined and traces of the Pygmalion effect will be explored. This study reveals how love, expectation, and belief influence the artistic production process; it highlights the multi-layered relationship established by a mythological narrative between psychology and artistic practice.

Key Words: Mythology, Pygmalion Effect, Botticelli, Love, Ideal Woman.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

GÖRSEL ANLATI DENEYİMİNDE DUYGULAR ÜZERİNE

CebraİL ÖTGÜN*

Özet: Bir sanat yapıtında duyguların yeri nasıl tespit edilebilir? Duygu ve düşünceler görsel biçimlere dönüştükten sonra, sanatçının, kendi çalışması hakkında yaptığı açıklamaların sınırı var mı? Bu tür açıklamalar, o yapıtın anlamını çoğaltır mı, sınırlar mı? Yapıtta sezdirilemeyen ama üzerine kurgulanmış hikayeler o yapıt anlamamızı kolaylaştırır mı? Dış dünyadan edindiğimiz her türlü bilgi ve deneyimin, iç dünyamızda uyandırdığı karmaşık tepkilerin sanata yansımaları o kadar kolay açıklanabilir mi? Yukarıdaki soruların her birinin doğrudan indirgenebilen bir yanıtının olamayacağı diyalektik bir olgudur. Yaşam ve sanat doğaları gereği birbirini besler, kışkırtır, çelişkilerini çoğaltır. Her ikisinin de değişmez dinamizmi, sürekli yenilenir oluşundadır. Dış dünyadan edindiğimiz tüm uyaranların, iç dünyamıza yansımalarını, süreçlerini ve bir anlatıya dönüşündeki örtüşmelerini, tutarsızlıklarını ve bilinmezliklerini, her yaratıcı insan, bunun olanaksız olduğunu ancak, denenebilir olasılıklarının olduğunu bilir.

Anahtar Kelimeler: Sanat, Görsel Sanatlar, Deneyim, Duygu, Düşünce.

ON EMOTIONS IN VISUAL NARRATIVE EXPERIENCE

Abstract: How can emotions be located in a work of art? Once emotions and thoughts are transformed into visual forms, are there any limits to the explanations an artist can offer about their own work? Do such explanations enhance or limit the meaning of that work? Do the stories imperceptible in the work but constructed upon it facilitate our understanding of that work? Can the complex reactions we derive from all the knowledge and experience we acquire from the outside world, and their reflections in art, be so easily explained? Each of the above questions is a dialectical phenomenon with no directly reducible answer. Life and art, by their very nature, nourish and provoke each other, multiplying their contradictions. The constant dynamism of both lies in their constant renewal. Every creative person understands that all the stimuli we acquire from the outside world are reflected in our inner world, their processes, and the overlaps, inconsistencies, and uncertainties that transform them into narratives. This is impossible, but it does have testable possibilities.

Key Words: Art, Visual Arts, Experience, Emotion, Thought.

* Prof. Dr., Hacettepe Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümü, ORCID: 0000-0002-0472-1740, cebrailotgun@hacettepe.edu.tr.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

SERAMİKTE ENDÜSTRİYEL DÖNÜŞÜM:SERİ ÜRETİME GEÇİŞ VETASARIM YAKLAŞIMLARI

Dilek KUYRUKCU*

Özet: Seramiğin tarihsel serüveni insanın temel ihtiyaçlarına yönelik el işçiliğiyle şekillenen üretimlerle başlamıştır. Tarih boyunca kap kacak gibi günlük gereksinimleri karşılamak için üretilen seramikler, ilerleyen zamanla birlikte yalnızca işlevsel nesneler olmaktan öteye geçmiş, sanatsal bir ifade aracına dönüşmüştür. Seramik yüzeyler, üzerlerindeki biçim, renk ve dekorlamalar aracılığıyla insanın duyu ve düşüncelerini yansıtmalarının bir aracı haline gelerek sanatsal nitelik kazanmıştır. Geleneksel el üretimine dayalı olarak başlayan seramik üretimi, modern hayata geçiş sürecinde hız kazanan sanayileşmeyle birlikte endüstriyel tasarım alanındaki yerini almıştır. Üretim yöntemlerinde meydana gelen köklü değişimler sonucunda seramik, teknolojik, ekonomik ve kültürel açıdan yeni bir kimlik kazanmıştır. Seramik, özü itibarıyla zanaat ve sanatın kesiştiği çok yönlü bir malzemedir. Seramiğin sanatsal ifade aracı olarak kullanılmasının yanı sıra endüstriyel üretimde yer alması, el emeği ve bireysel yaratıcılığı modern üretim teknikleriyle buluşturmuştur. Bu süreçte seramik, sanatsal yönüyle işlevsel kimliği bir araya gelmiştir. Bu gelişme seramiğe yeni bir kimlik kazandırmış, üretimde yeni bir boyuta geçilmiştir. Endüstriyel üretim teknikleri, malzemenin dayanıklılığıyla birleşerek seramiğin estetik değerini ve kullanım alanlarını genişletmektedir. Mimaride kullanılan vitrifiye ürünlerden, sofraya eşyalarına, günlük kullanım seramiklerinden, dekoratif objelere kadar hayatın ayrılmaz bir parçası olan seramik estetik ve işlevselliği bir arada sunmaktadır. Günümüzde seramik hem sanatsal hem de endüstriyel üretimdeki varlığını sürdürmekte, insan yaşamındaki önemini korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: Endüstriyel seramik, Sanayi Devrimi, Endüstri ve Zanaat, Biçim işlev ilişkisi.

INDUSTRIAL TRANSFORMATION IN CERAMICS: TRANSITION TO MASS PRODUCTION AND DESIGN APPROACHES PAPERS TITLE

Abstract:. The historical journey of ceramics began with handcrafted productions designed to meet basic human needs. Throughout history, ceramics, produced to meet daily needs such as utensils, have evolved over time beyond being merely functional objects and have evolved into a means of artistic expression. Ceramic surfaces have become a means of reflecting people's emotions and thoughts through their forms, colors, and decorations, thus gaining artistic quality. Ceramic production, which began as a traditional handicraft, has found its place in the field of industrial design with the acceleration of industrialization during the transition to modern life. As a result of the radical changes in production methods, ceramics has taken on a new identity in technological, economic, and cultural terms. Ceramics is, in essence, a multifaceted material where craft and art intersect. In addition to its use as a means of artistic expression, ceramics' involvement in industrial production has combined handicraft and individual creativity with modern production techniques. In this process, ceramics' artistic and functional identity have merged. This development has given ceramics a new identity and ushered in a new dimension in production. Industrial production techniques, combined with the durability of the material, have expanded the aesthetic value and application areas of ceramics. Ceramics, an integral part of life—from vitrified items used in architecture and tableware to ceramics for everyday use and decorative objects—combine aesthetics and functionality. Today, ceramics maintain their presence in both artistic and industrial production, maintaining their importance in human life.

Key Words: Industrialceramics, IndustrialRevolution, IndustryandCraft, Form-functionrelationship.

*Öğretim Görevlisi, Namık Kemal üniversitesi, Çorlu Meslek Yüksek Okulu, Geleneksel El Sanatları Bölümü, Güzel Sanatlar -Seramik ve Cam, 0000-0001-6979-6858, mail adresi: dkuyrukcu@nku.edu.tr

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

ÇAĞDAŞ FEMİNİST SİNEMA KURAMLARI BAĞLAMINDA MARYNA ER GORBACH'IN “KLONDIKE” FİLMİ ÖRNEĞİ ÜZERİNDEN UKRAYNA SAVAŞINA BİR BAKIŞ

Güneş ÖZAYTEN*

Özet: Feminizm, patriarkal hegemonyaya karşı 20.yy'ın başlarında İngiltere, Fransa, Almanya, Amerika gibi Batılı sanayileşmiş toplumlarda ortaya çıkmıştır. Büyük ekonomik buhranlar, 2 Büyük Paylaşım Savaşı (1.ve 2. Dünya Savaşları) başta olmak üzere savaşların, kıtlıkların, hastalıkların, göçlerin, Soğuk Savaş Dönemi ve sonrasında yaşandığı bu yüzyılda, Feminizmin mücadele alanları, insan hakları ve savaş karşıtlığından ekolojik dengelerin insafsızca sömürülmesine karşı verilen mücadelelere kadar geniş bir yelpaze içinde yer almaktadır. 2 Paylaşım (2.Dünya Savaşı) Savaşı sonrası, merkezinde ABD gibi savaşın kazananlarının olduğu Kuzey Atlantik Pakiti (NATO) kurulmuştur.1991'de SSCB'nin yıkılmasıyla Soğuk Savaş sona ermiş ve onun yerini tek bir güç merkezinin olduğu kapitalist dönemin içinde küresel çatışmalar almıştır. Yeni düzende küresel ekonomide söz sahibi olmak için, ham madde kaynaklarına sahip olmak veya onları ele geçirmek, küresel ticarete daha çok söz sahibi olmak, Şangay İşbirliği Örgütü gibi yeni birlik ya da müttefikliklerin oluşturulması sonucunda, Dünyada bilinen eski kriz alanlarının dışında, yeni kriz alanları ortaya çıkmış ve savaşlar yaşanmaya başlamıştır. Bu açıdan Baltıklardan, Karadeniz kıyılarından Sibirya'ya kadar uzanan eski SSCB coğrafyası da önemli kriz alanlarından biridir. Bu bağlamda Ukrayna, hem Rusya hem de Batılı kapitalist ülkeler açısından çok kritik ve önemli bir konumdadır. Siyasi gerilim sebebiyle daha önce 2014 yılında Kırım'ı ilhak eden Rusya, 2022 yılında ani bir saldırıyla ve Ukrayna'nın doğusunda yer alan Donbass ve Luhansk bölgelerinin bağımsızlığını ilan etmek istediği için insanların baskı ve şiddet gördüğü ve buna ek olarak, Ukrayna'nın NATO'ya katılmak istemesi ve NATO'nun yayımlacı bir strateji izlemesinin Rusya'nın güvenliği açısından tehdit oluşturduğu gerekçesiyle savaşı başlattı. Bu noktada, ABD ve NATO, Batılı Avrupa ülkeleri Ukrayna'nın yanında yer alıp Rusya'ya ağır bir ambargo başlatırken, Ukrayna'ya silah ve mühimmat desteği verdiler. Halen devam eden savaşta, her iki tarafta ağır kayıplar verdiler. Bir çok insan öldü ya da göç etmek zorunda kaldı, şehirler harabeye döndü. Bu dönemde Ukraynalı kadın yönetmen Maryna Er Gorbach “Klondike” filmini çekmiştir. Ukrayna-Türkiye ortak yapımı olan “Klondike” filmi, Donbass bölgesinde yaşayan 30'lu yaşlarda bir çiftçi karı-koca ekseninde yaşananları anlatmaktadır. Kadın hamiledir ve üstelik hamileliğinin son aylarındadır. Kocasının Rusya yanlısı fanatik arkadaşlarıyla olan ilişkisi de, kardeşinin Ukrayna milliyetçiliği de anlamsız ve acımasız gelmektedir. Tek bir isteği vardır; Doğduğu, büyüdüğü topraklarda özgürce yaşamak ve bebeğinin de bu topraklarda doğması ve yaşaması. 2022'deki savaşın başlamasından önce geçen filmde, hava sahasından geçerken karadan havaya atılan bir füzeyle uluslararası bir yolcu uçağının düşürülmesi sonucu olaylar gelişir. Çalışmada, “Klondike” filmi ve filmin savaş karşıtlığı, “milliyetçilik” ve “vatan” gibi kavramlara bakışı, modern feminist sinema kuramları bağlanmalarında ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Feminizm, Savaş Karşıtlığı, Klondike Filmi, Milliyetçilik, Vatan

A VIEW TO THE UKRAINIAN WAR THROUGH THE EXAMPLE OF MARYNA ER GORBACH'S FILM “KLONDIKE” IN THE CONTEXT OF CONTEMPORARY FEMINIST CINEMA THEORIES

Abstract; Feminism emerged in the early 20th century in Western industrialized societies such as England, France, Germany and USA to oppose patriarchal hegemony. This century, marked by major economic depressions, two Great Sharia Wars (World Wars I and II), wars, famines, diseases, migration, the Cold War, and it's aftermath, encompassed a wide range of feminist struggles, from human rights and anti-war to struggles against the ruthless exploitation of ecological balances. Following World War II, The North Atlantic Treaty Organization (NATO) centered on the victors of the war, such as the United States was established. With the collapse of USSR in 1991, the Cold War ended, and it's place was taken by global conflicts within the capitalist era, where a single center of power existed. In this new order, efforts to gain force in the global economy, to possess or seize raw material resources, to have a greater force in global trade, and to form new alliances such as Shanghai Cooperation

* Dr. Öğretim Üyesi, Kafkas Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Radyo,Televizyon ve Sinema Bölümü,
ORCID: 0000-0003-1320-3109, gunes.ozayten@kafkas.edu.tr

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

Organization, have emerged beyond the previously known crisis zones and wars have begun to break out. In this respect, the geography of the former USSR, stretching from the Baltic and Black Sea coasts to Siberia, is also a significant crisis zone. In this context, Ukraine occupies a critical and crucial position for both Russia and Western capitalist countries. Russia which had previously annexed Crimea in 2014 due to political tensions, launched a sudden attack in 2022 on the grounds that the Donbas and Luhansk regions in eastern Ukraine were being subjected to oppression and violence due to their desire to declare independence. Furthermore, Ukraine's desire to join NATO and NATO's expansionist strategy posed a threat to Russia's security. At this point the United States and NATO provided Ukraine with weapons and ammunition, while Western European countries sided with Ukraine and imposed a heavy embargo on Russia. In the ongoing war, both sides have suffered heavy losses. Many people have been killed or forced to flee, and cities have been left in ruins. During this period, Ukrainian film director Maryna Er Gorbach shot the film "Klondike". A Ukrainian-Turkish co-production "Klondike", depicts the lives of a couple in their 30's, a farmer and wife living in the Donbass region. The woman is pregnant and she's in the final months of her pregnancy. Her husband's relationship between his fanatical pro-Russian friends and her brother's Ukrainian nationalism, seems meaningless and cruel to her. She has only one wish; to live freely in the land where she was born and raised, and for her baby to be born and live there as well. Set before the outbreak of the war in 2022, the film unfolds after an international passenger jet is shot down by a surface-to-air missile while passing through its airspace. The study examines the film "Klondike" and its perspective on concepts such as anti-war, "nationalism" and "homeland" within the context of modern feminist film theories.

Key Words: Feminism, Anti-war, Klondike Film, Nationalism, Homeland

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

OSMANLI DENİZCİLİĞİNDE KALYON VE KADIRGA TİPOLOJİSİNİN 16.yy İZNIK ÇİNİ VE SERAMİK SANATINA YANSIMASI

Hacer ALPTEKİN*

Özet: Geleneksel Türk çini ve seramik sanatının zengin motif repertuarında görülen gemi kompozisyonları, Osmanlı denizciliğinden beslenen imge dünyasını, kalyon ve kadirga tasarımlarıyla sunmaktadır. Gemiler, Selçuklu ve Beylikler dönemlerinde olduğu gibi Osmanlı'da da denizlere hakimiyetin önemli bir göstergesi olmuştur. 16. Yüzyılın çini ve seramik sanatına doğrudan yansıyan bu imgeler, Osmanlı'nın Akdeniz'e olan hakimiyetinin, güç ve iktidar sembolizmini çeşitli tasarımlarla görünür kılmıştır. Dünya müzelerinde Osmanlı seramik sanatının literatür örnekleri olarak karşımıza çıkan gemiler; sanat ve tasarım estetiğinin yanı sıra Akdeniz kültür tarihinde Osmanlı kimliğini yansıtmaları bakımından önemlidir. Osmanlı'nın sanat üretme motivasyonunu denizcilik geçmişi üzerinden günümüze yansıtan gemi tasarımları, dönemsel özellikleri ile dikkat çekmektedir. Osmanlı donanma tarihinde gelişen ve değişen bu gemi tipolojisinin, doğrudan çini ve seramik sanatına yansımaları başta İznik olmak üzere Kütahya ve Çanakkale üretimlerinin kronolojik örnekleri üzerinden izlemekteyiz. Özellikle kalyon ve kadirga tipolojisinin, 16. yüzyıl Osmanlı dönemi kullanım seramikleri olan bardak, tabak, kâse, küp, kavanoz gibi evanilerde yoğun olarak betimlendiği görülmektedir. Kullanım seramikleri ile günlük yaşamın içerisine dahil olan gemi imgeleri, mimariye bağlı olarak gelişen çini tasarımlarında ise nadide bir koleksiyon örneği ile sınırlıdır. Osmanlı kullanım seramiklerinde yaygın bir tasarım unsuru olarak kullanılan gemi imgesi, deniz aşırı ticari malların da odak noktasını oluşturmuştur. Bu yönüyle ticaret, satın alma, sipariş, hediye veya çeşitli yollarla dünya müzeleri ve önemli koleksiyonlarda yer alan bu gemi tasvirli İznik seramikleri, geleneksel yöntemler ile üretilen sanatsal değerlerinin yanı sıra Osmanlı denizcilik tarihine de şahitlik eden birer belge niteliğindedir. Geçmişin bilgisini günümüze aktaran gemi figürlü İznik seramiklerinin ele alındığı bu çalışmada, 16. yüzyıl Osmanlı donanma filoları, kalyon ve kadirgaların tipolojik özellikleri, stilize edilmiş motif ve kompozisyon kurguları, çini ve seramik sanatına yansıyan ikonografisi ile dünya müzelerinde kayıtlı bulunan literatür örnekleri üzerinden değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: İznik Çini ve Seramik Sanatı, Osmanlı Denizciliği, Kültürel Miras.

THE REFLECTION OF GALLEY AND KADIRGA TYPOLOGY IN OTTOMAN NAVAL ARCHITECTURE ON 16TH CENTURY IZNIK TILE AND CERAMIC ART

Abstract: The ship compositions seen in the rich motif repertoire of traditional Turkish tile and ceramic art present the imagery inspired by Ottoman seafaring, with galleon and galley designs. Ships were an important indicator of maritime supremacy in the Ottoman Empire, as they had been during the Seljuk and Beylik periods. These images, which are directly reflected in 16th-century tile and ceramic art, have made the Ottoman Empire's dominance over the Mediterranean and its symbolism of power and authority visible through various designs. The vessels that appear in the literature of Ottoman ceramic art in museums around the world are significant not only for their artistic and design aesthetics but also for reflecting Ottoman identity in the cultural history of the Mediterranean. Ship designs that reflect the Ottoman Empire's motivation for artistic production through its maritime history to the present day are noteworthy for their period characteristics. We trace the direct reflection of this evolving and changing ship typology in Ottoman naval history on ceramic and pottery art through chronological examples from İznik, Kütahya and Çanakkale production. In particular, the galley and caravel typologies are intensively depicted on household ceramics such as cups, plates, bowls, jugs, and jars, which were used during the 16th-century Ottoman period. While ship imagery was incorporated into daily life through utilitarian ceramics, it is limited to a rare collection example in tile designs developed in connection with architecture. Ship imagery, a common design element in Ottoman utilitarian ceramics, also formed the focal point of overseas trade goods. In this respect, these İznik ceramics depicting ships, which are found in museums and important collections around the world through trade, purchase, order, gift or various other means, are not only artistic objects produced using traditional methods but also serve as documents bearing witness to Ottoman maritime history. This study, which examines İznik ceramics featuring ship

* ORCID: 0000-0001-7195-2277

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

figures that convey the knowledge of the past to the present day, will evaluate the 16th-century Ottoman naval fleets, the typological characteristics of galleons and galleys, stylised motifs and compositional designs, and the iconography reflected in tile and ceramic art, based on examples recorded in world museums.

Key Words: İznik Tile And Ceramic Art, Ottoman Seafaring, Cultural Heritage.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

KAFKAS'TA TIBBİ BİTKİLERİN BOTANİK SANAT BAĞLAMINDA İNCELENMESİ

İpek ŞENEL ÖZAYTEN *

Özet: Bilimsel Araştırmalar Projeleri (BAP) kapsamında olan Projemiz Kafkas Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Biyoloji Bölümü ve Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü ile bilim ve sanat işbirliğine dayanır. Projemizin yürütücüsü Sinema Tv Bölümü Dr. Öğr. Üyesi Güneş Özayten, Araştırmacıları Resim bölümü Dr.Öğr. Üyesi İpek Şenel Özayten, Botanik Bölümü Dr.Öğr.Üyesi Mustafa Kemal Altunoğlu Kafkas Üniversitesi Merkez Kampüsünde yer alan tıbbi bitkilere dair bilinç geliştirmek amacı taşır. Güncel sanat pratikleri, kendi disiplinlerinin sınırlarının ötesine geçerek, hayatın farklı alanlarından bilimsel disiplinlerle ortaklaşa, işbirliği içinde çalışmalar yapma olanağına sahiptirler. Doğadaki bitkileri tüm karmaşık ayrıntılarıyla yakalayan botanik sanat, resim sanatıyla botanik alanının işbirliğiyle ortaya çıkmıştır. Botanik sanatın, canlı bitkileri inceleyip tanımlamak gibi bir bilimsel ve sanatsal işlevi vardır. Bitki türlerinin belgelenmesinde ve korunmasında çok önemlidir. Bunun yanı sıra, oluşturulan eserlerin her biri estetik olarak sanatsal yapıt olma özelliği taşır. Bu açıdan düşünüldüğünde botanik sanat, bilimle iç içe geçmiş resim alanına özgü bir bilimsel ve sanatsal disiplindir. Kars'ın coğrafi ve endemik yapısına bakıldığında bitki florası bakımından çok zengin olduğu görülür. Kafkas Üniversitesi kampüsünde yapılan botanik sanat çalışmalarının hedefleri; Kars'ta canlı bitki çizimi eğitiminin dökümanter video yoluyla tanıtılması, geliştirilmesi, bu eğitimi alan çizerlerin doğa rehberlerin ortaya çıkması ve bu sayede bitkilerin, halk tarafından tanınmasıdır. Çalışma, botanik sanatın, botanik bilimiyle bağlantısı dışında resim sanatı açısından da eğitsel etkinlikler yapılmasını kapsar. Farklı alanlardan araştırmacıların bir araya gelerek bilimi, sanatla harmanladığı bu çalışmalara bakıldığında güncel sanat pratiklerinde görülen sonuçlandırılmış -çerçeve içine alınmış- sanat eserinin kendisinden çok, bitki gözlem, onu koruma ve sanatsal üretim sürecini kapsayan bir dokümanter video çalışması yapılması daha fazla ön plandadır. Güncel sanat pratiklerinde bir araç olabilen dökümanter video tekniği, yerelden evrensele ulaşma ve farklı alanlardan bireylerin bir arada çalışma, üretme imkanını sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Botanik Bilimi, Botanik Sanat, Güncel Sanat, video tanıtım

EXAMINATION OF MEDICINAL PLANTS IN THE CAUCASUS WITHIN THE CONTEXT OF BOTANICAL ART

Abstract: Our project, part of the Scientific Research Projects (BAP), is based on a scientific and artistic collaboration with the Biology Department of the Faculty of Arts and Sciences at Kafkas University and the Painting Department of the Faculty of Fine Arts. The project is led by Güneş Özayten, PhD, of the Cinema and TV Department. The researchers are İpek Şenel Özayten, PhD, of the Painting Department, and Mustafa Kemal Altunoğlu, PhD, of the Botany Department. The project aims to raise awareness of medicinal plants found on Kafkas University's main campus. Contemporary art practices have the opportunity to work in collaboration with scientific disciplines from different areas of life, going beyond the boundaries of their own disciplines. Botanical art, which captures plants in nature with all their complex details, emerged through the collaboration of the field of painting and botany. Botanical art has a scientific and artistic function, such as examining and describing living plants. It is very important in documenting and preserving plant species. In addition, each of the works created has the feature of being an aesthetically artistic work. When considered from this perspective, botanical art is a scientific and artistic discipline specific to the field of painting, intertwined with science. When we look at the geographical and endemic structure of Kars, it is seen that it is very rich in terms of plant flora. The aims of the botanical art studies carried out in the central campus of Kafkas University are; to introduce and develop live plant drawing education in Kars through documentary video, to create nature guides for the

* Dr.Öğr.Üyesi, Kafkas Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümü, 0000-0003-3091-4180, ipeksenell@gmail.com (Phd Faculty member, Kafkas University, Faculty of Fine Arts, Department of Painting 0000-0003-3091-4180, ipeksenell@gmail.com).

Bu çalışma, Kafkas üniversitesi güdümlü BAP projesi kapsamında ele alınmaktadır. Kafkas Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü Dr. Öğretim Üyesi İpek Şenel ÖZAYTEN, Kafkas Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sinema – Tv Bölümü Dr. Öğretim Üyesi Güneş ÖZAYTEN, Kafkas Üniversitesi Fen – Edebiyat Fakültesi Biyoloji Bölümü Botanik Anabilim Dalı Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Kemal ALTUNOĞLU

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

illustrators who receive this education and thus to make plants known to the public. The study covers educational activities in terms of painting art in addition to the connection of botanical art with botanical science. When we look at these studies where researchers from different fields come together and blend science with art, it is more important to make a documentary video study that covers the process of plant observation, protection and artistic production rather than the finalized -framed- artwork itself seen in contemporary art practices. The documentary video technique, which can be a tool in contemporary art practices, provides the opportunity to reach from the local to the universal and for individuals from different fields to work and produce together.

Key Words: Botanical Science, Botanical Art, Contemporary Art, video introduction

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

ÇOCUKLUK, GENÇLİK VE YETİŞKİNLİKTE BİR MÜZİK ALETİ ÇALMAYI ENGELLEYEN FAKTÖRLERİN GENEL ÇERÇEVEDE DEĞERLENDİRİLMESİ

Mustafa ALBAYRAK*

Özet: Bu makale, bireylerin yaşam evreleri boyunca (çocukluk, gençlik ve yetişkinlik) müzik aleti çalmayı bırakmalarına ya da öğrenmeye başlamalarına engelleyen çok katmanlı etkenleri bütüncül bir yaklaşımla ele almaktadır. Müzik eğitimi, yalnızca bireysel çaba ile değil, aynı zamanda çevresel, kurumsal ve toplumsal koşulların etkisiyle şekillenmektedir. Bireysel düzeyde motivasyon eksikliği, öz-yeterlik duygusunun düşüklüğü ve performans kaygısı gibi psikolojik faktörler süreci olumsuz etkileyebilir. Aile ve çevre faktörleri arasında ise ebeveyn desteğinin yetersizliği ve kültürel sermayenin sınırlı olması dikkat çeker. Bunun yanında, okullardaki müzik politikaları, sosyoekonomik eşitsizlikler ve kaliteli eğitime erişim gibi kurumsal koşullar da öğrenim sürecini doğrudan etkiler. Ayrıca fiziksel engeller, öğrenme güçlükleri ve yaşla birlikte değişen nöroplastisite kapasitesi, özellikle yetişkin bireyler için önemli sınırlayıcı unsurlar arasında yer alır. Erken yaşta başlama, düzenli eğitim alma ve ekonomik imkânlarla erişim ise müzik öğreniminde başarıyı artıran başlıca etkenlerdir. Çalışmanın sonunda, tüm bu bulgular ışığında kapsayıcı müzik eğitimi politikalarına ve yetişkinler için uygun öğrenme ortamlarına dair öneriler sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Müzik Eğitimi, Yaşam Evreleri, Motivasyon, Sosyoekonomik Eşitsizlik, Öğrenme Engelleri, Kültürel Sermaye, Eğitim Politikaları.

A GENERAL FRAMEWORK EVALUATION OF FACTORS THAT PREVENT PLAYING A MUSICAL INSTRUMENT IN CHILDHOOD, YOUTH AND ADULTHOOD

Abstract: This article takes a holistic approach to the multilayered factors that prevent individuals from quitting or starting to learn a musical instrument throughout their lifespan (childhood, adolescence, and adulthood). Music education is shaped not only by individual effort but also by environmental, institutional, and societal conditions. Psychological factors such as lack of motivation, low self-efficacy, and performance anxiety can negatively impact the process. Among family and environmental factors, inadequate parental support and limited cultural capital are noteworthy. Furthermore, institutional conditions such as music policies in schools, socioeconomic inequalities, and access to quality education directly impact the learning process. Furthermore, physical disabilities, learning difficulties, and the changing neuroplasticity capacity that changes with age are among the most significant limiting factors, especially for adults. Early start, regular education, and access to economic opportunities are key factors that increase success in music learning. In light of these findings, the study concludes with recommendations for inclusive music education policies and appropriate learning environments for adults.

Key Words: Music Education, Life Stages, Motivation, Socioeconomic Inequality, Learning Disabilities, Cultural Capital, Educational Policies

* Başöğretmen, Kağıthane Halk Eğitimi Merkezi, Türk Halk Oyunları, Müzik, <https://orcid.org/0009-0001-1942-6306>, mustafaalbayrak1@hotmail.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

FİZİKSEL VE DİJİTAL DENEYİM ALGISI İLE DUYGUSAL DEĞER ANALİZİ: LEONARDO DA VİNCİ’NİN “SON AKŞAM YEMEĞİ” TABLOSU ÜZERİNE BİR İNCELEME

Özlem AL*

Özet: Bu araştırma, Rönesans’ın en ikonik eserlerinden biri olan “Son Akşam Yemeği” (Cenacolo Vinciano) tablosunu merkeze alarak küresel kültürel mirasın günümüz tüketim pratikleriyle nasıl etkileşime girdiğini incelemektedir. Çalışmanın temel amacı, sanat eserlerinin fiziksel olarak yerinde deneyimlenmesi ile dijital veya basılı mecralar aracılığıyla dolaylı biçimde algılanması arasındaki bilişsel (bilgi temelli) ve duygusal (haz, hayranlık, şaşkınlık, manevi yoğunluk) farklılıkları ortaya koymaktır. Ayrıca araştırma; eserin turistik değeri, kısıtlı ziyaret kapasitesi, yüksek bilet fiyatı, bilet bulma zorluğu ve Türkiye’deki seyahat acentalarının esere yönelik pazarlama stratejilerini de analiz etmektedir. Bu kapsamda çalışma şu temel sorulara odaklanmaktadır: Eseri yerinde görenler ile dijital/basılı mecralarda görenler arasında eserin boyutu, mekânsal atmosferi, sanatsal niteliği ve manevi değeri açısından hangi belirgin algı farkları bulunmaktadır? Ziyaretçilere uygulanan 15 dakikalık sınırlı izleme süresi, ziyaretçiler tarafından bir kısıtlama mı, yoksa deneyimin değerini artıran bir ayrıcalık olarak mı algılanmaktadır? Yöntem Araştırma, karma yöntem yaklaşımıyla tasarlanmıştır ve hem nitel hem de nicel veri toplama tekniklerini içermektedir. Literatür ve Doküman Analizi Eserin sanatsal, turistik ve eğitimsel değeri üzerine literatür taraması yapılmış, Milano’nun uluslararası ziyaretçi istatistikleri ve “Son Akşam Yemeği”nin resmî ziyaretçi kapasitesi incelenmiştir. Alan Araştırması (Devam Eden Süreç) İki farklı hedef kitleye yönelik anket ve yarı yapılandırılmış mülakatlar uygulanmaktadır: a) Eseri fiziksel olarak ziyaret etmiş kişiler b) Eseri yalnızca dijital/basılı kanallardan görmüş kişiler Katılımcılara eserin boyutu, atmosferi, restorasyonun etkisi, sınırlı izleme süresi ve esere yükledikleri sanatsal/manevi değer gibi temalar üzerinden sorular yöneltilmiştir. Ön Bulgular ile edilen ön veriler, iki grup arasında belirgin algı farklılıkları olduğunu göstermektedir: 1. Fiziksel Deneyim ve Hayranlık Yoğunluğu Eseri canlı deneyimleyen katılımcılar, tablonun gerçek boyutları, mekânla kurduğu mimari bütünlük, ışık-perspektif ilişkisi ve mekânın sessiz/korunaklı atmosferinin yarattığı duygu yoğunluğu nedeniyle beklenenden daha güçlü bir “hayranlık” ve “durağan saygı” duygusu geliştirdiklerini ifade etmiştir. 2. 15 Dakikalık Sınırlı İzleme Süresinin Algısı Katılımcıların büyük çoğunluğu 15 dakikalık sınırlamanın: deneyimi azaltmak yerine yoğunlaştırdığını, esere “nadir ve değerli bir deneyim” niteliği kazandırdığını, kontrol edilen giriş sistemi nedeniyle “ayrıcalıklı bir erişim” duygusu yarattığını belirtmiştir. 3. Türkiye Seyahat Acentaları Açısından Bulgular Türkiye pazarına yönelik ön analizler şu eğilimleri göstermektedir: Acentalar eseri genellikle İtalya kültür turlarının bir parçası olarak sunmaktadır. Yüksek bilet maliyetleri, bilet teminindeki süreklilik sorunu ve sınırlı kontenjan nedeniyle sadece “Son Akşam Yemeği” odaklı özel tur paketleri oldukça azdır. İtalya’daki turizm mevzuatı gereği, AB dışı rehberlerin müze içinde rehberlik yapamaması nedeniyle acentalar Milano’da İtalyan lisanslı rehber kiralamak zorundadır. Bu zorunluluk, tur paketlerinin toplam maliyetini artırmakta ve ürünün ticarî sürdürülebilirliğini sınırlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Son Akşam Yemeği, Fiziksel Deneyim, Dijital Deneyim, Rönesans, Sanatsal Algı, Duygusal Algı, Kültürel Miras, Turizm, Sanat Eğitimi.

PERCEPTION OF PHYSICAL AND DIGITAL EXPERIENCE AND EMOTIONAL VALUE ANALYSIS:AN EXAMINATION OF LEONARDO DA VINCI’S “THE LAST SUPPER”

Abstract: This study examines how global cultural heritage interacts with contemporary consumption practices by focusing on one of the most iconic works of the Renaissance, *The Last Supper* (Cenacolo Vinciano). The primary aim is to reveal the cognitive (knowledge-based) and emotional (pleasure, admiration, awe, spiritual intensity) differences between experiencing an artwork physically on-site and perceiving it indirectly through digital or printed media. The research also analyzes the artwork’s touristic value, limited visitor capacity, high ticket prices, difficulty in securing tickets, and the marketing strategies employed by Turkish travel agencies regarding this masterpiece. Within this scope, the study focuses on the following key questions: What significant perceptual differences exist between those who experience the artwork in person and those who view it through digital/printed media

* Dr., İstanbul Gelişim Üniversitesi , ozlemistanbultr@gmail.com 0009-0001-3560-9428

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

in terms of its size, spatial atmosphere, artistic qualities, and spiritual value? Is the 15-minute restricted viewing period perceived by visitors as a limitation, or as a factor that enhances the exclusivity and value of the experience? The research follows a mixed-methods approach, incorporating both qualitative and quantitative data collection techniques. A literature review was conducted regarding the artistic, touristic, and educational value of the artwork. Milan's international visitor statistics and the official visitor capacity of *The Last Supper* were examined. According to Field Research (Ongoing Process) Surveys and semi-structured interviews are being conducted with two target groups: a) Individuals who have visited the artwork physically b) Individuals who have seen the artwork only through digital or printed channels. Participants were asked questions on themes such as the artwork's size, atmosphere, the impact of restoration, the restricted viewing period, and the artistic/spiritual value they attribute to the piece. According to Preliminary Findings 1. Physical Experience and Intensity of Admiration Preliminary data indicate clear perceptual differences between the two groups. Participants who experienced the artwork in person reported developing a stronger-than-expected sense of "admiration" and "reverent stillness" due to the painting's actual dimensions, its architectural integration with the space, the light-perspective relationship, and the silent, protected atmosphere of the setting. 2. Perception of the 15-Minute Viewing Restriction. The majority of participants stated that the 15-minute limitation: intensified the experience rather than diminishing it, endowed the visit with a sense of a rare and valuable encounter, created a feeling of exclusive access due to the controlled entry system. According to Findings Related to Turkish Travel Agencies Preliminary analyses for the Turkish market reveal the following tendencies: Agencies generally present the artwork as part of broader Italy cultural tours. Due to high ticket costs, limited quotas, and difficulties in ensuring continuous ticket availability, tour packages exclusively centered on *The Last Supper* remain scarce. In accordance with Italian tourism regulations, non-EU tour guides are not permitted to provide official guiding services inside museums or historical sites; thus, Turkish agencies must hire Italian-licensed local guides in Milan. This requirement increases overall tour package costs and restricts the commercial sustainability of such offerings.

Key Words : The Last Supper; physical experience; digital experience; Renaissance; artistic perception; emotional perception; cultural heritage; tourism; art education

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

KÜRESEL İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE PEYZAJ MİMARLIĞI

Rüya YILMAZ*

Özet: İklim değişikliği ve etkileri insanlığın karşı karşıya kaldığı en önemli çevre sorunlarını oluşturmaktadır. Oluşan çevre sorunlarının çözümünde tüm dünyada bilimsel çalışmalar yapılmasına rağmen yeterli olmadığı görülmektedir. Dünyada iklim değişikliğinin yarattığı tehditler giderek artarken, oluşan iklim krizini tek başına çözecek bir meslek ve bir strateji bulunmamaktadır. İklim değişikliğine karşı mücadele ilgili tüm meslek disiplinlerinin bir arada çalışması gerekmektedir. Bu doğrultuda, iklim değişikliğine karşı uyumun artırılması ve iklim değişikliğinin etkilerinin azaltılması kapsamında iklim eylem planlarının oluşturulması ve uygulanması gerekmektedir. Peyzaj Mimarlığı, iklim değişikliğinin etkilerine karşı çalışmalar yürütecek bir meslek disiplini. Peyzaj mimarlığı meslek disiplini öncelikli olarak; hava kalitesini iyileştirme, ısı adası etkisini azaltma, dikey bitkilendirme, çatı bahçeleri oluşturma, taşkınları ve yüzey akışını azaltma, açık yeşil alanları arttırma, kentsel tarım alanlarının oluşturulması, habitat oluşturma, mavi- yeşil altyapı planlama, biyolojik çeşitliliği koruma, ağaçlandırma ve erozyonun azaltılması gibi çalışmalarla iklim değişikliğinin azaltmasında katkı sağlamaktadır. Bu kapsamda mevcut literatür incelemesi yapılmıştır. Bu çalışmada, peyzaj mimarlığı mesleğinin tasarım, planlama, uygulama ve yönetim çalışmaları ile iklim değişikliğine uyum sürecindeki katkıları irdelenecektir. Böylece *iklim değişikliğinin nedenleri ve ortaya çıkan etkilerine çözüm bulunmaya çalışılmıştır*. Doğa temelli çözümler, akıllı binalar ve akıllı kentler gibi uygulamaların, yaşam kalitesi üzerindeki etkileri ortaya konmuştur. Bu sonuç olarak halkın bu konulardaki farkındalığının artırılması için öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: İklim değişikliği, Peyzaj Mimarlığı, Planlama, Tasarım, Yönetim.

GLOBAL CLIMATE CHANGE AND LANDSCAPE ARCHITECTURE

Abstract: Climate change and its impacts constitute the most significant environmental problems facing humanity. Despite scientific studies conducted worldwide to address these emerging environmental problems, they are proving insufficient. As the threats posed by climate change intensify globally, no single profession or strategy can single-handedly solve the emerging climate crisis. Combating climate change requires the collaborative efforts of all relevant professional disciplines. To this end, climate action plans must be developed and implemented to increase adaptation to climate change and mitigate its effects. Landscape Architecture is a professional discipline that will work to address the impacts of climate change. Landscape architecture contributes primarily to climate change mitigation through initiatives such as improving air quality, reducing the heat island effect, vertical planting, creating rooftop gardens, reducing floods and runoff, increasing open green spaces, creating urban agricultural areas, habitat creation, blue-green infrastructure planning, protecting biodiversity, afforestation, and reducing erosion. A review of existing literature was conducted in this context. This study will examine the contributions of the landscape architecture profession to climate change adaptation through its design, planning, implementation, and management efforts. This will address the causes and impacts of climate change. The impacts of nature-based solutions, smart buildings, and smart cities on quality of life are explored. Consequently, recommendations are presented to raise public awareness of these issues.

Key Words: Climate Change, Landscape Architecture, Planning, Design, Management.

* Prof. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi
Peyzaj Mimarlığı Bölümü, ORCID: 0000-0001-8752-7144, ryilmaz@nku.edu.tr

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

MAVİ-YEŞİL ALTYAPI SİSTEMLERİNİN DİRENÇLİ KENTLER OLUŞTURULMASINDA SAĞLADIĞI OLANAKLAR

Rüya YILMAZ * & Okan YILMAZ**

Özet: İnsanlık tarihinde kentler medeniyetlerin merkezleri olarak her zaman önemli konumda olmuştur. Kentlerin plansız olarak hızla büyümesi ve hızla artan çevre sorunları; sosyal, fiziksel, ekolojik ve ekonomik birçok problemi beraberinde getirmiştir. Ayrıca, hızlı kentleşme sonucu, insan sağlığı üzerindeki olumsuz etkiler, çevresel bozulma ve ekolojik sürdürülebilirliğin azalması gibi çok sayıdaki problem ortaya çıkmıştır. Bu problemlere çözüm olarak, doğa temelli çözümlerin benimsenmesi ile yeşil ve mavi altyapı sistemlerinin kurulması önem kazanmıştır. Bu durumda, insan-doğa-kent arasındaki ilişkilerin yeniden planlaması gerektiğini ortaya konulmaktadır. Bu zorluklara yanıt olarak, doğa temelli çözümleri benimsenmesi ile yeşil ve mavi altyapı sistemlerinin kurulması önem kazanmaktadır. Bu nedenle doğa temelli çözümler kentlere; sosyal, çevresel, ekolojik, ekonomik, mekânsal açıdan fayda sağlamakta ve dirençli bir yapı oluşturmaktadır. Dirençli kentlerin oluşturulmasındaki en önemli sistemlerden bir tanesi mavi-yeşil altyapı sistemleridir. Mavi-yeşil altyapı sistemleri, kent ve çevresindeki peyzaj birimlerini birbirine bağlayan bir ağı oluşturmaktadır. Ayrıca mavi-yeşil altyapı sistemleri ekosisteme katkı sağlanmakta ve bu katkı 'ekosistem hizmeti' olarak isimlendirilmektedir. Bu çalışmada kentlerdeki direncin artırılmasında, mavi-yeşil altyapı sistemlerinin sağladığı ekosistem hizmetleri irdelenmiştir. Böylece kentlerin sürdürülebilirliğinin sağlanması için dirençli kent stratejilerinin oluşturulmasında mavi-yeşil altyapı sistemleri değerlendirilmiştir. Sonuç olarak, kentsel mavi-yeşil altyapı ve dirençli kentlerin sağladığı ekosistem hizmetlerinin insan ve ekosistem sağlığı ile sağlıklı yaşanabilir alanlar için önemi ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Mavi-yeşil altyapı, Dirençli kentler, Planlama, Peyzaj

OPPORTUNITIES OF BLUE-GREEN INFRASTRUCTURE SYSTEMS IN CREATING RESILIENT CITIES

Abstract: In human history, cities have always been important as centers of civilizations. The unplanned, rapid growth of cities and the rapidly increasing environmental problems have brought about numerous social, physical, ecological, and economic problems. Furthermore, rapid urbanization has led to numerous problems, including adverse effects on human health, environmental degradation, and a decrease in ecological sustainability. As a solution to these problems, adopting nature-based solutions and establishing green and blue infrastructure systems have gained importance. In this case, it is revealed that the relations between humans, nature and cities need to be re-planned. In response to these challenges, adopting nature-based solutions and establishing green and blue infrastructure systems have gained importance. Therefore, nature-based solutions provide cities with social, environmental, ecological, economic, and spatial benefits and create resilient structures. One of the most important systems in creating resilient cities is blue-green infrastructure systems. Blue-green infrastructure systems form a network that connects the city and the surrounding landscape units. Blue-green infrastructure systems also contribute to the ecosystem, a contribution referred to as an "ecosystem service." This study examines the ecosystem services provided by blue-green infrastructure systems in increasing urban resilience. Thus, blue-green infrastructure systems were evaluated in developing resilient city strategies to ensure urban sustainability. As a result, the importance of urban blue-green infrastructure and ecosystem services provided by resilient cities for human and ecosystem health and healthy livable areas has been demonstrated.

Key Words: Blue-green infrastructure, Resilient cities, Planning, Landscape

* Prof. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi
Peyzaj Mimarlığı Bölümü, ORCID: 0000-0001-8752-7144, ryilmaz@nku.edu.tr

** Prof. Dr., Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Mimarlık ve Tasarım Fakültesi Peyzaj Mimarlığı Bölümü,
ORCID: 0000-0001-5390-8870, okanyilmaz@comu.edu.tr

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

EKOLOJİ VE SANAT: ENDÜSTRİYEL VE DOĞAL ATIKLARIN FONSIYONAL TASARIMLARA DÖNÜŞTÜRÜLMESİ VE İNSAN YAŞAMINA ETKİSİ

Sedat ÖZER* & Tuncay Murat ATAL** & Metin EKER***1

Özet: 21. yüzyıldaki insan türünün neden olduğu çevresel sorunlar, ekolojik sistem için yenilikçi ve sürdürülebilir çözümlerin benimsenmesini zorunlu kılmaktadır. Moda endüstrisi, her yıl milyonlarca ton atık üretmesinden dolayı ekolojik ayak izi hususunda eleştirilmektedir. Bu bağlamlar doğrultusunda endüstriyel ve doğal atıkların geri dönüşümü hem çevre kirliliğini azaltma hem de estetik ve fonksiyonel tasarımların oluşturulmasını teşvik etme fırsatı sunmaktadır. Bu çalışma, tasarımın sanatsal değerinden yola çıkarak insan emeğinin duyulara hitap eden estetik yanına doğru ilerletilmesindeki süreci önemsemektedir. Bu çalışmanın amacı endüstriyel ve doğal atıkların estetik tasarımlara dönüştürülmesindeki akıllı, emeği, bir arada üretme farkındalığını açığa çıkarmaktır. Zira bu idrak süreçlerinin insan yaşamına olumlu etkileri hızlı bir şekilde olacaktır. İnsanoğlunun yaşadığı Sanayi Devrimi ve günümüzde yaşanan teknolojik devrim gösterir ki insan doğası ve dünyası ne türden bir senaryo ile karşılaşacaksa karşılaşsın el emeği ile üretim yapan insan, içinde bulunduğumuz yüzyılın insanı olarak anılacaktır. Öncelikle etrafını saran bütün türlerle ve ekolojik sistemle barışık olan yanı sıra endüstriyel ve doğal atıkların ileri dönüşümüne bütün ekosistemin yaşam hakkını gözeterek adımlarını atan insan, geleceğin kentlerini kuracaktır. Yöntem olarak literatür incelemesi ve sanat tarihsel araştırma kullanılan bu çalışmada örneklem dünyası, Stella McCartney, Vivienne Westwood ve Issey Miyake gibi moda markalarının koleksiyonlarının başat parçalarıdır. Vaka analizinde adı geçen örnekler aracılığıyla atıkların estetik ve fonksiyonel ürünlere dönüştürülmesinde kullanılan stratejiler ortaya konulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tekstil ve Moda Tasarımı, Plastik Sanatlar, Ekoloji, Estetik, Tasarım, Endüstriyel ve Doğal Atık, Geridönüşüm.

ECOLOGY AND ART: THE TRANSFORMATION OF INDUSTRIAL AND NATURAL WASTE INTO FUNCTIONAL DESIGNS AND THEIR IMPACT ON HUMAN LIFE

Abstract: The environmental problems caused by the human species in the 21st century necessitate the adoption of innovative and sustainable solutions for the ecological system. The fashion industry is criticised for its ecological footprint due to the millions of tonnes of waste it produces each year. In this context, the recycling of industrial and natural waste offers an opportunity to both reduce environmental pollution and encourage the creation of aesthetic and functional designs. This study emphasises the process of advancing design from its artistic value towards the aesthetic aspect of human labour that appeals to the senses. The aim of this study is to reveal the intellect, labour and awareness of collaborative production involved in transforming industrial and natural waste into aesthetic designs. For the positive effects of these cognitive processes on human life will be felt very quickly. The Industrial Revolution experienced by humankind and the technological revolution we are witnessing today demonstrate that, regardless of the scenario humanity and the world may encounter, the person who produces through manual labour will be remembered as the person of the century we live in. In this study, which employs literature review and art historical research as its methodology, the sample universe consists of the key pieces from the collections of fashion brands such as Stella McCartney, Vivienne Westwood, and Issey

* Dr., ACADEMIE Film & Production, <https://orcid.org/0009-0001-8327-7640>, sozerart@gmail.com

** Dr. Araş. Gör., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Resim Bölümü, plastik sanatlar, <https://orcid.org/0009-0006-31973886>, tmatal@nku.edu.tr

*** Prof. Dr., Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümü, plastik sanatlar, ORCID 0000-0002-3054-9198, <https://orcid.org/0000-0002-3054-9198> meker@omu.edu.tr

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

Miyake. The case study analyses present strategies for transforming waste into aesthetic and functional products through the examples mentioned.

Key Words: Textile and fashion design, Plastic arts, Ecology, Aesthetics, Design, Industrial and natural waste, Recycling

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

MİLLET BAHÇELERİNİN EKOLOJİK ETKİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ: TEKİRDAĞ MİLLET BAHÇESİ ÖRNEĞİ

Yılmaz Sami GÖKÇE* & Rüya YILMAZ**

Özet: Millet bahçesi kavramı, Türkiye’de kentsel dönüşüm süreçlerinde artan nitelikli açık ve yeşil alan ihtiyacına yanıt olarak ortaya çıkmış ve sürdürülebilir şehircilik yaklaşımının önemli bir bileşeni haline gelmiştir. Ekolojik, rekreasyonel ve sosyal işlevleri bir arada barındıran millet bahçeleri, geleneksel park anlayışından farklı olarak yalnızca rekreasyon alanı sunmakla kalmayıp, kentsel ekosistemin güçlenmesine katkı sağlayan, yerel flora ve fauna ile uyumlu çok işlevli açık alan sistemleri olarak tasarlanmakta ve planlanmaktadır. Bu bağlamda millet bahçeleri, ekosistem hizmetleri üretme kapasitesi ile kentsel yaşam kalitesini arttıran önemli alanları oluşturmaktadır. Bu çalışmanın amacı, Tekirdağ Millet Bahçesi örneği üzerinden millet bahçesi uygulamalarının ekolojik etkilerin değerlendirmektir. Millet Bahçeleri, mekanlar kentsel sürdürülebilirliğini en önemli parçalarından birini oluşturmuştur. Araştırmada, yeşil alanların kentsel hava kalitesini iyileştirme, biyolojik çeşitliliği destekleme, yağmur suyu yönetimini düzenleme ve kentsel ısı adası etkisini azaltma gibi temel ekosistem işlevleri ele alınmıştır. Millet bahçeleri önemli açık yeşil alanlar olarak, kent ekosistemine önemli katkıları sağlamaktadır. Ayrıca; sera etkisinin azaltılması, gürültünün absorpsiyonu, nispi nemin artışı, oksijen üretimi, hava filtrasyonu ve enerji tasarrufu gibi birçok faydası bulunmaktadır. Sonuç olarak, Tekirdağ Millet Bahçesi, millet bahçesi uygulamalarının kent ölçeğinde ekolojik sürdürülebilirliği destekleme potansiyelini ortaya koymaktadır. Elde edilen bulgular, gelecekteki millet bahçesi planlamalarında ekolojik işlevlerin, habitat bütünlüğünün ve yerel ekosistemle uyumlu planlama ve tasarımın uygulanması gerekliliğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Millet bahçesi, Kentsel ekosistem, Sürdürülebilirlik, Kentsel yeşil alanlar, Tekirdağ

ASSESSING THE ECOLOGICAL IMPACTS OF NATIONAL GARDENS: THE EXAMPLE OF TEKİRDAĞ NATIONAL GARDENS

Abstract: The concept of national gardens emerged in response to the increasing need for quality open and green spaces during urban transformation processes in Turkey and has become an important component of sustainable urban planning. National gardens, which combine ecological, recreational and social functions, are designed and planned as multifunctional open space systems that not only offer recreational areas but also contribute to the strengthening of the urban ecosystem and are compatible with the local flora and fauna, unlike the traditional park concept. In this context, National gardens constitute important spaces that enhance the quality of urban life through their capacity to produce ecosystem services. The aim of this study is to evaluate the ecological impacts of public garden applications through the example of Tekirdağ National Garden. National garden gardens have become a crucial component of urban sustainability. The study examined the fundamental ecosystem functions of green spaces, such as improving urban air quality, supporting biodiversity, regulating rainwater management, and mitigating the urban heat island effect. As important open green spaces, national gardens contribute significantly to the urban ecosystem. They also offer numerous benefits, including reducing the greenhouse effect, absorbing noise, increasing relative humidity, producing oxygen, providing air filtration, and saving energy. In conclusion, Tekirdağ National Garden demonstrates the potential of public garden practices to support ecological sustainability at the urban scale. The findings demonstrate the need to implement ecological functions, habitat integrity, and planning and design compatible with the local ecosystem in future national garden planning.

Key Words: National garden, Urban Ecosystem, Sustainability, Urban Green Spaces, Tekirdağ.

* Landscape Architect, Tekirdağ Namık Kemal University, Faculty of Fine Arts, Design and Architecture, Department of Landscape Architecture, ORCID: 0009-0008-7473-3377, y.samigokce@gmail.com.

** Prof. Dr., Tekirdağ Namık Kemal University, Faculty of Fine Arts, Design and Architecture, Department of Landscape Architecture, ORCID: 0000-0001-8752-7144, ryilmaz@nku.edu.tr.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

FIN DE SIECLE VE LA BELLE ÉPOQUE: 19.YÜZYIL SANATINDA ÇELİŞKİLİ DÜŞÜNCELER

Zekiye Aslıhan KUŞOĞLU* & Tuncay Murat ATAL**

Özet: 1800'lerin sonu Avrupa'sı gerek bilimsel keşifler gerekse toplumsal dönüşümler açısından yeni bir çağın şafağını müjdelemekteydi. Birbirini besleyen bu kaynaklar, son ürünlerini edebiyat ve sanatta verirken bu döngü yeniden biçimlenerek toplumun tepkilerini ve dönüşümünü yönlendirmekteydi. Yüzyılın sanat merkezi Paris'ten başlayarak Avrupa'yı etkisi altına alan *La Belle Époque* döneminin bolluk ve refah temalı düşüncesi ile aynı dönemi paylaştığı *fin de siecle* (yüzyıl sonu) düşüncesinin düşünceli, melankolik ve yer yer karamsar tavrı, sanatta biçimsel araştırmaların yanı sıra anlam arayışının da yoğunlaşmasına sebep olmakta, bu zıtlığın ürünleri düşünsel ve edebi alanda olduğu gibi görsel sanatlarda da kendisine alan bulmaktaydı. Yüzyıl sonunda adeta birbirine tepki olarak ortaya çıkmış iki düşünce, Avrupa'nın içinde bulunduğu anlık güven ortamını derinden sarsacak olan I.Dünya Savaşı'na kadarki süre içinde Sembolizm, Arts and Crafts ve Art Nouveau gibi akımların biçimlenmesinde aktif rol oynamıştır. Fransa – Prusya savaşının bitiminin ardından yaşanan barış ve huzur ortamının sağladığı refah düşüncesi ile detaycı, dekoratif, gündelik yaşamın neşe dolu enstantanelerini, sosyal hayattan manzaraları konu alan çalışmalar yapmayı yeğleyen sanatçıların eserleri *La Belle Époque dönemine ait sanatın* kimliğini oluştururken *fin de siecle* düşüncesi, dönemin umutsuzluk temasını içinde Bilim, İlahiyat, Okültizm, Mitoloji, Ezoterizm de barındıran bir felsefenin yoğunluğu ile harmanlayarak sembolik bir anlatım diline öncelik vermiştir. Bu araştırmanın amacı 19. Yüzyılın sonundaki birbirine zıt olarak başlamasına rağmen birbirini besleyen bir döngü halinde olan iki düşüncenin ve meydana getirdikleri ortak sanat akımlarının nasıl şekillendiğinin araştırılmasıdır. *La Belle Époque ve fin de siecle düşünceleri ile Sembolizm, Arts and Crafts ve Art Nouveau sanat akımları* üzerinde literatür taraması yapılmış, ayrıca eserler ve sanatçılar incelenerek eserler üzerinde bu düşüncelerin izleri sürülmüştür.

Anahtar Kelimeler: La belle époque, Fin de siecle, Sembolizm, Arts and Crafts, Art Nouveau.

FIN DE SIECLE VE LA BELLE ÉPOQUE: CONFLICTING IDEAS IN 19TH CENTURY ART

Abstract: The end of the 1800s in Europe heralded the dawn of a new era in terms of both scientific discoveries and social transformations. These mutually reinforcing sources produced their final results in literature and art, while this cycle reshaped itself to guide society's reactions and transformations. The La Belle Époque era, which began in Paris, the art center of the century, and spread its influence across Europe, with its themes of abundance and prosperity, shared the same period as the fin de siècle (end of the century) mindset, characterized by its thoughtful, melancholic, and at times pessimistic attitude. This led to an intensification of formal research in art as well as a search for meaning. The products of this contrast found their place not only in the intellectual and literary spheres but also in the visual arts. Two schools of thought that emerged almost in reaction to each other at the turn of the century played an active role in shaping movements such as Symbolism, Arts and Crafts, and Art Nouveau during the period leading up to World War I, which would profoundly shake the temporary climate of security in Europe. Following the end of the France - Prussian War, artists who preferred to create works depicting detailed, decorative, joyful snapshots of everyday life and scenes from social life, inspired by the prosperity brought about by the peace and tranquility that followed, shaped the identity of art during the Belle Époque period. Fin de siècle thinking, with its themes of despair, blended with the intensity of a philosophy encompassing science, theology, and occultism, Mythology, and Esotericism, prioritizing a symbolic narrative language. The aim of this research is to investigate how two opposing yet mutually reinforcing ideas that emerged at the end of the 19th century, and the common art movements they generated, took shape. A literature review was conducted on La Belle Époque and fin de siècle ideas

* Doç. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Resim Bölümü, ORCID: 0000-0002-6837-4995, zaozturk@nku.edu.tr

** Dr.Araş.Gör., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Resim Bölümü, plastik sanatlar ORCID: 0009-0006-3197-3886, tmatal@nku.edu.tr

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

and the Symbolism, Arts and Crafts, and Art Nouveau art movements. In addition, works and artists were examined to trace the influence of these ideas on the works.

Key Words: La belle époque, Fin de siècle, Sembolizm, Arts and Crafts, Art Nouveau.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

SOYUT RESİMDE RENK VE FORMUN ÖZERKLİĞİ

Zeynep SERDAR* & Bünyamin ÖZGÜLTEKİN**

Özet: Modern sanatın görsel temsil sorunsalı, sanatçıları doğanın taklit edilmesinden uzaklaştırarak ve resmin içsel düzenini kurarak kendi özüne ulaşmasına yöneltmiştir. Wassily Kandinsky, Kazimir Maleviç ve Piet Mondrian görünen biçimin dönüşüm içerisine girerek formun içsellik kazanarak varolduğunu yanı sıra rengin ruhsal bir yaşama sürecini eserlerinde göstermiştir. Aynı yıllarda über das Geistige in der Kunst (Sanatta tinsel olan üzerine) kitabı ile fenomenoloji felsefesinin kurucusu Edmund Husserl'in (Salt bir Fenomenoloji Üzerine Düşünceler) adlı kitabı Kandinsky'nin düşüncelerini beslemiştir. Bu bildirinin amacı, soyut resimde renk ve formun görsel temsilinin yerine özerklik kazandığı yeni bir varoluş kuramsalını sunmaktır. Felsefe tesadüfi olanı değil özü sorgular. Bu noktada da soyut resminde varış yeri öz'dür. Bu bağlamda çalışma, soyut resmin evrendeki nesnelere değinmeden bireyin içsel dünyasına nasıl varacağını, soyut resmin estetik özerklik kazanarak yeni bir dil oluşturduğunu irdelemeyi amaçlamaktadır. Çalışma, nitel bir araştırma yöntemiyle yürütülmüş olup, tarihsel ve kuramsal çözümleme tekniklerini bir arada kullanır. Kandinsky, Maleviç, Mondrian'ın resimlerinde form ve renk nasıl temsil dışı edilmiştir ve dayandığı Kunst'un felsefesi analiz edilmiştir. Sonuç olarak soyut resimde renk ve formun özerkleşmesi, sanatın estetik dilinin sınırlarının da değişmesine neden olmuştur. Renk somut bir nesnenin varlığını anlatmak yerine tinsel bir olguyu yaratmıştır. Form evrendeki varlıkları anlatan dil değildir dolayısıyla içselleşerek yeni bir oluşum meydana getirmiştir.

Anahtar Kelimeler: Modern sanat, Soyut resim, Fenomenoloji, Renk, Form

AUTONOMY OF COLOR AND FORM IN ABSTRACT PAINTING

Abstract: The problem of visual representation in modern art has led artists to move away from imitating nature and toward establishing the internal order of painting. This enables them to reach their own essence. Wassily Kandinsky, Kazimir Malevich, and Piet Mondrian demonstrated in their work that form gains an inner quality through transformation and that color undergoes a spiritual life process. During those same years, Edmund Husserl's books Über das Geistige in der Kunst (On the Spiritual in Art) and Reflections on Pure Phenomenology nourished Kandinsky's ideas. Husserl was the founder of phenomenological philosophy. This paper presents a new existential theory in which color and form gain autonomy in abstract painting. The study examines how abstract art can access the individual's inner world independently of the external world and how it gains aesthetic autonomy to create a new language. This study employed a qualitative research method that incorporated historical and theoretical analysis techniques. Consequently, the autonomy of color and form in abstract painting has shifted the boundaries of art's aesthetic language. Color creates a spiritual phenomenon rather than describing the existence of a concrete object. Form is not a language that describes entities in the universe. Therefore, form has internalized itself and created a new formation.

Key Words: Modern art, Abstract painting, Phenomenology, Colour, Form

* Görsel Sanatlar Öğretmeni, Yahya Kemal Beyatlı Güzel Sanatlar Lisesi, Görsel Sanatlar Bölümü, ORCID: 0009-0007-8695-2334, eskiz_74@hotmail.com (Visual Arts Teacher, Yahya Kemal Beyatlı Fine Arts High School, Visual Arts Department, ORCID: 0009-0007-8695-2334, eskiz_74@hotmail.com)

** Profesör Doktor, Topkapı Üniversitesi, ORCID: 0000-0003-2625-7683, bunyaminozgultekin@topkapi.edu.tr.

**FEN VE MÜHENDİSLİK BİLİMLERİ
BİLDİRİ ÖZETLERİ**

SCIENCE AND ENGINEERING SCIENCES SYMPOSIUM ABSTRACTS

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİNE KARŞI SÜRDÜRÜLEBİLİR BİR YAPILANMA: TARIM KOOPERATİFÇİLİĞİ

Gülen ÖZDEMİR* & Yurdağül AĞDUMAN**

Özet: Birleşmiş Milletler (BM), tüm üye ülkeleri tarafından kabul edilen Sürdürülebilir Kalkınma İçin 2030 Gündemi (2030 Agenda for Sustainable Development) içeriğinde on yedi ana hedef ve alt başlıkları belirlemiştir. Sürdürülebilir Kalkınma hedefleri, insan ve doğa ilişkisini çevresel, ekonomik ve sosyal boyutlarıyla ele alan birbirine sıkı sıkıya bağlı küresel amaçlardır. Ancak insan ve doğa etkileşimi; iklim değişikliği, çevresel bozulma, ekonomik eşitsizlik gibi sorunları derinleştirmektedir. Bunun temel sebepleri olarak insan kaynaklı sera gazı emisyonları, suların kirletilmesi, ormansızlaştırma, toprak kaynağının kötü kullanımı, pestisit kullanma gibi zararlara uğratılarak doğanın yapısının insan tarafından bozulması şeklinde ifade edilebilir. İnsan kaynaklı bu sonuçlarla birlikte acil eyleme geçme başlıklarından biri de İklim Değişikliği konusudur. İklim değişikliği özellikle tarım sektörüne büyük zarar vermektedir. İnsan kaynaklı etkilerin neticesinde başta iklim değişikliği ve biyoçeşitliliğin azalması dramatik değişikliklere sebep olmaktadır. İklim değişikliği ürün kaybına, toprak kaybına, gıda güvenliğinin azalmasına, su kıtlığına, yağış düzensizliğine, sel vb. afetlere sebep olmaktadır. Biyoçeşitliliğin azalması yüz binlerce hayvan ve bitkinin yok olma tehdidiyle karşılaşmasına, tarımda gen kaynaklarının azalmasına, zararlıların artmasına yol açmaktadır. Bu olumsuz tablo yoksulluğa, göçlere, sosyal bozulmalara, ekonomilerin zarar görmesine neden olmaktadır. İnsan ve doğa ilişkisini iyileştirmek için alınan kararların uygulanabilirliği ve kontrolünün -özellikle düşük ve orta gelirli ülkelerde- zor olduğu ön görülebilen bir durumdur. Belirlenen hedeflerin uygulanmasının ve kontrol mekanizmasının önemli bir ayağı da kooperatiflerdir. Kooperatifler tanımı gereği şeffaf, demokratik, insanî değer yaratan, paylaşımcı bir yapıya sahip olup geniş çalışma alanı, yüksek etki gücü ve sürdürülebilirliği ile iklim değişikliğiyle mücadelede önemli araçlardır. Sürdürülebilir geçim kaynağı yaratma, gıda güvenliği, kırsal kalkınma, iyi tarım, cinsiyet temelli ekonomik destek, kâr paylaşma için de kullanışlı yapılanmalardır. Bu çalışmada, iklim değişikliğinin tarım üzerinde yarattığı etki ve bu etkiye karşı kooperatiflerin rolü tartışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, Sürdürülebilirlik, Tarım, Kooperatif.

A SUSTAINABLE STRUCTURE AGAINST CLIMATE CHANGE: AGRICULTURAL COOPERATIVES

Abstract: The 2030 Agenda for Sustainable Development, adopted by the United Nations (UN), outlines seventeen interrelated goals addressing the relationship between humans and nature across environmental, economic, and social dimensions. However, human activities have intensified challenges such as climate change, environmental degradation, and economic inequality. The main causes include increased greenhouse gas emissions, water and soil pollution, deforestation, and excessive pesticide use, all of which disrupt the natural balance. Among the urgent global concerns, climate change stands out as a critical issue. Climate change severely impacts the agricultural sector. Rising temperatures, irregular rainfall, and extreme weather events lead to crop losses, declining soil productivity, water scarcity, and weakened food security. Moreover, the loss of biodiversity threatens numerous plant and animal species, while also contributing to a reduction in agricultural genetic resources and an increase in pest infestations. These environmental challenges lead to poverty, migration, social instability, and economic decline. In this context, cooperatives play a vital role in combating climate change and advancing sustainable development goals. By their democratic, transparent, and participatory nature, cooperatives strengthen social solidarity, promote equitable resource use, and support sustainable economic structures. Agricultural cooperatives, in particular, are effective tools for adaptation to climate change, promoting sustainable production, food security, rural development, gender equality, and fair income

* Prof. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Tarım Ekonomisi Bölümü, ORCID:0000-033-3107-972X, gozdemir@nku.edu.tr

** Lisans Öğrencisi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Tarım Ekonomisi Bölümü, ORCID: 0009-0005-1906-8819, gulagduman@gmail.com.tr

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

distribution. This study examines the effects of climate change on agriculture and discusses the role of cooperatives as a sustainable model for adaptation and resilience.

Key Words: Climate Change, Sustainability, Agriculture, Cooperatives.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

BİRDEN FAZLA DİL BİLMENİN MATEMATİK ÖĞRENİMİNE ETKİSİ

Özge ALTUNTAŞ*

Özet: Günümüz küreselleşen dünyasında bireylerin birden fazla dil bilmesi giderek yaygınlaşmaktadır. Çokdillilik yalnızca iletişimsel bir avantaj olarak değil, aynı zamanda bilişsel süreçler üzerinde derin etkiler yaratan bir olgu olarak değerlendirilmektedir. Son yıllarda yapılan araştırmalar, dilsel çeşitliliğin bilişsel esneklik, problem çözme becerisi ve soyut düşünme kapasitesi gibi üst düzey zihinsel işlevleri desteklediğini ortaya koymaktadır. Bu bağlamda, birden fazla dil bilmenin matematik öğrenimi üzerindeki etkisi, özellikle dilin matematiksel düşünceyle olan etkileşimi göz önünde bulundurulduğunda, önemli bir araştırma alanı hâline gelmiştir. Matematik dili, semboller, kavramlar ve yapısal ilişkiler aracılığıyla anlam inşa eden özgün bir söylem biçimidir. Bu nedenle, matematik öğrenimi yalnızca sayısal işlem yeteneğini değil, aynı zamanda kavramsal anlamlandırma, mantıksal akıl yürütme ve sembolik temsilleri yorumlama becerisini de gerektirir. Birden fazla dil bilen bireyler, farklı dillerdeki kavramsal yapılar arasında geçiş yapabilme becerisine sahip olduklarından, matematiksel kavramları anlamlandırma ve bu kavramlar arasında ilişki kurma süreçlerinde tek dillilere kıyasla daha esnek bir bilişsel yapıya sahip olabilirler. Bu esneklik, matematiksel düşünmede alternatif çözüm yolları üretme, soyut kavramları farklı bakış açılarından değerlendirme ve problem çözümünde yaratıcı stratejiler geliştirme açısından avantaj sağlayabilir. Bununla birlikte, dilsel çeşitliliğin matematik öğrenimine etkisi her zaman doğrudan olumlu olmayabilir. Matematiksel kavramların öğretiminde kullanılan dil, öğrencinin anadili veya baskın diliyle örtüşmediğinde kavramsal yanlış anlamalar, sembolik dilin hatalı yorumlanması ya da işlem temelli öğrenme eğilimleri ortaya çıkabilir. Bu durum özellikle iki veya daha fazla dilde eğitim gören öğrenciler için önemli bir bilişsel yük oluşturabilir. Dolayısıyla çokdilliliğin matematik öğrenimine etkisi, dil hâkimiyeti düzeyi, öğrenme ortamının dili, öğretim yöntemleri ve öğrencinin dilsel geçmişi gibi değişkenlere bağlı olarak farklılık gösterebilir. Bu çalışmanın amacı, çokdilliliğin matematiksel kavram öğrenimi, problem çözme becerisi ve bilişsel esneklik üzerindeki etkilerini inceleyerek, dilsel çeşitliliğin matematik öğrenme süreçlerine sunduğu fırsatları ve oluşturabileceği zorlukları ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler: Çokdillilik, Matematik, Yabancı Dil, Öğrenim

THE IMPACT OF KNOWING MULTIPLE LANGUAGES ON MATHEMATICS LEARNING

Abstract: In today's globalizing world, it is increasingly common for individuals to know more than one language. Multilingualism is considered not only a communicative advantage but also a phenomenon that profoundly impacts cognitive processes. Recent research has revealed that linguistic diversity supports higher-order mental functions such as cognitive flexibility, problem-solving skills, and the capacity for abstract thinking. In this context, the impact of knowing more than one language on mathematics learning has become an important area of research, especially considering the interaction of language with mathematical thinking. Mathematical language is a unique form of discourse that constructs meaning through symbols, concepts, and structural relationships. Therefore, mathematics learning requires not only numerical processing skills but also conceptual understanding, logical reasoning, and the ability to interpret symbolic representations. Because individuals who speak more than one language have the ability to switch between conceptual structures in different languages, they may possess a more flexible cognitive structure than monolinguals in the processes of understanding mathematical concepts and establishing relationships between these concepts. This flexibility can provide advantages in mathematical thinking, enabling the generation of alternative solutions, evaluating abstract concepts from different perspectives, and developing creative strategies for problem solving. However, the impact of linguistic diversity on mathematics learning may not always be directly positive. When the language used to teach mathematical concepts does not align with the student's native or dominant language, conceptual misunderstandings, misinterpretations of symbolic language, or procedural learning tendencies can arise. This can pose a significant cognitive

* MEB, Şehit Ömer Halisdemir Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi-Şehitkamil / Gaziantep Matematik Öğretmeni, altuntasozge@hotmail.com, ORCID: 0009-0007-9368-7209.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

burden, especially for students learning two or more languages. Therefore, the impact of multilingualism on mathematics learning may vary depending on variables such as language proficiency, the language of the learning environment, teaching methods, and the student's linguistic background. The purpose of this study is to examine the effects of multilingualism on mathematical concept learning, problem-solving skills, and cognitive flexibility, and to reveal the opportunities and challenges linguistic diversity presents to mathematics learning.

Key Words:Multilingualism, Mathematics, Foreign Language, Learning

SPOR BİLİMLERİ BİLDİRİ ÖZETLERİ

SPORTS SCIENCES ABSTRACTS

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

ERGENLİK ÖNCESİ SPOR OKULUNA KATILIMCILARININ BRANŞA GÖRE FİZİKSEL UYGUNLUK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Melih ÖZVEREN* & Sercan ÖNCEN**

Özet: Spor okulları, çocuk ve gençlerin fiziksel, motor ve sosyal gelişimlerini destekleyen önemli eğitim ortamlarıdır. Bu kurumlarda verilen sistematik antrenmanlar sayesinde bireyler yalnızca temel motor becerilerini geliştirmekle kalmaz, aynı zamanda disiplin, takım çalışması ve rekabet bilinci gibi sportif değerleri de kazanırlar. Futbol ve basketbol, spor okulları içerisinde en yaygın branşlar arasında yer almakta ve farklı fiziksel, teknik ve psikolojik gereklilikleriyle öğrencilerin gelişim profillerinde belirgin farklılıklar yaratmaktadır. Bu çalışmada, erken yaşta spor okuluna devam eden futbolcu ve basketbolcuların fiziksel uygunluk düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya futbol 57 ve basketbol 28 branşlarından toplam 85 spor okulu katılımcısı katılmıştır. Katılımcıların yaş, boy, vücut ağırlığı ve vücut kitle indeksi (VKI) değerleri ölçülmüş; ayrıca vücut yağ oranı değerlendirilmiştir. Verilerin normalliği Kolmogorov–Smirnov ve Shapiro–Wilk testleriyle analiz edilmiş, sonuçlara göre verilerin normal dağılıma sahip olduğu belirlenmiştir ($p>0.05$). Bu nedenle gruplar arası karşılaştırmalarda parametrik testlerden Bağımsız Örneklem T-testi uygulanmıştır. Katılımcıların yaş ortalamaları (Futbol: 8.30 ± 1.16 ; Basketbol: 8.29 ± 1.43) benzer bulunmuştur. Boy ortalaması basketbolcularda 132.96 ± 8.72 cm, futbolcularda ise 129.29 ± 8.06 cm olarak tespit edilmiştir. Vücut ağırlığı basketbolcularda 31.06 ± 8.08 kg, futbolcularda 28.77 ± 7.24 kg olarak belirlenmiştir. Gruplar arasında VKI açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p=0.612$). Ancak vücut yağ oranı değişkeninde basketbolcular ($16.70\pm5.91\%$) ile futbolcular ($19.62\pm6.96\%$) arasında anlamlı fark tespit edilmiştir ($p=0.048$). Elde edilen bulgular, ergenlik öncesi spor okulu katılımcılarında branş farklılıklarının bazı fiziksel özelliklerde etkili olabileceğini göstermektedir. Basketbolcuların boy ve ağırlık değerlerinin, futbolcuların ise vücut yağ oranı değerlerinin daha yüksek olduğu görülmüştür. Bu durum, spor okullarında branş yönlendirmesinin yalnızca ilgiye değil, bireyin fiziksel potansiyeline ve gelişim dinamiklerine dayalı olarak yapıldığının da önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fiziksel uygunluk, basketbol, futbol, boy, kilo.

EXAMINATION OF THE PHYSICAL FITNESS LEVELS OF PARTICIPANTS IN PRE-ADOLESCENT SPORTS SCHOOLS BY BRANCH

Abstract: Sports schools are important educational environments that support the physical, motor, and social development of children and young people. Through the systematic training provided in these institutions, individuals not only develop basic motor skills but also acquire sporting values such as discipline, teamwork, and competitive awareness. Soccer and basketball are among the most common sports in sports schools and create distinct differences in students' development profiles with their different physical, technical, and psychological requirements. This study aimed to examine the physical fitness levels of soccer and basketball players who attended sports schools at an early age. A total of 85 sports school participants from 57 soccer and 28 basketball branches participated in the study. The participants' age, height, body weight, and body mass index (BMI) values were measured; body fat percentage was also evaluated. The normality of the data was analyzed using the Kolmogorov–Smirnov and Shapiro–Wilk tests, and the results determined that the data were normally distributed ($p>0.05$). Therefore, the Independent Samples T-test was applied from parametric tests in intergroup comparisons. The mean ages of the participants (Soccer: 8.30 ± 1.16 ; Basketball: 8.29 ± 1.43) were found to be similar. The mean height was determined to be 132.96 ± 8.72 cm for basketball players and 129.29 ± 8.06 cm for soccer players. Body weight was determined to be 31.06 ± 8.08 kg in basketball players and 28.77 ± 7.24 kg in soccer players. No significant difference was found between the groups in terms of BMI ($p=0.612$). However, a significant difference was found in the body fat percentage variable between basketball players ($16.70\pm5.91\%$) and soccer players ($19.62\pm6.96\%$) ($p=0.048$). The findings indicate that branch

* Lisans Öğrencisi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü, 0009-0008-4290-8443, melihozveren17@icloud.com

* Doç. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölüm, ORCID: 0000-0001-6147-2966, soncen@nku.edu.tr

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

differences may be effective in some physical characteristics in pre-adolescent sports school participants. Basketball players were found to have higher height and weight values, while soccer players had higher body fat percentage values. This situation emphasizes the importance of branch orientation in sports schools being based not only on interest but also on the individual's physical potential and developmental dynamics.

Key Words: Physical fitness, basketball, soccer, height, weight.

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

ERGENLİK ÖNCESİ SPOR OKULU KATILIMCILARININ BİYOMOTOR PARAMETRELERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Yunus Emre ÇAKIRLI* & Serkan AYDIN**

Özet: Erken çocukluk dönemi, fiziksel ve motor becerilerin hızla geliştiği, spora yönlendirme açısından kritik bir evredir. Bu süreçte spor okulları, çocukların biyomotor özelliklerinin gelişimine önemli katkılar sağlar. Bu çalışmanın amacı, ergenlik öncesi dönemde spor okullarına katılan futbolcu ve basketbolcuların fiziksel özellikleri ile biyomotor becerilerini karşılaştırmaktır. Araştırmaya futbol branşında 57 (8.30 ± 1.16 yıl), basketbol branşında 28 (8.29 ± 1.43 yıl) olmak üzere toplam 85 spor okulu katılımcısı katılmıştır. Katılımcıların boy, beden ağırlığı ve vücut kitle indeksi (BMI) değerleri ölçülmüş; dikey sıçrama, esneklik, flamingo denge, el pençe kuvveti, sırt-bacak kuvveti ve 20 m sprint testleri uygulanmıştır. Verilerin normalliği Shapiro-Wilk testiyle incelenmiş, normal dağılım gösteren veriler için bağımsız örneklem t-testi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi p<0.05 olarak kabul edilmiştir. Gerçekleştirilen istatistiksel analiz sonuçlarına göre basket katılımcılarının boy (132.96 ± 8.72 cm) ve beden ağırlığı (31.06 ± 8.08 kg) ortalamaları futbolculardan (sırası ile 129.29 ± 8.06 cm; 28.77 ± 7.24 kg) daha yüksek bulunmuştur. Biyomotor parametrelerde Flamingo denge testi (t=-2.914; p=0.005) ve el pençe kuvveti (t=-2.591; p=0.013) değişkenlerinde basketbolcular lehine anlamlı fark tespit edilmiştir. Esneklik testi basketbolcularda daha yüksek olmasına rağmen fark istatistiksel olarak anlamlı değildir (p=0.083). Dikey sıçrama, sırt-bacak kuvveti ve 20 m sprint değerlerinde branşlar arasında anlamlı fark bulunmamıştır (p>0.05). Elde edilen bulgular, ergenlik öncesi dönemde basketbolcu katılımcıların denge ve üst ekstremité kuvveti açısından futbolculara göre daha iyi değerlere sahip olduğunu göstermektedir. Bu sonuçlar, farklı branşların fiziksel gereksinimlerinin erken yaşta biyomotor gelişim üzerinde branşa özgü etkiler oluşturabileceğini ortaya koymaktadır. Dolayısıyla, çocukların branş yönlendirmesinde yalnızca ilgileri değil, fiziksel profilleri ve biyomotor potansiyelleri de dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Basketbol, biyomotor, denge, esneklik, futbol.

COMPARISON OF BIOMOTOR PARAMETERS OF PRE-ADOLESCENT PRE- ADOLESCENT SPORTS SCHOOL PARTICIPANTS

Abstract: Early childhood is a critical stage for sports initiation, as physical and motor skills develop rapidly during this period. Sports schools play a significant role in the development of children's biomechanical characteristics during this process. The aim of this study is to compare the physical characteristics and biomechanical skills of soccer and basketball players who attended sports schools during the pre-adolescent period. A total of 85 sports school participants took part in the study: 57 (8.30 ± 1.16 years) in the soccer branch and 28 (8.29 ± 1.43 years) in the basketball branch. Participants' height, body weight, and body mass index (BMI) values were measured; vertical jump, flexibility, flamingo balance, hand grip strength, back-leg strength, and 20 m sprint tests were administered. The normality of the data was examined using the Shapiro-Wilk test, and the independent samples t-test was used for data showing a normal distribution. The significance level was set at p<0.05. According to the results of the statistical analysis, the mean height (132.96 ± 8.72 cm) and body weight (31.06 ± 8.08 kg) of the basketball participants were found to be higher than those of the soccer players (129.29 ± 8.06 cm and 28.77 ± 7.24 kg, respectively). Significant differences in favor of basketball players were found in the Flamingo balance test (t=-2.914; p=0.005) and handgrip strength (t=-2.591; p=0.013) variables in the biomechanical parameters. Although flexibility test scores were higher in basketball players, the difference was not statistically significant (p=0.083). No significant differences were found between the sports in vertical jump, back-leg strength, and 20 m sprint values (p>0.05). The

* Lisans Öğrencisi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü, 0009-0000-0872-7376, yunusakr@gmail.com

**Dr. Öğr. Üyesi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, ORCID: 0000-0003-3618-8028, saydin@nku.edu.tr

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

findings indicate that basketball players have better balance and upper extremity strength than soccer players during the pre-adolescent period. These results reveal that the physical requirements of different sports may have sport-specific effects on biomotor development at an early age. Therefore, not only the interests but also the physical profiles and biomotor potential of children should be considered when directing them toward a particular sport.

Key Words: Basketball, biomechanics, balance, flexibility, soccer

WORKSHOPS

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

DOĞANIN SERAMİK DİLİ

Dilek KUYRUKCU*

Özet: Toprak, insanın elinde şekillenen en eski ve en doğal malzemedir; doğadan gelir ve insan yaratıcılığıyla biçim alır. Seramik doğanın ateş su ve toprak elementlerini bir arada kullanan tek sanat biçimidir. İnsanın yaratıcı dokunuşlarıyla şekillenen kil insan ve doğa arasındaki bağın simgesidir. Doğadan gelen kilin yeniden doğaya dönmesi doğanın döngüsünü hatırlatmaktadır. Seramik sanatı, bu döngünün en somut ifadesidir. Doğadan esin alan bu atölye çalışması, katılımcılara kili bir ifade aracı olarak kullanma ve doğanın biçimsel zenginliğini keşfetme fırsatı sunmayı amaçlamaktadır. Yapılacak çalışmaların çıkış noktası, doğada rastlanan yaprak, mantar gibi organik formlardır. Katılımcılar, bu doğal formlar aracılığıyla biçim, yüzey ve doku ilişkilerini kavrayacak ve seramik malzeme ile tanışacaktır. Her bir katılımcı bu doğal formları doğadaki matematiksel düzeni hatırlatan geometrik desenlerle birleştirilerek yeniden yorumlayacaktır. Doğadan gelen bu formlar doğadan gelen hatta doğanın kendisi olan kil malzeme ile yorumlanacak, doğal formlarla matematiksel desenlerin birleştirilmesi ile doğa, kültür ve insan arasındaki estetik bağ yeniden kurulacaktır. Formların ve matematiksel düzenlerin oluşturduğu desenlerdeki düzenin sonsuzluğu ve simetrisiyle organik formların rastlantısallığı ve düzensiz yapısı arasında denge kurabilmek, estetik bir form ortaya koyabilmek, bu çalışmanın kavramsal yanını oluşturmaktadır. Kilin doğallığına, doğal formların estetiğine ve doğa ile sanat arasındaki ilişkiye vurgu yapmayı amaçlayan bu atölye, katılımcılara seramik malzemenin fiziksel özelliklerini deneyimlerken, sanatı araç olarak kullanarak doğa ile bağ kurabilme imkânı tanıyacaktır. Bu atölye sürecinde seramik, diğer sanat malzemelerinden farklı olarak, doğayla doğrudan bir ilişki kurma ve onunla bütünleşme imkânı tanıyan bir yaratım alanı oluşturacaktır.

Anahtar Kelimeler: Seramik sanatı, Doğa ve sanat ilişkisi, Yaratıcılık, Estetik deneyim, Doğadan Esinlenme.

THE CERAMIC LANGUAGE OF NATURE

Abstract: Clay is the oldest and most natural material shaped by human hands; it comes from nature and takes form through human creativity. Ceramics is the only art form that combines the elements of fire, water, and earth. The clay shaped by human touch symbolizes the bond between humanity and nature. The return of clay—originating from nature—back to nature itself reminds us of the cycle of life. The art of ceramics is the most tangible expression of this cycle. Inspired by nature, this workshop aims to offer participants the opportunity to use clay as a means of expression and to explore the formal richness of the natural world. The starting point of the works to be created will be organic forms found in nature, such as leaves and mushrooms. Through these natural forms, participants will gain an understanding of form, surface, and texture relationships while becoming acquainted with ceramic material. Each participant will reinterpret these natural forms by combining them with geometric patterns reminiscent of the mathematical order found in nature. These forms derived from nature will be reinterpreted using clay—a material that comes from and indeed is part of nature. By combining natural forms with mathematical patterns, an aesthetic connection between nature, culture, and humanity will be re-established. Balancing the infinity and symmetry of mathematical patterns with the spontaneity and irregularity of organic forms and creating an aesthetic form out of this contrast constitutes the conceptual dimension of this study. This workshop, which aims to highlight the natural quality of clay, the aesthetics of organic forms, and the relationship between nature and art, will allow participants to experience the physical properties of ceramic material while using art as a means to reconnect with nature. Throughout the process, ceramics will serve as a creative medium that, unlike other artistic materials, enables a direct and holistic connection with nature.

Key Words: Ceramic Art, Nature and Art Relationship, Creativity, Aesthetic Experience, Inspiration from Nature.

* Namık Kemal University Çorlu Vocational School, Department of Traditional Handicrafts, e mail: dkuyrukcu@nku.edu.tr

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

KAĞIT ÜZERİNDE SESSİZ FLORA 2

İpek ŞENEL ÖZAYTEN*

Özet: “Kâğıt Üzerinde Sessiz Flora 2”, doğa ile insan arasındaki görünmez ilişkiyi, Kars’ın florasından yola çıkarak yeniden düşünmeye davet eder. Bu seri, bitkilerin biçimsel özelliklerinden ziyade onların zamanla, toprakla ve bellekteki varoluş biçimleriyle ilgilenir. Sanatçı, kâğıdı yalnızca bir yüzey değil, doğanın katmanlı hafızasını taşıyan yaşayan bir zemin olarak ele alır. Malzeme seçiminde doğadan toplanan unsurlar, dokular ve renkler; yerin hafızasını görünür kılan sessiz tanıklıklara dönüşür. Kâğıt üzerindeki her katman, bir coğrafyanın iklimini, dönüşümünü ve kırılgan yapısını sezdirir. Bu süreçte doğa, temsilden çok bir iz, bir dokunuş, bir yavaşlık hâli olarak varlık kazanır. “Kâğıt Üzerinde Sessiz Flora”, ekolojik ve estetik bir duyarlılıkla doğanın sürekliliğini sorgular; insanın gözlemci konumunu pasiflikten çıkararak, onu doğanın sessiz diline ortak olmaya çağırır. Bu işler, sessizliğin, dokunun ve zamansallığın iç içe geçtiği bir bitkisel hafıza atlası olarak okunabilir.

Anahtar Kelimeler: Flora, Kolaj, Kağıt, Ekoloji.

SILIENT FLORA: ON PAPER 2

Abstract: “Silent Flora on Paper 2” invites the viewer to reconsider the invisible relationship between nature and the human through the flora of Kars. Rather than focusing on the botanical forms of plants, the series explores their existence in time, soil, and memory. Paper is approached not merely as a surface but as a living ground that carries the layered memory of nature. Through the use of natural materials, textures, and pigments, the works transform into quiet witnesses of the land’s memory. Each layer on paper reveals traces of a geography—its climate, transformation, and fragility. Here, nature ceases to be a representation and becomes a trace, a touch, a state of stillness. With ecological and aesthetic sensitivity, “Silent Flora on Paper” questions the continuity of nature and redefines the viewer’s position from a passive observer to an active participant in the silent language of the natural world. These works may be read as a botanical atlas of memory, where silence, texture, and temporality intertwine.

Key Words: Flora, Collage, Paper, Ecology.

* Dr.Öğr.Üyesi, Kafkas Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümü, 0000-0003-3091-4180, ipeksenell@gmail.com (Phd Faculty member, Kafkas University, Faculty of Fine Arts, Department of Painting 0000-0003-3091-4180, ipeksenell@gmail.com).

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

İPLER SANA YOL GÖSTERSİN ETKİNLİĞİ ÜZERİNE BİR WOKSHOP

Keziban Ceren DEMİRALP*

Özet: Sanat, insanın kendini ifade etmesinin en eski ve en güçlü yollarından biridir; müzik ise bu ifadenin ruhuna ritim, duygularına derinlik katar. Görsel sanatlar ile müziğin buluştuğu noktada yaratıcılık yalnızca gözle değil, kulakla da beslenir; duygu, hareket ve renk bir araya gelerek çok katmanlı bir deneyim yaratır. Müzik ve resimlerin bütünleşmesi hem sanatsal hem de eğitimsel bağlamlarda güçlü bir araçtır ve duygusal deneyimi, hafızayı ve algıyı etkiler. Araştırmalar, bu yöntemlerin nasıl etkileşime girdiğini inceleyerek, bir araya geldiklerinde duygusal tepkileri artırdığını, bilişsel işlemeyi iyileştirebileceğini ve daha zengin multimedya deneyimleri yaratabileceğini ortaya koymaktadır. Bu bağlamda “İpler Sana Yol Göstersin” etkinliği, müzik ve görsel sanatların etkileşimini bir araya getirerek katılımcılara kendilerini ifade etmenin yeni yollarını deneyimleme fırsatı sunar. Etkinliğin amacı, katılımcıların özgün bakış açılarını geliştirmek, özgüvenlerini artırmak ve “biriciklik” kavramını deneyimleyerek yaratıcı düşünme becerilerini desteklemektir. Etkinlik süreci, başından sonuna oyun tadında kurgulanmıştır. Katılımcılara 30 cm uzunluğunda örgü ipler ve resim kâğıdı dağıtılır ve hareketli müzik eşliğinde serbestçe dans etmeleri istenir. Müziğin bitiminde, iplerin dans ritmiyle kâğıt üzerine bırakılması, bedenın anlatı gücünü yeniden keşfetmeye olanak tanır. Daha sonra yavaş tempolu müzik eşliğinde rastgele bırakılan ip sıvı yapıştırıcı ile kâğıda sabitlenir. Bu spontane durum, yaratıcılığın kıvılcımını ateşlerken katılımcılara hayal güçlerini kullanarak yeni bir görsel yolculuğa çıkma fırsatı verir. İpin kâğıda düştüğü şekil, katılımcılar tarafından hayal gücüyle yeniden yorumlanır; kurşun kalemle çizilen ilk taslak, atık malzemeler, akrilik veya pastel boyalarla zenginleştirilir. Bu aşamada, rastgele oluşan ip formları bilinçli yaratıcılıkla birleşerek özgün ve etkileyici sanat eserlerine dönüşür. Sürecin sonunda beklenmedik teknikler ve sınırsız hayal gücüyle ortaya çıkan eserler, yaratıcılığın gücünü gözler önüne serer. Bu amaçla gerçekleştirilecek etkinliğin sonunda katılımcıların görüşleri yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sanat, Müzik, İp, Atık Malzeme, Özgünlük.

A WOKSHOP ON THE ACTIVITY "LET THE ROPES GUIDE YOU"

Abstract: Art is one of the oldest and most powerful ways of human self-expression; music adds rhythm to the spirit and depth to the emotions of this expression. At the point where visual arts and music meet, creativity is nourished not only with the eye but also with the ear; emotion, movement and colour come together to create a multi-layered experience. The integration of music and Paintings is a powerful tool in both artistic and educational contexts, influencing emotional experience, memory and perception. By examining how these modalities interact, research suggests that when they come together they can increase emotional responses, improve cognitive processing and create richer multimedia experiences. In this context, the ‘Let the Strings Lead You’ activity brings together the interaction of music and visual arts, offering participants the opportunity to experience new ways of expressing themselves. The aim of the activity is to develop participants' original perspectives, increase their self-confidence and support their creative thinking skills by experiencing the concept of ‘uniqueness’. The activity process is designed as a game from beginning to end. Participants are given 30 cm long braided ropes and drawing paper and asked to dance freely to the moving music. At the end of the music, the ropes are left on the paper with the rhythm of dance, allowing the narrative power of the body to be rediscovered. Afterwards, the rope left randomly with slow tempo music is fixed to the paper with liquid glue. This spontaneous situation ignites the spark of creativity and gives participants the opportunity to embark on a new visual journey using their imagination. The shape of the rope on the paper is reinterpreted by the participants with their imagination; the first sketch drawn in pencil is enriched with waste materials, acrylic or pastel paints. At this stage, random rope forms are combined with conscious creativity and transformed into original and impressive works of art. At the end of the process, the works that emerge with unexpected techniques and unlimited imagination reveal the power of creativity. At the end of the activity to be

* Öğr. Gör., Sinop Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi, 0000-0001-6471-1168, cerendemiralp1971@gmail.com

01-07 Aralık 2025	utakongre@gmail.com
Yüz Yüze	www.utakankara.com

carried out for this purpose, the opinions of the participants will be collected through a semi-structured interview form.

Key Words: Art, Music, String, Waste Material, Originality.



UTAK-FRANSA (COLMAR)
01-07 ARALIK / DECEMBER 2025

E-ISBN: 978-625-96784-3-6